

# Земни човеци с небесни дарби

## Съдържание

1. Духовните дарби.....
  - А. Дарбите били прекратени след написване на Библията.....
  - Б. Пророците пророкуват за идването на Светия Дух.....
    - Пророк Исаия.....
    - Пророк Иезекиил.....
    - Пророк Даниил.....
    - Пророк Иоил.....
    - Иоан Кръстител.....
    - Спасителят обещава на апостолите кръщение със Светия Дух.....
    - Петдесетница.....
    - Исторически данни за кръщения със Светия Дух.....
2. Духовно кръщение.....
  - Те трябва да бъдат очистени и новородени.....
  - Трябва да бъдат духовно здрави.....
  - Меховете трябва да бъдат празни.....
  - Те трябва да бъдат отворени – да не се страхуват да приемат кръщението със Светия Дух.....
  - Трябва да чакат, докато се облекат в сила отгоре.....
3. Някои злоупотреби с духовното кръщение.....
  - Проповядването, че получаването на дарбата „говорене разни езици“, е единственият белег за кръщението със Светия Дух, е ерес.....
4. Дарба мъдрост.....
5. Дарба знание.....
6. Дарба вяра.....
7. Дарби за лекуване.....
8. Чудотворство.....
9. Благословени с рожби. Библейски примери.....
10. Пророчество.....
11. Разпознаване на духовете.....
  - Дарбата говорене разни езици.....
  - Тълкуване на езици.....
  - Грехове против кръщението със Светия Дух и дарбите.....
  - Хулата против дарбата говорене разни езици, е хула против Светия Дух...
12. Заключение.....

## Духовните дарби

„Защото желая всички човеци да са като мене; ала всеки си има своя дарба от Бога, един - тъй, а друг – иначе“ /1 Кор. 7:7/.

„Служете един другиму, всеки с оная дарба, каквато е приел, като добри разпоредници на многообразната Божия благодат“ /1 Петр. 4:10/.

„Не занемаряй дарбата, която е в тебе и ти бе дадена чрез пророчество и възлагане върху ти ръцете на свещенството“ /1 Тим. 4:14/.

Всеки човек се ражда с някакви заложби или дарби, които идват по наследство, от наследения геном. Едни имат музикални, други умствени, трети физически и други дарби, които трябва да ги развиват още от ранна възраст, ако искат да достигнат някакво съвършенство. Задачата на наследствените дарби е човекът да се усъвършенства и да си възстанови онова, което са загубили предците му.

Духовните дарби не се получават по наследство. Те са подарък от Господ Исус Христос за ония човеци, които вярват в Него, искат да Го познават и Го приемат за свой личен Господ и Спасител. Целта на личната духовна дарба е да закриля християнина и да му помага да се усъвършенства и стане дете, осиновено от живия Бог. Чрез вяра в жертвата на Господ Исус Христос грешният човек се освобождава от греховете, новоражда се от вода и дух и се спасява за вечен живот. За да израстне духовно и стане служител Божий, той трябва да бъде изпълнен с Божия Свети Дух, Който да го използва както на Духа е угодно. С други думи, чрез духовните дарби, Бог иска да възстанови на духовния човек това, което Адам загуби – личното общение на човека с Бога.

Духовните дарби в църквата са предназначени за изобличение, утешение, изцеление, благословение и утвърждаване на християните в църквата. Духовните дарби прославят Бога и откриват пред света Неговото величие и всемогъщество, та невярващите да се обърнат към Него, за да бъдат спасени душите им.

„Случи се, че Петър, обхождайки всички, слезе и при светиите, които живееха в Лида. Там намериха един човек, на име Еней, който от осем години лежеше на постелка. И Петър му каза: Енее, Исус Христос те изцелява; стани и си събери постелката. И той веднага стана. И всички, които живееха в Лида и в Сарона, **видяха го, и се обърнаха към Господа**“ /Деян. 9:32-35/.

Кои човеци са против духовните дарби? Които искат хората да се обърнат към Господа, за да се спасяват или които не искат? Всички, които са против духовните дарби, или са се отклонили от пълното и чисто Евангелие и живеят в мрак и заблуда, или са скрити врагове на Христовата църква. Ако искаме да живеем по Божията воля, трябва да вярваме и правим всичко, което казва Писанието.

„И понеже, по дадената нам благодат, **има разни дарби**, то, имаш ли пророчество, пророчествавай според вярата; имаш ли служба, пребъдвай в службата, учител ли си, – в учението; наставник ли си, - наставлявай; дарител ли си, - дарувай простосърдечно; предстоятел ли си, - предстоявай с усърдие; благотворител ли си, - благотвори на радо сърце“ /Римл. 12:6-8/.

„А за духовните дарби **не искаме, братя, да не знаете.** Знаете, че, когато бяхте езичници, вие се влачехте при немите идоли, като да ви водеха. Затова ви обаждам, че никой, който говори чрез Дух Светий, не казва анатема на Исуса, и никой не може да нарече Исус Господ, освен чрез Духа Светаго. Има различни дарби, ала Духът е един и същ; има различни служби, ала Господ е един и същ; има различни действия, ала Бог е един и същ, Който върши всичко у всички. Но всекиму се дава да се прояви у него Духът за обща полза; защото одному се дава чрез Духа слово на мъдрост, другиму, - слово на знание, чрез същия Дух; одному – вяра, чрез същия Дух, другиму дарби за лекуване – чрез същия Дух; одному – чудодействия, другиму – пророчество, одному – да различава духовете, другиму – разни езици, а другиму – да тълкува езици. Всичко това го произвежда един и същият Дух, като разпределя всекиму поотделно, както си иска“ /1 Кор. 12:1-11/.

„И от вас Бог постави в църквата първо апостоли, второ пророци, трето учители; после такива, които имат сили чудотворни и дарби за лекуване; след това застъпници, управници и такива, които да говорят разни езици. Нима всички са апостоли? Всички ли са пророци? Нима всички са учители? Всички ли са чудотворци? Всички ли имат дарби да лекуват? Всички ли говорят езици? Всички ли са тълкуватели? Показвайте ревност за по-добри дарби, и аз ще ви покажа път още по-превъзходен!“ /1 Кор. 12:28-31/.

„И Той /Господ Исус Христос/ постави едни за апостоли, други за пророци, други за евангелисти, други за пастири и учители, за усъвършенстването на светиите в делото на служението, в съзиждане на тялото Христово, докле всинца достигнем до **единството на вярата** и на познаването Сина Божий, до състояние на мъж съвършен, до пълната възраст на Христовото съвършенство, та да не бъдем вече младенци, люлеени и увличани от всеки вятър на лъжливо учение, по лукавството на човеците, по хитроту изкуство на измамата, а с истинска любов да растем по всичко в Оногова, Който е глава, - Христос, от Когото цялото тяло, стройно сглобено и свързано чрез всички дарувани връзки, при действието на всяка част според силите й, нараства, за да се съзижда в любов“ /Еф. 4:11-16/.

### **Дарбите били прекратени след написване на Библията**

Защитниците на тая лъжа се позовават на следните стихове от Писанието:

„Любовта никога не отпада, а другите дарби, ако са пророчества, ще престанат, ако са езици, ще замлъкнат, ако са знание, ще изчезнат. Защото донейде знаем и донейде пророчествуваме“ /1 Кор. 13:8,9/.

Такива учители изваждат त्या два стиха от контекста и твърдят, че вече няма нужда от духовните дарби, защото си имаме словото Божие, което казвало, че пророчествата са престанали и езиците са замлъкнали, но за знанието мълчат, защото не искат да ги считаме за неграмотни, но са точно такива, независимо от това, че могат да бъдат професори и академици, пастири и свещеници, епископи и митрополити, папи и патриарси, ако поучават и твърдят, че езиците са замлъкнали и пророчествата престанали. Такива човеци и да се имат за много духовни, в действителност са душевни и затова отхвърлят кръщението със Светия Дух или го изопачават.

В своята първа беседа от „Тълкуванието на евангелието от Матей“, свети Йоан Златоуст започва с думите: „Собствено ние не би трябвало да имаме нужда от помощта на Св. Писание, а по-скоро да водим такъв чист живот, че благодатта на Светия Дух да заема в нашите души мястото на светите книги, и както те са изписани с мастило,

така и нашите сърца да бъдат изписани със Светия Дух. Но, тъй като ние сме отхвърлили тая благодат, да се възползваме от втория път. Че първият път би бил, разбира се, по-добър, това Бог е показал и с думи, и с дела. Така с Ноя, Авраама и неговите потомци, както и с Иова и Моисея, Бог беседвал не чрез писания, а лично, защото намирал чисти техните сърца. Когато пък целият еврейски народ паднал в най-дълбоката пропаст на греха, тогава Той им дал писания, скрижали и наставление чрез тях. Това станало не само със светиите във Ветхия завет, но, както е известно, и с тези на Новия. Така Бог не дал на апостолите нищо написано, а обещал да им изпрати вместо писания, благодатта на Светия Дух. „Той, казал им Бог, ще ви напомни всичко” /Иоана 14:26/. За да разбереш, че този път /непосредствено общуване на Бога със светиите/ е действително много по-добър, чуй какво Бог казва чрез пророка: „...ще склуча с вас нов завет, ще ви дам закони за наставление, ще ги напиша във вашите сърца, и вие всички ще станете ученици на Бога” /Иерем. 31:31,33/. И ап. Павел посочвал на това предимство, когато казвал, че бил получил закон /написан/ „не върху каменни скрижали, а върху плетени скрижали на сърцето” /2 Кор. 3:3/. Но след като с течение на времето едни /от християните/ *се отклонили от истините на вярата*, други от добродетелния живот, отново се появила нуждата от наставление чрез писанията” /Св. Иоан Златоуст „Тълкувание на Евангелието от Матей” Стр.14/.

Господ Иисус Христос каза на апостолите, че Светият Дух ще им припомни всичко, което Той е говорил, но днешните душевни човеци не искат да им напомня, защото си имат Писанието и там могат да си намерят каквото им харесва и да се скрият от прякото изобличение чрез дарбите на Духа.

Бягането на човеците от директното общуване с Бога не е от вчера. То започна в Едемската градина, когато Адам и Ева нарушиха Божиата заповед и от духовни станаха душевни. И както те не можаха да се скрият от Божието присъствие, така и днешните книжници няма да могат нито да се скрият, нито да се оправдаят.

Духовен е оня човек, който има духовна връзка с Божия Дух, а това става чрез духовните дарби. Ще се радвам на дълго писмо изпратено от баща ми, но предпочитам да чуя няколко думи от устата му. „Душевният човек не възприема онова, що е от Божия Дух; за него това е безумство; и не може да го разбере, защото то се изследва духовно“ /1 Кор. 2:14/.

Кога пророчествата ще престанат и езиците ще замлъкнат? „но, кога дойде съвършеното знание, тогава това „донейде“ ще изчезне... Сега виждаме смътно, като през огледало, а тогава - лице с лице; сега зная донейде, а тогава ще позная, както и бидох познат“ /1 Кор. 13:10,12/.

Какво означава думата „тогава“? Когато е била написана Библията ли? Защо искат да им повярваме, че пророчествата и виденията са престанали и езиците замлъкнали? За да повярваме на лъжите на лъжепророка, който вече се развихря в последно време с лъжливите си окултни чудеса и знамения, а дарбите разобличават, както лъжите му, така и отстъпили от врата предатели и доносници. Точно за това те не искат да знаем за духовните дарби, за разлика от движения от Светия Дух **апостол Павел, който не иска да не знаем за тях.**

Голяма част от днешните книжници са заменили дарбите със символи. Господ говори чрез пророк Иеремиа и казва: „Защото две злини извърши Моят народ: Мене, Източника на жива вода, оставиха и си издълбаха пукнати водоеми, които не могат да държат вода” /Иер. 2:13/.

Кой е този Източник на живата вода? „А в последния велик ден на празника застана Иисус, издигна глас и рече: който е жаден да дойде при Мене и да пие. Който вярва в Мене, из неговата утроба, както е речено в Писанието, ще потекат реки от жива вода. Това каза за Духа, Когото щяха да приемат вярващите в Него; защото Дух Светий, още не бе даден, понеже Иисус още не бе прославен” /Иоана 7:37-39/. „Иисус ѝ отговори и рече: всякой, който пие от тая вода, пак ще ожадне; а който пие от водата, която Аз ще му дам, той вовеки няма да ожадне; но водата, която му дам, ще стане в него извор с вода, която тече в живот вечен” /Иоана 4:13,14/.

Дарбите са незаслужени дарове, но те не се дават на ония, които не ги желаят. Ако имате десет братя, от които няколко са много послушни, а другите по-непослушни, след смъртта на родителите ви, само послушните ли ще получат от бащиното наследство? Условието да получите от наследството, е да сте законни деца на родителите си. Но, ако се откажете от наследството си, никой насила не може да ви задължи да го вземете.

Когато връщаха земите на собствениците и техните наследници, някои комунисти агитираха наследниците да не си търсят наследството, като лъжеха, че те няма да си вземат наследствените земи. Но, когато отидох в общината, видях, че същите агитатори бяха се наредили да получат документите за наследствените си земи. Подобно на тях и днешните книжници и фарисеи поучават Божиите чеда да се откажат от правото си да пият от Източника на жива вода и те да станат извори на вода, която тече в живот вечен. Убеждават ги, че те били недостойни за такъв Източник и ги прашат при други „велики източници”, които не са нищо друго, освен спукани водоеми, които не държат вода. „А на всички ония, които Го приеха, - на вярващите в Неговото име, - даде възможност да станат чеда Божии” /Иоана 1:12/. Дарбите не се зарабатват. Те не са заплахи.

## Пророците пророкуват за идването на Светия Дух

### Пророк Исаия

„Затова с мънкащи уста и на чужди език ще говорят към тоя народ“ /Ис. 28:11/. „Защото ще излея вода върху жадуващото, и потоци върху изсъхналото; ще излея Духа Си върху твоето племе и благословението Си – върху твоите потомци“ /Ис. 44:3/.

### Пророк Иезекиил

„Ще ви поръся с чиста вода, - и вие ще се очистите от всички ваши скверноти, и от всички ваши идоли ще ви очистя. Ще ви дам ново сърце и нов дух ще ви дам; ще взема из вашата плът каменното сърце и ще ви дам ново сърце от плът. **Ще вложа във вас Моя Дух** и ще направя да ходите по Моите заповеди, да пазите и изпълнявате Моите наредби“ /Иез. 36:25-27/.

### Пророк Даниил

„Царят рече на Даниила, който бе наречен Валтасар: „можеш ли ми каза съня, който видях, и какво значи той?“ Даниил отговори на царя и рече: „тайната, за която царят пита, не могат откри на царя ни мъдrecи, ни магьосници, ни тайноведци, ни гледачи. **Но на небесата има Бог, Който открива тайни;** и Той откри на цар Навуходоносора, какво ще бъде в последните дни. Сънят ти и онова, що е видяла главата ти на твоето легло, беше това: ти, царю, на леглото си мислеше, какво ли ще бъде след това, и **Оня, Който открива**

**тайни**, ти показва какво ще бъде“ /Дан. 2:26-29/. Пророческият сън, който Бог даде на Навуходоносора от дявола ли беше?

### **Пророк Иоил**

„И ето, след това **ще излезе от Моя Дух върху всяка плът**, и ще пророкуват синовете ви и дъщерите ви; старците ви ще сънуват сънища, и момците ви ще виждат видения. Също и върху роби и робини в ония дни **ще излезе от Моя Дух**. И ще покажа личби на небе и земя: кръв, огън и стълбове дим“ /Иоил 2:28-30/.

### **Иоан Кръстител**

„На другия ден Иоан вижда Исуса, че отива към него, и казва: ето Агнецът Божий, Който взима върху Си греха на света. Този е, за Когото аз казах: след мене иде Мъж, Който ме изпревари, защото съществуваше по-напред от мене. Аз Го не познавах; но, за да стане Той явен на Израиля, затова дойдох да кръщавам с вода. И свидетелстваше Иоан, казвайки: видях Духа да слиза от небето като гълъб, и остана върху Него. Аз Го не познавах; но Оня, Който ме прати да кръщавам с вода, ми рече: **над Когото видиш да слиза Духът** и да остава върху Него, **Този е, Който кръщава с Дух Светий**. И аз видях и свидетелствах, че този е Син Божий“ /Иоана 1:29-34/.

Тия, които са против сънищата, виденията, кръщението със Светия Дух и дарбите, не са ли против Оня, Който ги дава и чрез тях открива тайни, и Който кръщава с Дух Светий? А това не е ли хула против Син Божий и против Светия Дух, ако отричат и се подиграват с духовното кръщение и с дарбите Му?

### **Спасителят обещава на апостолите кръщение със Светия Дух**

Ония, които учат, че които се кръщават с вода, се кръщават едновременно и със Светия Дух, как ще обяснят думите на Господ Исус Христос: „...не се отдалечавайте от Иерусалим, а чакайте обещанието на Отца, за което сте слушали от Мене; защото Иоан кръщава с вода, а вие **не след много дни от днес ще бъдете кръстени с Дух Светий**“ /Деян. 1:4,5/.

Апостолите бяха кръстени от Иоан във вода, но кръстени ли бяха с Дух Светий, когато Господ каза тия думи? Повярвалите в Самария бяха кръстени във вода в името на Господа Исуса, но слязал ли беше поне на „едного от тях“ Дух Светий? „Като чува апостолите, които бяха в Иерусалим, че Самария е приела словото Божие, проводиха там Петра и Иоана, които слязоха и се помолиха за тях, за да приемат Дух Светий. /**Защото Той не бе слязъл още нито върху одного от тях**, а само бяха кръстени в името на Господа Исуса/. Тогава възлагаха върху им ръце, и те приемаха Духа Светаго“ /Деян. 8:14-17/.

### **Петдесетница**

Апостолите с голяма радост приеха слизането на Светия Дух върху тях. „**Когато настана ден Петдесетница**, те всички в единомислие бяха заедно. И внезапно биде шум от небето, като че идеше силен вятър, и напълни цялата къща, дето седяха. И явиха им се езици, като че огнени, които се разделяха, и се спряха по един на всекиго от тях. И **всички се изпълниха с Дух Светий, и наченаха да говорят на други езици**, според както Духът им даваше да изговарят“ /Деян. 2:1-4/.

Професорите по богословие и колективът от евангелски пастири не са ли никога прочели тоя стих от Писанието? „Тогава Петър се изправи с единайсетте, издигна глас и почна да им говори:... тия не са пияни, както вие мислите, защото е трети час през деня; но това е реченото чрез пророк Йоила: „и ето, в последните дни, казва Бог, **ще излезе от Моя Дух върху всяка плът**; синовете ви и дъщерите ви ще пророчестват; младежите ви ще виждат видения, а старците ви ще сънуват сънища; **и в ония дни върху рабите Ми и рабините Ми ще излезе от Моя Дух**, и ще пророчестват“ /Деян. 2:14-18/.

Кои са тия, които са против дарбата говорене на разни езици? Това са хора, които никога не са говорили чрез Светия Дух на нови езици. Кои са тия, които са против пророкуването? Това са хора, които никога не са пророкували. Кои са тия, които са против виденията? Това са хора, които никога не са имали видения. Кои са тия, които са против пророческите сънища? Това са ония, които никога не са сънували пророчески сънища. „Като чуха апостолите, които бяха в Иерусалим, че **Самария** е приела словото Божие, проводиха там Петра и Иоана, които слязоха и се помолиха за тях, за да приемат Дух Светий. /**Защото Той не бе слязъл още нито върху одного от тях, а само бяха кръстени в името на Господа Исуса**/. Тогава възлагаха върху им ръце, и те приемаха Духа Светаго“ /Деян. 8:14-17/.

Ония, които учат, че при водното кръщение се кръщаваме и с Духа Светаго, да се замислят, защо в Самария Дух Светий не бе слязал върху нито един от тия, които бяха кръстени във вода. Кръстени ли са били със Светия Дух десет от единадесетте митрополити на Светия Синод на БПЦ, които са станали доносници и предатели, и по думите на полковник от 6-то у-ние: „Всички с готовност предлагаха да ни служат“, както и на главния вербовчик: „Властите работеха за нас безплатно“. Този полковник и този вербовчик може би са имали водно кръщение, но били ли са пълни със Светия Дух, когато са вербували доносниците?

Епископ Антоний ми разказа, че са го качили в една джипка и цяла нощ са го разкарвали и са го заплашвали, че ще го закарат на заточение в Сибир, ако не се съгласи да стане сътрудник на ДС. На една поляна спрели и му заповядали да слезе, но той отговорил, че не се е качил доброволно и доброволно няма да слезе, нито доброволно ще се съгласи да им сътрудничи.

Кръстени ли са били със Светия Дух, ония, които имаха водно кръщение и екзекутираха повече от 100 свещеници без свидетели и присъди, или тия, които взривиха църквата „Св. Неделя“ и избиха около 200 невинни християни, или ония които създадоха т.нар. Народен съд и произнесоха 12 000 смъртни присъди, от които 2730 са изпълнени и така унищожиха елита на Българската държава? На 8 март 1949 година са произнесени присъдите над 15 евангелски пастири, като четирима са осъдени на доживотен затвор, а останалите - на по 15 години затвор. През 1952 година са инсценирани шест процеса срещу 70 католически свещеници, епископи и монаси. Четирима от тях, между които и блаженият епископ Евгени Босилков, са осъдени на смърт чрез разстрел, а останалите на различни срокове затвор – от 3 до 20 години. Смъртните присъди са изпълнени на 11 ноември 1952 г. Прокурорите, съдиите и палачите, които са инсценирали и осъдили евангелските пастири и католическите свещенослужители са имали водно кръщение, а били ли са кръстени със Светия Дух? Свещеникът доносник, който е застрелял Неврокопския митрополит Борис е бил кръстен във вода и помазан за свещеник, а имал ли е и кръщение със Светия Дух?

## Исторически данни за кръщения със Светия Дух

Има исторически данни през близо две хилядната история на църквата за християни, които са били кръстени със Светия Дух, били са директно ръководени от Него, говорили са на непознати езици и мощно са били употребявани от дарбите Му.

През II век **Ириней**, роден 115 г., ученик на Поликарп, който пък е ученик на апостол Йоан, в една своя беседа казва: „Има много братя по църквите, които имат пророчески дарби и чрез Духа говорят разни езици”.

В III век **Тертулиан** пише за духовни дарби и говорене на разни езици между монтанистите.

В IV век е живял **свети Пахомий Велики /292 – 343/**. Основател на десет манастира в Тавена, Египет, с 14 000 монаси-отшелници. Когато преподобният Пахомий искал да говори с един брат, който знаел само римски език, застанал на молитва и след около три часа получил дарбата да говори и разбира тоя език. Той говорел и гръцки език, който никога не бил учил.

**Свети Паисий Велики IV век.** В „Жития на светиите“ от Св. Дим. Ростовски, 19 юни, е описана срещата на Св. Ефрем със Св. Паисий Велики. „Св. Ефрем имал определено желание да се срещне с прославения по онова време египетски отшелник Паисий Велики, който живеел в Нитрийската пустиня. Понеже Св. Паисий бил прозорлив, нему било открито за пристигането на Св. Ефрем, затова той излязъл далеч в пустинята, за да го посрещне. Двамата старци с любов се прегърнали и целунали. Но и двамата трябвало да изпитат една неприятност. Паисий знаел само египетски език, Ефрем – само сирски, а ученикът на Ефрема, взет за преводач, знаел само сирски и гръцки, но не и египетски. Изпитвайки огорчение от това затруднение, те пристигнали в килията на Паисий, дето всеки се помолил за себе си и седнали. Св. Ефрем започнал да говори на сирски и Св. Паисий, като скърбял, че нищо не разбира, паднал на молитва и като дигнал очи към небето, горещо се помолил, като казал: „Сине Божий, Слово, - дай на твоя раб да разбира думите на тоя свят старец!“.

Едва произнесъл това на египетски, Паисий започнал не само да разбира, но и да говори на сирски език. Подир това двамата старци се наслаждавали на взаимна боговдъхновена беседа, като си разказвали един на друг на какво се е научил всеки от тях и с какви дарования е бил удостоен от Светия Дух. /„Псалтир на Св. Ефрем Сирий“. Прев. Архим. Методий 1992 г./

**Свети Ефрем Сирий /около 300 – 372/**. Роден в бедно семейство, свети Ефрем говорел само сирски /сирйски/ език. Когато се срещнал със свети Василий Велики /около 330 – 01.01.379/, който искал да го ръкоположи за дякон, „възползван от това, че Св. Ефрем не знае гръцки език, Св. Василий прочел върху него ръкоположителна молитва за дякон, и по такъв начин Св. Ефрем не само станал дякон, но изведнъж започнал да говори на гръцки, казвайки да го чуе цялата църква: „Спасе, помилуй и запази ни, Боже, с Твоята благодат!“ От тоя момент вече Св. Ефрем знаел и говорел добре гръцки език“./„Псалтир на Св. Ефрем Сирий“. Прев. Архимандрит Методий. /Стр. 45,46/

**Свети Йоан Златоуст /347 – 407/** пише: „В апостолските дни, които и да получаваше кръщение, изведнъж говореше езици, защото след приходаването им, без никакво ясно познание, или подготовка в древните Писания, те изведнъж получаваха Духа; не че виждаха Духа, защото Той е невидим, но Божията благодат дава едно разумно доказателство за своята енергия, като едни говореха в персийски език, други в римски, трети в индийски, а някои в някой друг език, и това показва на онези, които бяха във, че



това беше Духът, Който говореше в същата личност. Затова апостолите го наричаха: „Явлението на Духа, което се дава на всеки за полза.“

**Августин Блажени /354 – 430/** пише: „Ние ще правим това, което правеха апостолите, когато положиха ръцете си на самаряните и призваха над тях Светия Дух с възлагане на ръце. Очаква се новообърнатите да говорят езици“.

През XIV век последователите на валденсите /лионските бедняци/, раздават богатствата си и тръгват от град Лион по села и градове да проповядват на роден език Евангелието. Те полагат ръце на повярвалите и когато се молят да бъдат изпълнени и кръстени със Светия Дух, повярвалите говорели на нови езици, но по-късно отстъпват от чистото и пълно Евангелие и се заквасват с различни ереси.

**Винсен Ферар – 1419 г.** В „История на християнската църква“ от Филип Шаф се говори за Винсен Ферар. Спондам и мнозина други казвали за този светия, че бил надарен с дар езици.

**Франсис Ксавиер**, умрял 1552 г. Също в „История на християнската църква“ от Филип Шаф се казва, че той можел да направи да бъде разбран от индусите, чийто език не познавал. В Католическата енциклопедия също се говори за него като проповедник и говорещ на чужди езици. Ксавиер е бил забележителен мисионер.

**Свети Луи Берtrand /1526 – 1581/**. В Бътлъровата „Животът на светиите“ се казва, че той получил дарби да говори непознати езици, пророчества и вършене на чудеса.

**Д-р Мартин Лутер**. В „История на християнската църква в Германия“, том 3, стр. 406, е написано: „Д-р Мартин Лутер беше пророк, евангелист, говорител на езици, тълкувател; човек, надарен с всички дарби на Духа“.

**Томас Уелш**, един от съработниците на Джон Уесли е записал в дневника си: „Тази сутрин Господ ми даде език, който не познавам и който издигаше душата ми към Него по един чуден начин“. 8 март 1750 г.

**Джон Уесли /1703 – 1791/**. „Към три часа сутринта, когато прекарвахме в молитва, Божията сила слезе върху нас тъй мощно, че мнозина легнаха на пода и гръмко викаха от преливаща радост; всички викахме в страх и сърдечно умиление: „Славим Те, о Боже, и признаваме, че само Ти си Господ“.

**Чарлз Фини /1792 – 1875/**: „Получих едно мощно духовно кръщение. Върху мене дойде Светият Дух по такъв начин, че проникна дух, душа и тяло. Никой език не е достатъчен да опише благодатта, която обля сърцето ми. Плаках с висок глас и гръмко възкличавах от блаженство“.

**Дуайт Муди /1837 – 1899/**: „Бях в центъра на Ню Йорк, не мога да го опиша, защото беше едно свято преживяване, но мога само да кажа, че Бог ми се откри в пълнота. Един ден, о чуден ден беше този, Бог ме изпълни с обещанието Си. Подир това пак проповядвах същите истини, но силата ми беше друга и хиляди намериха спасение. Каква разлика между новото ми и старото ми състояние. За нищо на света не бих се върнал назад“.

**Чарлз Спърджън /1834 – 1892/**: „Едно по-нататъшно велико дело на Светия Дух, което още не е завършено, е идващата слава в последните дни. В определени години, не зная кога, не зная как Светият Дух ще се излее не като досега, но в съвършено друг стил. Днес проповедниците са попаднали в една суха рутина, - проповядват непрекъснато – проповядват, проповядват – но малко свършват. Моните очи горят пред мисълта, че ще доживеем времето, когато Светият Дух ще се излее и „синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, юношите ви ще виждат видения, и старците ви ще сънуват сънища“.

**Рубен Арчър Тори /1956- 1928/:** „Словото Божие с пределна категоричност ни заявява, че на едни се дават „разни езици“, на друг съвсем други дарби. Кръщението със Светия Дух се явява определено преживяване. Чрез това преживяване ние и узнаваме за тази чудна благодат.

## **Духовно кръщение**

„Защо хората винаги се стремят да цепят косъма? Защо не искат да разберат, че сами се нуждаят от кръщение със Светия Дух? Много от тях се явяват добри като учители и аз се радвам, че ние ги имаме. И въпреки всичко, те трябва да разберат, че кръщението със Светия Дух е нещото, от което те се нуждаят преди всичко друго“ - **Дуайт Муди.**

От неправилното разбиране и проповядване за духовното кръщение има опасност да изпаднем в ерес, или като го изопачаваме, или като го отхвърляме. Затова мисля, че е важно да споделим няколко думи и за условията, които трябва да бъдат изпълнени преди кръщението. Когато фарисеите роптаеха против Христовите ученици, Господ Исус им каза: „И никой не налива ново вино във вежди мяхове; инак, новото вино ще спуска мяховите, и само ще изтече, и мяховите ще се изхабят; но ново вино трябва да се налива в нови мяхове; тогава ще се запази и едното и другото“ /Лука 5:37,38/. Някои предполагат, че наливането в новите мяхове новото вино е смяната на диспенсацията от Закона в благодатта, но не разбират, че тази смяна не може да стане без кръщението със Светия Дух и ходенето по Дух, а не по плът /Закона/; и мислене, говорене и стремеж към небесното, а не към земното. „Понеже мнозина, за които ви съм често говорил, а сега дори със сълзи говоря, постъпват като врагове на кръста Христов; техният край е погибел, техният бог – коремът, а славата - в срама им; те мислят за земното“ /Фил. 3:18,19/.

Дарбите на Светия Дух не се дават на църквата, та християните да станем „проспериращи“ приятели на този извратен и нечестив свят, като се сдобием със земни придобивки и житейска слава, а за да ни направи жители на небесното царство - негови посланици и служители Божии на благовестието.

„А нашето живелище е на небесата, отдето очакваме и Спасителя, Господа нашего Исуса Христа, Който ще преобрази унизеното наше тяло тъй, че то да стане подобно на Неговото славно тяло, със силата, чрез която Той може и да покорява на Себе Си всичко“ /Фил. 3:20,21/.

Спасителят говореше за Неговото слово, което е дух и живот. Ако приемем, че виното е Светият Дух, Той може да бъде приет от нови души, които трябва да отговарят на няколко условия.

### **Първо. Те трябва да бъдат очистени и новородени.**

От описаните по-горе свидетелства за говорещи разни езици от Св. Иринея до Чарлз Спърджен, разбираме, че това са били чисти и святи мъже, а не нечестивци. „Ще ви поръся с чиста вода, - и вие ще се очистите от всички ваши скверноти, и от всички ваши идоли ще ви очисти“ /Иез. 36:25/. Ако виното се налее в нечисти съдове, то ще се превърне в оцет. Има случаи и в Писанието и днес, когато пророци са извършвали смъртни грехове и като са започнали да говорят от себе си, са станали лъжепророци.

Как тя, които желаят да бъдат кръстени, ще се очистят? Те трябва да копнеят и търсят духовната чистота. Трябва да бъдат жадни за живата вода. „Отвърни лицето Си

от греховете ми, и изглади всичките ми беззакония. Сърце чисто създай в мене, Боже, и правия дух обнови вътре в мене“ /Пс. 50:11,12/. Спасителят ни казва, че Неговото слово има такава способност да ни чисти от греха, ако го изучаваме, размишляваме и вярваме в него: „Вие сте вече чисти чрез словото, що съм ви проповядвал“ /Иоан 15:3/.

Кръвта на Божия Син има същата способност, ако отидем мислено в подножието на кръста и се молим да ни прости всички грехове и беззакония, като изповядаме греховете си, откакто се помним до днес. Но, и като ги оставим, да се стараем повече да не грешим. „...ако ли ходим в светлината, както и Той е в светлината, имаме общение един с други, и кръвта на Исуса Христа, Неговия Син, ни очисти от всеки грях“ /1 Иоана 1:7/. „...като знаете, че не с тленни неща - сребро или злато, сте изкупени от суетния живот, предаден вам от бащите, но с драгоценната кръв на непорочния и чист като агнец Христос“ /1 Петр. 1:18,19/. „Защото, ако кръвта от юнци и козли, и пепелта от телица чрез поръсване осветява осквернените, за да се очисти плътта, колко повече кръвта на Христа, Който чрез Духа Светаго принесе Себе Си непорочен Богу, ще очисти съвестта ни от мъртви дела, за да служим на живия и истинския Бог“ /Евр. 9:13,14/. „Който ни възлюби и ум от нашите грехове чрез Своята кръв“ /Откр. 1:5/.

Печални резултати се получават, когато харизматични християни заведат в тяхното общество току-що повярвал човек, който още не се е покаял и очистил от греховете, няма представа от духовния живот, и му казват: „Викай сега кръвта, кръвта, за да бъдеш кръстен“. При едно такова кръщение Духът попитал един от кръстниците: „Чия кръв?“ Той отговорил: „Кръвта на Исус“. Духът отново попитал: „Кръвта на Исус Навин ли?“

Свидетел съм на такива случаи на неочистени от греховете човеци, които вместо да бъдат кръстени, бяха обладани и се наложи да се молим за развързването им. И, слава на Бога, че бяха развързани и освободени. Но, такива случаи стават причина да се хули духовното кръщение и некръстените да се страхуват, да не би да бъдат обладани от нечисти духове. Оня, който иска да бъде кръстен трябва да има свидетелство, че са му простени греховете и е очистен от беззаконията си.

Сънувах, че се разхождам с един брат по пазара, той говореше нещо и се смееше. От небето се спусна една бяла ръка и го плесна през устата. После ме хвана за ръка и ме заведе в дома на евангелски пастир, за който знаех, че е бил употребяван с голяма сила за изцеление на мнозина и с голямо помазание за изобличаване на грешниците. Ръката отвори вратата и ме бутна в стаята. На масата лежеше човешки труп без глава и страшно миришеше. Блъснах вратата и изскочих навън, където отново видях бялата ръка. Откъм нея дойде властен глас, който ме попита: „Защо бягаш?“ Казах: „Вътре не може да се диша. Страшно вони“. Гласът отговори: „**И аз не мога да присъствам там, където има грях. Грехът вони**“. По-късно научих, че този пастир публично се е отказал от вярата си в Исус.

## **Второ. Трябва да бъдат духовно здрави.**

Ако меховете не са здрави, виното ще изтече. В много църкви се подвизават християни, които носят нездраво учение или след като са били кръстени, дръзват да изопачават Христовото благовестие и се заквасват с разни ереси, като дъновизъм, будизъм, йеховизъм, окултизъм и други измами, и се превръщат в „мед що звънти и кимвал що дрънка“. Познавам такива християни и християнки, които като се заквасиха с лъжите на Дънов и Висарион, отрекоха се публично от Христа, други станаха членове на БКП и БСП, трети станаха доносници и предатели, и започнаха да се оплакват от

демонични нападения, и също ставаха за съблазън. Има и такива, които са демонично натоварени и обладани, и когато ги „кръщават“ духовно непокаяни кръстници, животът им се превръща в ад. В събранието дойде млада жена, седна на първия ред и започна да плаче със сълзи. Разказа ми, че е учителка, новородена е и е кръстена със Светия Дух, Който я изпълвал с голяма радост, като директно я ръководил, но я изоставил, и макар още да говори на непознат език, чувства се празна и има голяма мъка в сърцето си. Когато дойде на власт БСП, по времето на Жан Виденов, директорката на училището я извикала и ѝ казала, че от Министерство на образованието имала заповед, учители, които не са членове на БСП да бъдат съкратени и затова ѝ предложила готова молба, но в момента, когато я разписала, Светият Дух я изоставил.

Две сестри от Петдесятната църква се оплакаха от демонични нападения, Светият Дух ми откри, че са се отклонили от вярата и са приели ереста на Петър Дънов. Когато им казах, те се развикаха срещу мен: „Как смееш да говориш срещу учителя Дънов?“.

Друга православна християнка, като прочела в книгата ми ”Големите заблуди“ за лъжките на Петър Дънов, казала с гняв пред мой приятел: „Петър Велев да извади гредите от собствените си очи и тогава да вади сламки от очите на учителя Дънов“. Колко ли такива като нея, приели ереста на Дънов, минават за православни християнки?

В град Самоков имаше една сестра, която беше кръстена със Светия Дух и се готвеше да отиде мисионерка в чужбина, но изведнъж се влоши и започнаха скандали с майка ѝ. Оказа се, че е демонично натоварена. Молахме се често за нея, но подобрение и изцеление не се получаваше. Светият Дух ми откри, че няма да бъде изцелена, защото е пренебрегнала духовното кръщение и е станала членка, не на БСП, а на БКП. Срещнах майка ѝ на пазара в Самоков да носи две торби със зеленчуци и когато ѝ казах видението, тя изпусна торбите учудена и рече: „Вярно е, и то не на БСП, а на БКП“.

Двама пастири от град Русе се оплакаха от демонични нападения. Оказа се, че проповядват лъжата, че Христовата майка Мария, която е девица, непознала мъж, уж била родила и Иаков, Симон Иосия и Иуда.

### **Трето. Меховете трябва да бъдат празни.**

Ако в тях има от старото вино или нещо друго, виното ще се пресече и пак ще се превърне в оцет. Това ще означава в нови мехове да сипваме старо вино, както това правеха от фарисейската ерес, които бяха повярвали в Христа, но учеха християните да се обрязват и да пазят съботата и целия Моисеев закон. Апостолите и презвитерите в Иерусалимската църква решиха следното, което се отнася и за днешните християни по целия свят: „Защото, угодно бе на Светаго Духа и нам да ви не възлагаме вече никакво бреме, освен тия нужни неща: да се въздържате от идолски жертви и от кръв, от удавнина и от блудство, и да не правите на други онова, което не е вам угодно. Като се пазите от това, добре ще сторите. Здравейте!“ /Деян. 15:28,29/.

Ако човек е изпълнен с духовна гордост и високомерие, завист, сребролюбие, зли и блудни помисли и всичко, което излиза от вътре, от оскверненото човешко сърце, ако не се очисти чрез искрено покаяние, как да бъде изпълнен и кръстен със Светия Дух, такъв човек, който целият вони на грях. Не може в един и същи съд да сипем чиста вода, ако е пълен с нечиста. Някъде е писано: „ако в нечист съд сложим чиста храна, съдът ще се очисти ли и храната ще остане ли чиста. Ако пък в чист съд сложим нечиста храна, храната ще се очисти ли и съдът ще остане ли чист“?

**Четвърто. Те трябва да бъдат отворени - да не се страхуват да приемат кръщението със Светия Дух.**

Чувал съм някои да казват: „Мен ме е страх да искам да бъда кръстен със Светия Дух, защото съм чувал, че някои вместо да бъдат кръстени, са подмамени от лъжливи духове“. Такъв човек не е жаден за живата вода. Веднъж минах покрай един баптистки християнин, който разпалено проповядваше на трамвайната спирка при Халите в гр. София. Спрях се и го заслушах. Той говореше, че ония, които призовават кръвта, за да бъдат очистени и кръстени със Светия Дух, се кръщавали с нечисти духове, и когато говорели на непознати езици, духовете им се биели. Същата нощ ми бе казано за него: „Той счете Христовата кръв за нечиста и затова ще бъде наказан“. Наскоро след това научих, че е паднал от някакъв покрив и е загинал.

Други казват: „Ако Господ иска да ме кръсти, нека ме кръсти, но аз мога да Му служа и без да говоря на нови езици, пък има и много светни, които са прославили Бога, без да са били кръстени със Светия Дух. На такива Господ Иисус Христос казва: „И аз ви казвам: искайте и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори; защото всеки, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогоз, който хлопа, ще се отвори. И кой баща от вас, ако син му поиска хляб, ще му даде камък? Или, ако поиска риба, ще му даде змия вместо риба? Или, ако поиска яйце, ще му даде скорпия? И тъй, ако вие, бидейки лукави, умеете да давате добри деяния на чедата си, колко повече **Отец Небесний ще даде Дух Светий на ония, които Му искат?**“ /Лука 11:9-13/.

Трябва да помним, че духовното кръщение е различно от водното кръщение, макар да има отделни случаи по време на водно кръщение, някои да са получили и кръщение със Светия Дух. То е различно и от новородението, и от спасението. Някои проповядват, че който не говори на непознат език, няма да влезе в Небесното царство. Това ще означава, че Христовата жертва е недостатъчна. Такива проповядват ерестта наречена „Христос плюс“.

**Пето. Трябва да любят Спасителя и пазят заповедите Му.**

„Иисус му отговори и рече: ако някой Ме люби, ще спази словото Ми; и Моят Отец ще го възлюби, и ще дойдем при него и жилище в него ще направим” /Иоан. 14:21/. „Който има заповедите Ми и ги пази, той е, който Ме люби; а който Ме люби, възлюбен ще бъде от Отца Ми; и аз ще го възлюбя и ще му се явя Сам”/Иоан.14:21/. „А Утешителят, Дух Светий, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съм ви говорил” /Иоан.14:26/. Как да ни напомни думите на Спасителя, ако не сме ги научили? Преди да бъдат кръстени със светия Дух, апостолите завършиха тригодишна духовна академия при нозете на Иисус. Така и ние, още от деца трябва да се учим на Христовите заповеди, за да ги помним и изпълняваме. Ако не изпълняваме двете заповеди, на които се крепи Законът и пророците, да обичаме Бога и ближния както себе си, какви християни сме?

**Шесто.Трябва да чакат, докато се облекат в сила отгоре.**

Обърнете внимание на думите „сила отгоре“, защото има и „сили отдолу“. У дома дойдоха две сестри и ми казаха, че посещават църква, където били кръстени със свещен смях. Попитаха ме дали искам да се помолят за мен и аз да бъда кръстен и изпълнен със свещен смях. Казах им, че съм съгласен и те започнаха да се молят. Усетих, че от петите нагоре по краката ми ме полази студена сила, и тъй като я познавах от личната ми среща с дявола, извиках: „Сатана, веднага напусни краката ми. Силата отдолу

изчезна, а сестрите се развикаха: ти похули Светия Дух. Една от сестрите работеше като учителка, но по-късно научих, че се е разболяла от шизофрения. Другата сестра изтрезняла от заблудата, когато силата отдолу, която я изпълвала със свещен смях, я изгъркаляла в локва с кал. Не ме разбирайте, че съм против християните, които се радват и усмихват, но Писанието казва, че: „Кога глупав се смее, издига гласа си, а благоразумен мъж едвам тихо се усмихва“ /И.С.Сир. 21:23/. „Никаква гнила дума да не излиза из устата ви, а само добра, за назидание във вярата, за да принася благодат на слушащите“ /Еф.4:29/. „нито пък срамни и празни думи и **смехории**, които са неприлични, а наопаки, да се чува благодарение“ /Еф. 5:4/.

Събирахме се в домашна група. Насън чух глас, който ми каза: „Прекратявай смехориите, защото чрез тях, между вас се промъква лукавият“.

Братовчед ми Петър ми разказа, как е починал баджанакът му Петко. Една вечер той започнал да се смее толкова силно, че всички се почудили какво става с него, но изведнъж утихнал и заспал, но се оказало, че е умрял. Затова не се кълнете: ще умра от смях, защото може и да ви се случи, като на Петко. „И при смях някога сърцето боли, и край на радостта бива тъга?“ /Пр.14:13/.

Да продължим за истинското кръщение. „и Аз ще изпратя обещанието на Отца Ми върху вас; а вие стойте в град Иерусалим, докле се облечете в сила отгоре“ /Лука 24:49/. „и като се събирате с тях, Той им заповяда: не се отдалечавайте от Иерусалим, а чакайте обещанието на Отца, за което сте слушали от Мене; защото Иоан кръщава с вода, а вие не след много дни от днес ще бъдете **кръстени с Дух Светий**...но ще приемете сила, кога слезе върху ви Дух Светий; **и ще Ми бъдете свидетели** в Иерусалим и в цяла Иудея и Самария, и дори до край - земя“ /Деян.1:4,5,8/.

Изпълването със сила и кръщението със Светия Дух, не ни се дава за спасение на собствените ни души, **а за да Му бъдем свидетели**. Апостолите и светите жени не са чакали в някаква чакалня, а единодушно прекарваха в молитва и моление, без което е невъзможно духовно кръщение. „Те /апостолите/ всички единодушно прекарваха в молитва и моление с някои жени и с Мария, майка на Исуса, и с Неговите братя“ /Деян.1:14/. „Когато настана ден Петдесетница, те всички в единомислие бяха заедно. И внезапно биде шум от небето, като че идеше силен вятър, и напълни цялата къща, дето седяха. И явиха им се езици, като че огнени, които се разделяха, и се спряха по един на всекиго от тях. И всички се изпълниха с Дух Светий, и наченаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше да изговорят“ /Деян.2:1-4/.

## Някои злоупотреби с духовното кръщение

Мнозина се заблуждават и учат, че новородението е и духовно кръщение. Бих сравнил новородението и кръщението с Дух Светий с новороден младенец и с новобранец, когото са приели в армията. Обличат го и го въоръжават с подходящото за него въоръжение, по преценка на командира, а не според неговото желание. Новороденият християнин е член на Божието семейство, но той е само едно духовно бебе, което трябва да расте, като се храни с „духовното мляко“ - Божието слово, докато порасне и стане мъж, годен да влезне в духовната бран. Докато в земната армия може да ни мобилизират, в Божиата се влиза доброволно. Новороденият може да доживее до дълбока старост и никога да не пожелае да стане Христов войник, но ако влезе в духовната война, без да е кръстен с Дух Светий и облечен в Божието всеоръжие, може да си изпати като синовете

на Скева. „Това правеха някои си седем сина на иудейския първосвещеник Скева. А злият дух отговори и рече: Исуса познавам и Павла зная; но вие кои сте? И скочи върху им човекът, у когото имаше зъл дух и, като ги завладя, прояви срещу тях такава сила, че те, голи и ранени, избягаха“ /Деян.19:14-16/.

Рубен Арчър Тори казва: „Човек може да се новороди **от** Светия Дух и пак да не бъде кръстен **със** Светия Дух. В новородението **има даване на живот** от силата на Духа и онзи, **който го получи, се спасява**; в кръщението със Светия Дух **има даване на сила** и онзи, който я получи, **става подходящ за служение**“. Според него има пет крачки към кръщението със Светия Дух и те са: първата е осъзнаване, че на Голгота, Господ Исус Христос пожертва живота си за спасението на всеки повярвал в Него. Втората е доброволно оставяне и съзнателно премахване на всички грехове от живота ни. Третата е публично отричане от всяка ерес, заблуда и измама, на всеки грях, безаконие и престъпление, и приемане на Исуса Христа за наш личен Господ и Спасител. Четвъртата е пълно и безусловно предаване себе си на Спасителя, така че да станем Негова собственост и Той да направи с нас това, което Му е угодно, да ни изпрати и употреби където иска. Петата е да сме жадни за Божието помазание с искрено желание да Му служим, каквото и да става. „А в последния велик ден на празника застана Исус, издигна глас и рече: който е жаден, да дойде при Мене и да пие. Който вярва в Мене, из неговата утроба, както е речено в Писанието, ще потекат реки от жива вода. Това каза за Духа, Когото щяха да приемат вярващите в Него; **защото Дух Светий още не бе даден**, понеже Исус още не бе прославен“ /Иоана 7:37-39/.

Слушал съм проповедници да твърдят, че ония, които търсят духовно кръщение, се опитвали да отделят Светия Дух от Светата Троица, защото Отец, Син и Светият Дух винаги и навсякъде били заедно и който вярвал в Отец, имал и Сина и Светия Дух, и който вярвал в Сина, имал и Отец и Светия Дух. Ще попитам такива проповедници: какво означават думите: „защото Дух Светий още не бе даден.“? Трябва да правим разлика между духовното кръщение със Светия Дух и духовните дарби, дадени на апостолите от Господ Исус Христос преди кръщението им на Петдесетница. „И като повика дванайсетте Си ученици, даде им власт над нечистите духове, да ги изгонват, и да изцеряват всяка болест и всяка немощ“ /Мат.10:1/.

Някои се заблуждават и мислят, че при духовното кръщение, те автоматически получават и власт над нечистите духове и изцерителни дарби да лекуват всяка болест и всяка немощ. И като тръгнат да гонят бесове, стигат до печални резултати, като синовете на Скева. Срещам се с младежи, които ме питат: „Кръстен съм със Светия Дух, говоря небесни езици, постя и се моля Господ да ми даде изцерителни дарби. Какво да направя, за да ги получа?“ Отговарям: нищо не можете да направите, защото Светият Дух рапределя дарбите, както Му е угодно. Той преценява кой за каква дарба е годен и ще бъде полезен за църквата. Не всеки младеж е годен за летец на изстребител или за космонавт. Един политик, за да унижи българския президент, който е и летец, каза: „Какво толкова като е летец? Той просто е един шофьор на самолет“. Други ще кажат: „Какво толкова, че е космонавт? Той просто е шофьор на космически кораб“.

Не всеки младеж иска да служи в санитарните военни части, за да превързва и лекува ранените и болните. А аз вярвам, че точно за това Светият Дух иска да ни употребява, а как да ни употребява, ако не знаем как да ги превързваме и вместо да ги лекуваме, ги нараняваме и разболяваме? И не бива да забравяме, че:

„...Бог избра онова, що е безумно на тоя свят, за да посрами мъдрите; Бог избра онова, що е слабо на тоя свят, за да посрами силните; Бог избра онова, що е от долен



род на тоя свят и е унижено, и това, що е нищо, за да съсипе онова, що е нещо, - та никоя плът да се не похвали пред Бога“ /1Кор.1:27-29/.

Има ли опасност жадните за духовно кръщение да попаднат в капаните на дявола? Да, има такава опасност. Свидетел съм на такива християни, които при желанието да говорят нови езици са били нападнати от нечисти духове и дойдоха в събранието да се молим за освобождаването им.

Вуйчо ми Димитър Мачканов ми разказа, че когато били на фронта, докарали в тяхната рота попълнение от новобранци. Облекли ги, въоръжили ги и командирът им казал: „Ако противникът започне да ни обстрелва, тичайте в траншеите и залягайте в окопите“. Същия ден противникът започнал да ги обстрелва с артилерия. Новобранците, вместо да послушат командира, изскочили от окопите, за да видят какво става. Противникът ги видял и с картечен огън ги избил. Сутринта ги докарали, облекли и въоръжили, а вечерта ги изпратили в погребални ковчези. Така че, ако си новобранец и нямаш духовен опит, вслушвай се в съветите на по-възрастните.

Като младежи посетихме брат Добри във Вертикал. Той ни попита, дали знаем как се садят плодни дръвчета и всички в хор извикахме, че знаем. Тогава той поиска някой от нас да разкаже как става това. Някой започна и каза: Изкопава се дупка 50 на 50 на 50. Горната пръст се отделя и се слага отдолу. Един държи дръвчето да бъде вертикално, а друг затрупва корените и затыпква земята, за да няма въздух. След това се полива и готово. Брат Добри попита дали трябва да се направи още нещо, но ние всички мълчахме. Тогава той каза: „След като се насади новото плодно дръвче, то трябва да се завърже към един стар кол, та, когато задуха бурен вятър, да не го прекърши. Така и вие младите, привържете се към по-старите вярващи, та, кога задухат ветровете на лъжливите учения, да не бъдете прекършени и се отклоните от вярата“.

В събранието дойдоха две сестри и ни разказаха, че са новоповярвали. Изживели радостта на покаянието и новородението, били кръстени в течаща река, с пълно потапяне. Започнали да посещават харизматична църква и се записали в регистъра ѝ, където редовно си давали десетъка. По време на раздаването на Господната вечеря, служителят ги попитал дали говорят на небесен език. Те отговорили, че не говорят, а той им казал, че нямат право да участват, тъй като според устава на тяхната църква, да участват в Господната трапеза, могат само ония християни, които имат духовно кръщение и говорят на небесни езици. Оскърбени от такова отношение, те се преместили в Баптистка църква. Посрещнали ги много радушно. И там си давали редовно десетъка. През това време започнали да посят и усърдно да викат към Бога за духовно кръщение и Господ ги изпълнил със силата на Духа и им дал тая способност да говорят на непознати езици. Когато отслужвали Господната трапеза, пастирът ги попитал, дали говорят на неznайни езици, и те отговорили радостни: „Да, говорим“. Пастирът казал: „Много съжаляваме. Ние знаем, че тези езици не са от Бога, защото и някои будисти монаси говорят на непознати езици. Не можем да ви позволим да участвате в Господната трапеза. Вие трябва да се покаете, да се отречете и престанете да говорите това, което никой не разбира“. Обърканите сестри попитаха какво да правят. Отговорих им, че в Писанието никъде няма такива ограничения: дали християнинът говори или не говори друг език, за да участва в Господната трапеза. Съветът на Божието слово е всеки да изпитва себе си дали е във вярата и да може да различава Господната чаша от бесовската чаша. Да пристъпва със страх и трепет към Христовата жертва, като си спомня за Неговата смърт, независимо дали говори или не говори непознат език. Да помним и това, че сатана не иска да си спомняме за Христовата смърт и да участваме в Господната трапеза.



Една сестра ми разказа, че като се молела казала: Господи, благодаря ти, че ние не сме като католиците и православните, които се кланят на немите идоли, тогава чула Светият Дух да ѝ казва: „Вие сте идолопоклонници!“ Сестрата продължила да се моли и казала: „Но, Господи, в нашите църкви няма статуи и икони, за да им се кланяме. Какви идоли имаме?“ Духът отговорил: „Вашите уста и доктрини, с които изопачавате словото Ми, са вашите идоли“.

Идолът на първата църква, в която са били кръстени сестрите, е уставът им, в който е записано, че християнин, който не говори непознати езици, няма право да участва в Господната вечеря, а на втората църква – че, който говори на непознати езици, няма право да участва в Господната вечеря. И едните, и другите са изопачили Писанията, и си мислят, че това не е грях, а ревност за „истината“. Те са забравили Гал. 1:8, където е казано: „Но ако дори ние, или Ангел от небето ви благовестеше нещо по-друго от това, що ние ви благовестихме, анатема да бъде“.

Тия, които се мислят за достойни, защото говорят непознати езици и ония, които се мислят за достойни, понеже не говорят непознати езици, и всички, които се мислят, че са много достойни да ядат Христовото тяло и да пият Христовата кръв, в действителност са най-недостойните, защото са се възгордели и не знаят, че нито един от нас не участва, защото е достоен.

След молитви за духовно кръщение, някои се оплакват от демонични нападения. Оказва се, че за кръщението им са помагали хора, които живеят разпуснат живот, които са с претенции, че са много духовни, но в действителност са плътски християни. Кандидатът за духовно кръщение не бива да се доверява на непознати, неопитни и случайни „кръстници“. Той трябва да помни, че Единственият, Който кръщава със Светия Дух е Господ Исус Христос.

В една домашна църква дошла нова душа и „духовните“ сестри веднага ѝ предложили да се молят за духовното ѝ кръщение. Тя се съгласила и след усърдна молитва проговорила на френски език. Новокръстената се оказала много активна и се интересувала и от другите домашни групи. След като обиколила всички молитвени групи в града, изчезнала. Оказало се, че е учителка по френски език и е информаторка на ДС. Ако „кръстниците“ в тия домашни църкви наистина бяха водени от Светия Дух, Той щеше да им открие не чрез дарбата говорене на непознат език, а чрез дарбата за разпознаване на духовете на какъв дух е новокръстената и щеше да изобличи имитаторката.

**Проповядването, че получаването на дарбата „говорене разни езици“, е единственият белег за кръщението със Светия Дух, е ерес.**

„Има различни дарби, ала Духът е един и същ; има различни служби, ала Господ е един и същ; има и различни действия, ала Бог е един и същ, Който върши всичко у всички. Но всекиму се дава да се прояви у него Духът за обща полза; защото одному се дава чрез Духа слово на мъдрост, другиму – слово на знание, чрез същия Дух; одному – вяра, чрез същия дух; другиму – дарби за лекуване, чрез същия Дух; одному – чудодействия, другиму – пророчество, одному – да различава духовете, другиму – разни езици, а другиму – да тълкува езици. Всичко това го произвежда един и същият Дух, като разпределя всекиму поотделно, както си иска...Всички ли имат дарби да лекуват? **Всички ли говорят езици?** Всички ли са тълкуватели?“ /1 Кор. 12:4-11,30/.

Друга заблуда е, че всеки, който говори „небесни езици“ е готов за евангелизатор, пастир и мисионер, **без да е бил призван и поставен от Господ за**

съответното служение. „И от вас **Бог постави в църквата** първо апостоли, второ пророци, трето учители“ /1 Кор. 12:28/. В тази ерес затъват много жени, които се заблуждават и противно на Свещеното Писание си присвояват звания като: апостолки, пастирки, епископки, свещенички, евангелизаторки и други. Може би някои мечтаят да станат митрополитки и папеси?

„Жените ви в църквите да мълчат; тям не е позволено да говорят, а да се подчиняват, както казва и законът. Ако пък искат да научат нещо, нека питат мъжете си въщи; понеже е срамотно жена да говори в църква...Ако някой се мисли, че е пророк или изпълнен с дух, нека разбере, че това, което ви пиша, са Господни заповеди“ /1 Кор. 14:34,35,37/.

Една известна в Петдесятната църква проповедничка казва в едно интервю, че апостол Павел бил допуснал голяма грешка, като забранява на жените да проповядват в църква. Друга уважавана от мен сестра се опита да ме убеди, че думите „Жените ви в църквите да мълчат: тям не е позволено да говорят“ били неправилно преведени. Правилният превод бил: „жените ви в църквите да пазят тишина“.

На 9 ноември 2018 г. сънувах, че влизам в някаква зала и там на амвона стои гола жена, заобиколена от много мъже, които я гледат. Предполагам, че тълкуването на този сън е, че както е срамотно жена да се съблече гола в църква, така **е срамотно жена да говори в църква.** „Също така и жените, **облечени прилично** със срамежливост и целомъдрие да се гиздат, не с плетенки, ни със злато или с бисери, или драгоценни дрехи, а с добри дела, както прилича на жени, които се посвещават на благочестие. Жената да се учи в безмълвие и пълно покорство. **На жена не позволявам да поучава, нито да господарува над мъж, но заповядвам да бъде в безмълвие**“ /1 Тим. 2:9-12/.

Друга заблуда е, че ако говорим на непознат език или Светият Дух ни употребява с някоя друга дарба, ние вече автоматически сме станали светци и не можем да грешим. Наистина чрез кръщението със Светия Дух ние получаваме сила да свидетелстваме и служим на Господа и църквата, както и да се противим на греха и лукавия, но докато сме в това тленно тяло, „което тлее по измамителни страсти“, съблазнителите ще ни атакуват, защото не сме нито от камък, нито от желязо. И ако не се отклоняваме от злото и се не прилепяваме към доброто, ако бъдем немарливи и се върнем в тинната кал при свинете и на бълвоча при псетата, и прием от бесовската чаша, тогава, макар и да говорим на непознат език, „ще бъде мед, що звънти, или кимвал, що звека“ /1 Кор. 13:1/. И ще си мислим, че сме ръководени от Светия Дух, но в действителност ще бъдем ръководени от нечист дух. И тогава, поради нас ще се хули името на Светия Дух, понеже Божият Дух не може да присъства там, където има грях, защото грехът вони.

Човек може да е кръстен с Дух Светий и да говори на непознат език, но ако си присвоява дарби като тълкуване и пророчество и говори от себе си, лесно може да се превърне в лъжепророк. С говорене на непознати езици не трябва да се правят демонстрации пред невярващите. Които го правят, „хвърлят светите неща на псетата“ и може да пострадат.

Две девойки от Петдесятната църква посетили болен в болница и в присъствие на лекари, започнали да говорят на непознати езици. Лекарите наредили да ги вържат и откарат в психиатрична болница.

Посетих домашна молитвена група, където един брат говореше на непознат език и тълкуваше. Забелязах, че когато се ръкувах с него, усетих, че се докосвам до нещо нечисто, гнусно. Като дете обичах да ловя риба с ръце. Когато в ръцете ми попадеше не риба, а жаба, чувствах същата погнуса. Усъмних се в неговото тълкувание, защото при

тълкуването употребяваше изрази като: „може би“, „изглежда“ и други такива, които съм сигурен, че Светият Дух не употребява, и затова се помолих: „Господи, ако този човек тълкува чрез Светия Дух, говори, защото слугата Ти слуша, но, ако не говори чрез Божия Дух, бронирай ме така, че нищо да не може да каже!“ Той дойде до мен помълча малко и каза: „За брат Петьо нищо не мога да кажа. Виждам го брониран като танк“. Имаше ли този брат дар да говори на непознат език? – Да. Имаше ли дарба да вижда видения? – Да. Тълкуванията му от Светия Дух ли бяха? – Не.

При говорене на езици умът ни не участва и ние говорим чрез духа си. Участва ли Светият Дух в това говорене? – Да. Участваме ли и ние в това говорене? – Да. Когато тълкуваме не от Духа, а от ума си, участва ли Светият Дух в това тълкуване? – Не. Може ли да бъдем изпълнени със Светия Дух без да говорим езици? – Да.

„Всички ли имат дарби да лекуват? Всички ли говорят езици? Всички ли са тълкуватели?“ /1 Кор. 12:30/.

„Тогава имаше в Иерусалим един човек, на име Симеон; и тоя човек беше праведен и благоговееен, и чакаше утехата Израилева; **и Дух Светий беше върху него.** Нему бе предсказано от Духа Светаго, че няма да види смърт, докато не види Христа Господен“ /Лука 2:25,26/. Няма данни в Писанието праведният Симеон да е говорел на непознати езици.

Светият Дух слизаше и върху Самсон и за него също няма данни да е говорел на непознати езици.

„...и когато се приближаваха до Тимнатските лозя, ето един млад лъв, рикайки иде насреща му. **И Дух Господен слезе върху му,** и той разкъса лъва като яре; а в ръката му нямаше нищо...Когато приближи до Лехи, филистимци го посрещнаха с вик. **И Дух Господен слезе върху него,** и въжетата на ръцете му станаха като прегорял лен, и връзките му паднаха от ръцете му...Далида взе нови въжета, върза го и му каза: Самсоне! филистимци идат върху ти. /В това време един седеше скрит в спалнята/. И той ги скъса от ръцете си като конци“ /Съд. 14:5,6; 15:14 и 16:12/.

Какво съгреши Самсон, че загуби силата си, очите си, свободата си и живота си? Първата грешка беше, че не послуша родителите си, а втората, че се разкри пред филистимката Далида.

„Баща му и майка му казаха: нима няма жени между дъщерите на братята ти и в целия ми народ, че отиваш да взимаш жена от необрязаните филистимци? А Самсон отговори на баща си: нея ми вземи, понеже ми се понрави“...И плака пред Самсона жена му, думайки: ти ме мразиш и не ме обичаш; ти зададе гатанка на синовете на моя народ, а мен я не отгатваш. Той ѝ каза: на баща си и на майка си я не отгатнах, та на тебе ли ще отгатна? И плака тя пред него седем дена, докле трая гощавката им. Най-сетне на седмия ден той ѝ я отгатна, понеже тя усилено го молеше. А тя отгатна гатанката на синовете на своя народ. И на седмия ден преди залез – слънце казаха му гражданите: що е по-сладко от мед, и що е по-силно от лъв? Той им каза: да не бяхте орали с моята телица, не бихте отгатнали гатанката ми... И Далида му каза: защо думаш: „обичам те“, а сърцето ти не е с мене? Ето, измами ме три пъти и ми не каза, в какво ти е голямата сила. И понеже тя го отегчаваше с думите си всеки ден и го мъчеше, душата му се натъжи до смърт. И той ѝ откри цялото си сърце, като ѝ каза: бръснач не се е докосвал до главата ми, защото аз съм назорей Божий от майчината си утроба: ако ме остриже някой, ще ме напусне силата ми; аз ще отслабна и ще бъда като другите човечи“ /Съд.14:3,16-18; 16:15-17/.

Не бива дори и да помислим, че духовното кръщение и духовните дарби можем да ги получим и употребяваме с корисни цели, за да станем проспериращи богаташи.

„А Симон, като видя, че Дух Светий се дава чрез възлагане ръцете апостолски, донесе им пари и рече: дайте и мене тая власт, та, комуто възложат ръце, да приема Духа Светаго. Но Петър му каза: среброто ти да погине заедно с тебе, задето си помислил, че с пари се добива дарът Божий. Ти нямаш дял, ни жребие в тоя дар, защото сърцето ти не е право пред Бога. И тъй, покаяй се за това си зломислие и помоли се Богу: може би, ще ти се прости помисълът на твоето сърце; понеже те виждам изпълнен с люта жлъч и окован от неправда“ /Деян. 8:18-23/.

Понеже духовните дарби и служения даром ги получаваме, даром трябва и да служим.

„И понеже, по дадената нам благодат, имаме разни дарби, то, имаш ли пророчество, пророчествувай според вярата; имаш ли служба, пребъдвай в службата; учител ли си, - в учението; наставник ли си, - наставлявай; дарител ли си, - дарувай простосърдечно; предстоятел ли си, - предстоявай с усърдие; благотворител ли си, - благотвори на радо сърце. Любова да бъде нелицемерна; отвръщайте се от злото, прилепайте се към доброто; бъдете един към други нежни с братска любов; преваряйте се в почит един към други“ /Римл. 12:6-10/.

„Болни изцерявайте, прокажени очиствайте, мъртви възкресявайте, бесове изгонвайте. **Даром получихте, даром давайте.** Недейте има ни злато, ни сребро, нито мед в поясите си“ /Мат. 10:8,9/.

„Но Петър каза: **сребро и злато аз нямам, а каквото имам, това ти давам:** в името на Исуса Христа Назорея стани и ходи! И като го хвана за дясната ръка, изправи го“ /Деян. 3:6,7/. Какво имаше апостол Петър? Това, което имаха пророците, апостолите и всички кръстени и изпълвани с Божия Дух.

Когато преди около 16 години Господ изцели доктор Андре от рак на белия дроб в град Лион, Франция, една млада лекарка ми направи предложение да се оженим. Тя имала достатъчно средства да оборудва кабинет за лекуване на раково болни. Аз ще се моля, Господ ще ги изцелява, тя ще ги освидетелства и така ще натрупаме голямо богатство. Отговорих ѝ, че тогава няма да бъде изцелен нито един, тъй като Божията изцелителна сила не се продава.

На 21 ноември 2018 г. сутринта чух приятен глас, който каза: „Ти можеш да станеш наследник на несметни богатства“. Отговорих му: „За какво ми са?“

Научавам, че в последно време се разпространяват по евангелските църкви формуляри с въпроси, на които вярващите трябва да отговорят на четири въпроса: 1. Трите имена. 2. Местоживееие. 3. Месторабота и 4. Размер на работната заплата или пенсията. Тези, които попълнили формулярите и редовно си давали десетъците, имали право да участват и вземат от Господната трапеза, а които не искали да ги попълнят и не си давали редовно десетъка, можели да участват в събранията, но нямали право да вземат от Господната трапеза. Може би, затова някои проповядват, че на Господната вечеря ядем не тялото и пием не кръвта на Господ Исус т.е. Божиите дарове, а символи, та по-лесно да ги продават за десетъци и дискусии. Горко им, защото те постъпват като Симон магьосника, който си мислеше, че с пари може да се добият даровете Божии и грехът им се нарича „симония“. За тях се отнасят и думите на апостол Петър:

„Среброто ти да погине заедно с тебе, задето си помислил, че с пари се добива дарът Божий. Ти нямаш дял, ни жребие в тоя дар, защото сърцето ти не е право пред Бога.

И тъй, покаяй се за това си зломислие и помоли се Богу: може би, ще ти се прости помисълът на твоето сърце“ /Деян. 8:20-22/.

За съжаление има кръстени със Светия Дух християни, които като отиват при „необразани филистимци“ и стават приятели с тях, започват да им подражават да хулят духовното кръщение, отричат се от него и оскърбяват Божия Дух, и едни загубват силата си и се оплакват, че са победени от страстите, други загубват духовното си зрение и се закъсват с разни ереси, трети - свободата си, и стават роби на човеци, а някои и живота си и спасението си, като в стремежа да угодят на плътски човеци, стигат до хула против Светия Дух и се обричат на вечно осъждане.

„Затова казвам ви: всеки грях и хула ще се прости на човеците; но хулата против Духа няма да се прости на човеците; и ако някой каже дума против Сина Човечески, ще му се прости; но ако някой каже против Духа Светаго, няма да му се прости ни на този, ни на онзи свят“ /Мат. 12:31,32/.

„Истина ви казвам: на човеческите синове ще се простят всички грехове и хули, с каквито биха хулили; но който похули Духа Светаго, за него прошка не ще има веќе, а виновен ще е за вечно осъждане“ /Марка 3:28,29/.

Ония, които не знаят или са забравили, че Светият Дух е едно от лицата /ипостаси/ на Всемогъщия Бог, а не само дарби, сила, влияние, изпълване, посещение и други Негови действия, лесно могат да Го подценят, като Всемогъщ Бог и да стигнат до хула на Светия Дух, хулейки действията Му.

Четвъртата заблуда, която се шири между кръстените с Дух Светий е, че човек и да е новороден, ако не говори на небесни езици, той не може да влезне в небесното царство. Такъв човек прилича на войник, който е получил телеграма, че му се е родил брат, а той отговаря: не може да бъде, аз не мога да имам брат, ако не е войник. Друг пък тича да въоръжи своя новороден брат, като му носи автомат.

„А на всички ония, които Го приеха, - на вярващите в Неговото име, - даде възможност да станат чеда Божии; те не от кръв, ни от похот плътска, нито от похот мъжка, а от Бога се родиха“ /Иоана 1:12,13/.

„Иисус му отговори и рече: истина, истина ти казвам; ако някой се не роди свѝше, не може да види царството Божие...истина, истина ти казвам: ако някой се не роди от вода и Дух, не може да влезе в царството Божие; роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух“ /Иоана 3:3,5,6/.

Мнозина „учители“ не правят разлика между „невярващ“, „новоповярвал“, кръстен във вода и **новороден от Светия Дух и кръстен със Светия Дух**.

В Православен катехизис на И.А.Глухов четем: „До кръщението сме **чеда Божии**, след кръщението сме **синове на Бога** по благодат“. /Стр.251/. „Подобно на това, как в момента на Кръщението на Христос, Светият Дух слязъл във вид на гълъб, така и в православното Кръщение благодатта нисхожда на кръщаващия се. Благодатта възражда човека чрез невидимо раждане – за това са се отнасяли и думите на Христос, когато се обръща към Никодим: „ истина, истина ти казвам: ако някой се не роди свѝше, не може да види Царството Божие“ /Стр.250/. Наистина ли, авторите на Православния катехизис вярват, че невярващите **са чеда Божии**, а кръстените във вода са **синове Божии**?

Истина е, че всеки човек е сътворен по Божий образ и подобие, но невярващите грешник, атеист и антихрист е загубил своето синовство чрез неверието си и чрез безбожието си, е осиновен от дявола. Чеда Божии ли са войнстващите антихристи, които 46 години воюваха с думи и дела против християните и църквата в България?

„Защо не разбирате речта Ми? Защото не можете да слушате словото Ми. Ваш баща е дяволът; и вие искате да изпълнявате похотите на баща си. Той си беше открай човекоубиец и не устоя в истината, понеже в него няма истина. Кога говори лъжа, своето говори, защото е лъжец и баща на лъжата. А понеже Аз говоря истината, не Ми вярвате“ /Иоана 8:43-45/.

„Вижте каква любов ни е дал Отец - да се наречем чедата Божии и сме. Затова светът не ни знае, защото Него не познава. Възлюбени, сега сме чедата Божии; но още не е станало явно, какво ще бъдем. Знаем само, че, кога стане явно, ще бъдем подобни Нему, защото ще Го видим както си е... Който прави грях, от дявола е, защото открай време дяволът съгрешава. Затова се и яви Син Божий, за да разруши делата на дявола...Чедата Божии и чедата дяволски се познават тъй: всякой, който не върши правда, не е от Бога, също и който не обича братята... не както Каин, който беше от лукавия и уби брата си...“ /1 Иоана 3:1,2,8,10,12/.

„защото вие не приехте духа на робство, та пак да бъдете в страх, а приехте Духа на осиновение, чрез Когото викаме: Авва, Отче!“ /Римл. 8:15/.

„Иисус им отговори: не Аз ли избрах вас дванайсетте? **Но един от вас е дявол.** Говореше за Иуда Симонов Искарот, защото той, бидейки един от дванайсетте, щеше да Го предаде?“ /Иоана 6:70,71/.

Всички съзнателни убийци и предатели, антихристи, магьосници и сатанисти, дали са чада на Бога? В 6 часа, сутринта, на 29 септември 2018 г., чух Божия глас: „Огън ще изгори магьосниците“. Нима Господ ще допусне огън да гори чадата му. Нека като повярваме, да се радваме, но и да се смиряваме; ако сме новородени, да не преставаме да се учим и да не се превъзнасяме, за да не останем духовни джужета. Ако сме кръстени с Дух Светий, още повече да се смиряваме и да не се превъзнасяме, за да не ни се наложи Господ да ни смирява чрез наказания.

„Всяко наказание изпърво не се показва да е за радост, а за скръб; но отпосле на обучените чрез него то принася мирен плод на праведност“ /Евр. 12:11,14/.

„И тъй, ние, като приемаме царство непоколебимо, **нека пазим благодатта, с която да служим благоугодно Богу с благоговение и страх**, защото нашият Бог е огън, който изтребя“ /Евр. 12:28,29/.

Духовният живот на вярващите е пътуване. Той започва с повярване, покаяние и продължава през новородение, водно и духовно кръщение, и завършва с усъвършенстване и освещение. Където и да се намираме по този път, не бива да се обръщаме назад и да осъждаме ония, които идват след нас, защото те може да ни настигнат и да ни изпреварят, а трябва да гледаме на ония, които са преди нас и да се стараем да достигнем „духовете на праведниците, които са достигнали съвършенство“ /Евр. 12:23/. Те ще ни се радват, ако ги почитаме, но много повече ще се зарадват, ако ги достигнем и приличаме на тях.

„Братя, аз не мисля за себе си, че съм достигнал това /усъвършенстването/; но едно само правя: като забравям, що е зад мене, и като се силно стремя към това, що е пред мене, тичам към целта – към наградата на горното от Бога призвание в Христа Иисуса“ /Фил. 3:13,14/.

Новоповярвалият и новороден християнин е новородено духовно бебе. Може ли такова духовно бебе да благовества? Мнозина казват, че то трябва да мълчи, да се научи да говори, духовно да проходи, да стане мъж и тогава да започне да се разкрива като вярващ и да благовества. Аз съм на друго мнение. Какво прави новороденото дете, щом излезе от утробата на майка си? Плаче и вдига врява. Майката и акушерката се

радват, че се е родил човек. Ако бебето не изплаче, то е мъртвородено. Бебето не се интересува какво мислят за него майка му и целият персонал на болницата. Неговият плач означава: „Живо съм“! Когато за пръв път коленичих да се помоля и усетих радостта, с която Господ ме изпълни, извиках с цяло гърло: „Жив си, Господи“! Тогава изобщо не ме интересуваха какво мислят свещениците и пастирите, и дори патриархът и папата. Затова вярвам, че и новопопярвалите, и новородените и кръстените трябва да свидетелстват, за да зарадват християните в църквата и ангелите на небесата. Но също не бива да забравяме, че бебето не може да седне зад волана и да управлява автобус, влак или самолет. Такова нещо можете да видите само в анимационните филми. То може да е човек на сто години, но докато Господ не му отвори ума, за да разбира и научи духовната азбука на вярата, то не бива да става и учител. Изработването на спасението ни може да продължи много дълго, но може да стане и за един миг, както го получи благоразумният разбойник на кръста.

„Един от увисналите на кръста злодейци Го хулеше и казваше: ако си ти Христос, спаси Себе Си и нас. А другият, като заговори, мъмреше тогава и казваше: та и от Бога ли се не боиш ти, когато и сам си осъден на същото? А ние сме осъдени справедливо, защото получаваме заслуженото според делата си; но Тоя нищо лошо не е сторил. И казваше на Иисуса: спомни си за мене, Господи, кога дойдеш в царството Си! И отговори му Иисус: истина ти казвам: днес ще бъдеш с Мене в рая“ /Лука 23:39-43/.

На спасения разбойник на кръста не му бяха нужни нито водно, нито духовно кръщение, защото същия ден щеше да се намери в рая. Но, докато на нас Господ Иисус не ни е казал: „днес ще бъдеш с Мене в рая“, имаме нужда и от водно кръщение, и от новорождение, и от духовно кръщение, ако искаме Господ да ни употребява с някоя или „букет“ от няколко дарби на Светия Дух. След като разгледахме кръщението със Светия Дух в светлината на Священото Писание, нека да разгледаме и разсъждаваме за духовните дарби.

Трябва да помним, че „Всяко добро даяние и всеки съвършен дар иде от горе, слизайки от Отца на светлините, у когото няма изменение, нито сянка на промяна“ /Иак. 1:17/.

„Иоан отговори и рече: не може човек да приеме нищо, ако му не бъде дадено от небото“ /Иоан. 3:27/.

„Защото Божиите дарове и призванието са неотменни“ /Рим. 11:29/.

### Дарба мъдрост

**„защото одному се дава чрез Духа слово на мъдрост“ /1 Кор. 12:8/**

„Не преставам да благодаря на Бога за вас, като ви споменувам в молитвите си, щото Бог на Господа нашего Иисуса Христа, Отец на славата, **да ви даде дух на премъдрост и откровение, за да Го познаете**“ /Ефес. 1:16,17/.

Невъзможно е плътският, душевен човек да познае и разбере Божиите намерения без Неговите откровения и без Божията премъдрост, чрез които Бог му отваря ума, за да разбира Писанията.



„И словото ми, и проповедта ми бяха не в убедителни думи на човешка мъдрост, а в проява на дух и сила, та вярата ваша да се утвърдява не на човешка мъдрост, а на силата Божия. Мъдрост проповядваме между съвършените, ала мъдрост не на тоя век, нито на преходните властници в тоя свят, а **проповядваме Божията премъдрост, тайна, съкровена**, която Бог е предопределил преди векове за наша слава, която никой от властниците на тоя век не е познал; защото, ако бяха я познали, не биха разпнали Господа на славата” /1 Кор. 2:4-8/.

Дарбата мъдрост не може да се научи в светските или духовни училища, университети и академии, защото тя „иде от горе“.

„А мъдростта, **която иде от горе**, е първом чиста, после мирна, снизходителна, отстъпчива, пълна с милосърдие и с добри плодове, безпристрастна и нелицемерна“ /Иак. 3:17/.

От думите на Священото Писание разбираме, че има три вида мъдрост: Божия премъдрост, човешка или светска мъдрост, и бесовска мъдрост. Със светската мъдрост хората не могат да познаят Бога, колкото и учени да са. Те считат Божията мъдрост за безумство, но истината е, че Бог превръща светската мъдрост в безумие, като обезумява мъдростта на тоя свят.

„Понеже светът със своята мъдрост не позна Бога в премъдростта Божия, Бог благоволи да спаси вярващите с безумството на проповедта. Защото и иудеите искат личби, и елините търсят мъдрост, а ние проповядваме Христа разпнатия, Който за иудеи е съблазън, а за елини безумство, пък за самите призвани, както иудеи, тъй и елини – Божия сила и Божия премъдрост“ /1 Кор. 1:21-24/.

„Никой да не се мами; ако някой от вас мисли, че е мъдър на тоя свят, нека стане безумен, за да стане мъдър. Защото мъдростта на тоя свят е безумство пред Бога, както е писано: „Той улавя мъдрите в тяхното хитруване“.

И пак: „Господ знае, че помислите на мъдреците са суетни“ /1 Кор. 3:18-20/. Бог дава дарбата мъдрост като подарък на ония, които вярват в Него и Го обичат. Тя им предлага здраве, радост, мир, дългоденствие, блаженство и вечен живот и това, което „...око не е виждало, ухо не е чувало и човеку на ум не е идвало това, що Бог е приготвил за ония, които Го обичат“ /1 Кор. 2:9/.

Апостол Иаков ни предупреждава, че ако търсим светската мъдрост и приятелството с нея, може да станем духовни прелюбодейци и врагове на Бога.

„Прелюбодейци и прелюбодейки! не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? Който, прочее, поиска да бъде приятел на света, враг става на Бога. Или мислите, че напразно говори Писанието: до ревнивост Бог обича духа, който е вселил в нас?“ /Иак. 4:4,5/.

Бесовската мъдрост прави хората „изобретатели на зло“. Тяхната „мъдрост“ „не слиза отгоре“, а „е земна, душевна, бесовска“ /Иак. 3:15/.

Тя може да ни осигури земни удоволствия, но в нея е скрит лукавият дух на този свят, чиято цел е да ни откъсне от Небесното царство и от чедата на Бога да ни направи чедата на дявола, който идва, „за да открадне, да убие и да погуби“, като ни купи с богатства, просперитет, земна слава, власт и удоволствия и погуби душите ни, за да изгубим вечния живот, който Господ Исус Христос ни дава чрез силата на Неговите думи, които са дух и живот.

Трябва да помним, че всяко отклонение от Божието слово е лъжеучение и идва от баштата на лъжата, чиято задача е да ни отклони от „Пътя, Истината и Живота“, за да ни направи слуги на дявола. Негови слуги са безбожниците, антихристите и лъжепророците,

магьосниците и гадателите, астролозите и окултистите, контактърите и екстрасенсите, и други като тях. На които лукавият дава бесовска мъдрост и бесовско знание, та дори и огън да свалят от небето, ако навреме не се опомнят и покаят, ги чака втора смърт в огненото и жупелно езеро, където ще бъдат и сатана, антихристът и лъжепророкът.

Заедно с бесовската мъдрост, сатана пълни сърцата на слугите си с гордост, високомерие, зли и нечисти помисли и дела, с гняв и роптание, със завист и омраза, за да ги направи гнусни, недостъпни и негодни за спасение пред Бога и Неговите ангели.

„Кога влезеш в земята, която Господ, Бог твой, ти дава, **да се не учиш да вършиш гнусотии**, каквито са вършили тия народи; не бива да се намира у тебе /такъв/, който прекарва сина си или дъщеря си през огън, предсказвач, гадател, вражач, магьосник, омайник, ни който извиква духове, ни вълшебник, нито който пита мъртви; **защото, всеки, който върши това, е гнусен пред Господа**, и тъкмо поради тия гнусотии Господ, Бог твой, ги изгонва отпреде ти“ /Вт.18:9-12/.

## Дарба знание

**„другиму - слово на знание, чрез същия Дух“ /1 Кор. 12:8/**

„А Утешителят, Дух Светий, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съм ви говорил“ /Иоана 14:26/.

Сънувах, че се разхождам в ада. Намерих се пред вратата на огромна зала, подобна на панаирните палати. Пред вратата имаше няколко дявола, които бяха в кръг и си говореха. Един от тях извика със силен глас: „Бягайте, защото идва един, в когото се е вселил Иисус Христос“. „и чрез вярата да се всели Христос в сърцата ви“ /Еф.3:17/. Дяволите се разбягаха, а един от тях легна в една канавка и се затрупа с пясък. Вратата на залата се отвори и аз видях човешки образи, като сенки, натъпкани, както се казва, като сардели. Имах знанието, че с мен върви невидимият Свети Дух, Който ми каза: „Тука са затворени и чакат Страшния съд душите на ония човеци, които са завършили Духовни семинарии, Духовни академии. Богословски факултети, Библейски училища и Библейски академии, и такива, които са знаели цели глави от Библията, но до края на живота си, не са повярвали във възкресението на мъртвите“. Писано е: „ако пък Христос не е възкръснал, то празна е нашата проповед, празна е и вашата вяра...ако пък Христос не е възкръснал, суетна е вярата ви: вие сте си още в греховете“ /1 Кор. 15:14,17/.

След това ме заведе в друга зала, където бяха затворени душите на предатели, доносници, еретици, атеисти, антихристи, и безбожници, които са събаряли вярата на християните и са се опитвали да унищожат Църквата, на която „портите адови няма да надделеят“. За предателите и доносниците ми беше казано: „Нито проповедите им, нито молитвите им, нито песните им ще им помогнат, защото за предателството наказанието е смърт“.

От този сън разбрах, че духовната дарба „знание“ не се получава чрез духовно, светско образование, а иде директно „от горе“, от Божия Дух, Който го произвежда и дава на когото си иска.

И всички твои синове ще бъдат научени от Господа, и голям мир ще има между синовете ти“ /Ис. 54:13/.

„И няма вече да учат един другия, брат - брата и да говорят: „познайте Господа”, защото всички, от малък до голям, сами ще Ме знаят, казва Господ, защото ще простя беззаконията им, и за греховете им няма вече да си спомня” /Иер.31:34/.

Може би, ще си помислите, че съм против духовното образование, тъй като има човечи, които вярват и проповядват, че Господ е отхвърлил учените и е избрал простите рибари. Истината е, че Господ Иисус Христос беше Учител и Неговото училище беше най-висшата духовна академия, която някога е съществувала на земята. Неговите ученици от прости рибари станаха върховни апостоли - най-великите учители на човечеството.

Предполагам, че сте чували, когато някой брат или сестра свидетелства, да казват: „Имах знание за това от Светия Дух”. Много пъти и на мен ми се е случвало. Това е както новороденото бебе знае, че трябва да намери гърдата на майка си и да започне да смуче майчино мляко. Кой го е научил? – Бог. Гледах как се ражда едно конче. То излезе от утробата на майка си, падна на земята и веднага се опита да стане, но не можеше. След няколко опита успя да се изправи и веднага отиде и намери майка си.

„У пророците е писано: „и ще бъдат всички от Бога научени”. Всякой, който е чул от Отца и се е научил, дохожда при Мене” /Иоана 6:45/.

„И кога ви предадат, не се грижете, как или що да говорите; защото в оня час ще ви бъде внушено, какво да кажете; защото не сте вие, които ще говорите, а Духът на Отца ви, Който говори във вас” /Мат.10:19,20/.

„А кога ви заведат в синагогите и при началствата и властите, не се грижете, как или що да отговорите, или що да кажете, защото Дух Светий ще ви научи в същия час, какво трябва да кажете” /Лука 12:11,12/.

Дарбата знание не може да се купи или научи, защото идва директно от Светия Дух. Атеистичното, светско знание, като се обединява с бесовското знание, води жестока война по целия свят, за да унищожи знанието, идващо от Бога. Ако знам всички научни тайни и имам пълно знание за всички неща във Вселената, и мога да направя, което светската наука и светското знание може да направи, и бъда обявен за супермен и суперхикс, който има всичката слава на този свят, на когото всички да се възхищават и завиждат, но съм отстранен от Бога, какво ще ме ползва? Християните не бива да забравяме, че има и сатанинско, бесовско знание, чрез което дяволът пленява, убива и погубва милиони човешки души. Това той прави директно отдолу, от неговото царство на мрака или чрез неговите служители: сатанисти, магьосници, контактьори, спиритисти, окултисти, астролози, гадатели, прорицатели, лъжепророци и лъжеучители, екстрасенси, хипнотизатори, омайници, шамани и други като тях. Задачата им е чрез дяволски чудеса и измами да излъжат човека и да го отклонят от изпълнение на Божиите заповеди.

„...но Бог знае, че в деня, в който вкусите от тях, ще ви се отворят очите, и ще бъдете като богове, знаещи добро и зло. Видя жената, че дървото е добро за ядене и че е приятно за очите и многожелано, защото дава знание, взе от плодовете му и яде...” /Бит. 3:5,6/. Тя повярва на лъжата на дявола, че ще стане като богиня. Реши, че и мъжът й Адам може да стане бог и затова му даде и яде и той. Със същата лъжа дяволът лъже всичките си служители, че ще им даде знание и ще им помогне да станат богове или подобни на богове.

Към дарба знание се отнася и дарбата прозорливост. В биографията на Св. Иоан Кронщадски има описани няколко примера на прозорливост.

Двама млади от Петербург намислили да се „поразкарат” до Кронщад и да „подрънкат”, т.е. да поговорят с о. Иоана. Приели ги в приемната. Те чакали, чакали, но

никой не им обръщал внимание. Те попитали слугинята, кога най-после свещеникът ще дойде да ги укрепи във вярата, а тя им донесла две чаши и лъжички в тях и отговорила: „Това ви изпрати батюшката, казала им тя; вие, казва, сте дошли да подрънкате, ето с тези лъжички и подрънкайте в чашите. А батюшката няма време с вас да дрънка. Той вече отиде в църква”.

## Дарба вяра

### „Едному - вяра, чрез същия Дух” /1 Кор. 12:9/

Всеки нормален човек вярва в нещо. Едва ли бихме се качили на самолет, ако вярваме, че летците не могат да го управляват. Някои вярват на хората, други на природата, трети на съдбата, четвърти на късмета, без да знаят, че има такъв езически демон наречен Късмет, на който езичниците са принасяли в жертва децата си, „за да им върви и да имат късмет”. Ние вярваме в живия Бог. Дарбата вяра се дава от Божия Дух на вярващите в Бога. Тя е плод, изработен от Светия Дух в живота на вярващия човек.

„Плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благодат, милосърдие, **вяра**, благодат, въздържание, против такива няма закон” /Гал. 5:22/.

Слушал съм разказ за действителен случай, как един човек минал по възето над Ниагарския водопад, карайки строителна количка. След бурното акламирање, той попитал хората: „Вярвате ли ми, че мога да се върна обратно по възето с количката. Всички извикали: „Вярваме, вярваме!” Тогава той казал: „Който вярва, да дойде и се качи в количката”. Никой не посмял да се качи.

Има хора вярващи в дявола и го призовават да им помага, да вършат чудеса. Такива са били магьосниците в Египет. Такъв е бил и Симон, който правел магии и смайвал самарийския народ. Такива има и днес, но техният край е гибел на телата и душите им, ако не се покаят.

Независимо от това, че вярата в Господ Исус Христос е единственото средство за спасението на душите ни, ако тя не се придружава с дела и любов, няма да ни ползва, защото вяра без дела е мъртва.

„Ти вярваш, че Бог е един: добре правиш; и бесовете вярват, и треперят” /Иак. 2:19/.

„Защото, както тялото без дух е мъртво, тъй и вярата без дела е мъртва” /Иак. 2:26/.

Има хора вярващи, има повярвали, има утвърдени във вярата, но има и такива, които получават директно от Святия Дух дар силна вяра. Вярата е важно условие за получаването на Божиите обещания и благословения.

“А без вяра не е възможно да се угоди Богу; защото оня, който дохожда при Бога, трябва да вярва, че Той съществува и награждава ония, които Го търсят” /Евр. 11:6/.

За да имаме голяма вяра, е необходимо напълно да се доверим на словото Божие и да се молим Господ да ни придаде вяра.

„И тъй, вярата иде от слушане, а слушането - от слово Божие” /Римл. 10:17/.

„И рекоха апостолите Господу: усили у нас вярата” /Лука 17:5/.

„и всичко, що поискате в молитва с вяра, ще получите” /Мат. 21:22/.

„Затова казвам ви: всичко, каквото бихте поискали в молитва, вярвайте, че ще получите; и ще ви бъде дадено” /Марка 11:24/.

Господ похвалява ония, които идват при Него с вяра, и им придава повече вяра, а ония, които идват със съмнение и неверие, Го оскърбяват, защото като не вярват в думите Му, Го правят лъжец.

„А стотникът отговори и рече: Господи, аз не съм достоен да влезеш под покрива ми; но кажи само дума и слугата ми ще оздравее; защото и аз съм подвластен човек и имам мен подчинени войници; одному казвам: върви, и отива; и другиму: дойди, и дохожда; и на слугата си: направи това, и прави. Като чу това, Исус се почуди и рече на ония, които вървяха подире Му: истина ви казвам, нито в Израила намерих толкова голяма вяра” /Мат. 8:8-10/.

„И ето, една жена хананейка, като излезе от ония предели, викаше към Него и казваше: помилуй ме, Господи, Сине Давидов! Дъщеря ми зле се мъчи от бяс...А Той отговори и рече: не е добре да се вземе хлябът от чедата и да се хвърли на псетата. Тя каза: да, Господи, ала и псетата ядат от трохите, що падат от трапезата на господарите им. Тогава Исус ѝ отговори и рече: о, жено, голяма е твоята вяра; нека ти бъде по желанието ти! И в оня час дъщеря ѝ оздравя” /Мат. 15:22,26-28/.

Както стотникът, така и хананейката дойдоха при Исус с голяма вяра, но и със смирение и пълно доверие в Спасителя.

„По дадената мене благодат всекиму от вас казвам: не мислете за себе си повече, отколкото трябва да мислите; а мислете скромно наспоред вярата, каквато Бог е отмерил всекиму” /Римл. 12:3/.

„Как можете вие да повярвате, когато един от другото приемате слава, а славата, която е от Единаго Бога, не търсите?” /Иоана 5:44/.

Писанието обещава блаженство на ония, които вярват.

„Исус му каза: Тома, ти повярва, защото Ме видя; блажени, които не са видели, и са повярвали” /Иоана 20:29/.

„...Елисавета се изпълни с Духа Светаго, извика с висок глас и рече /на Мариам/...блажена е, която е повярвала, понеже ще се сбъдне казаното ѝ от Господа” /Лука 1:41,42,45/.

Не можем да очакваме дарба вяра, ако мислите, думите и делата ни са греховни, тъй като всеки грях е гнусен пред Святия Божи Дух. И понеже Святият Бог е огън пояждащ, в този огън грехът ни ще изгори и вместо блаженство, ще получим страдание. Ако мислим, изповядваме и изпълняваме словото Божие, тогава прославяме Триединния Бог и ставаме блажени Христови братя.

„А Той им отговори и рече: Моя майка и Мои братя са тия, които слушат словото Божие и го изпълняват” /Лука 8:21/.

„А когато Той говореше това, една жена издигна глас от народа и Му рече: блажена е утробата, която Те е носила, и гърдите, от които си сукал! А Той рече: да, но блажени са и тия, които слушат словото Божието и го пазят” /Лука 11:27,28/.

Но, ако постоянно говорим за нашите поражения, как дяволът ни е лъгал, мамил, пречил и събарял, такава изповед признава надмощието на сатана в живота ни и с това го прославя. А това ще руши вярата ни и ще ни държи в постоянен страх от дявола.

Ако постоянно мислим и изповядваме вяра в различни велики човеци, били те президенти, политици, артисти, спортисти, царе, папи, патриарси, светии, мъченици, чудотворци и велики евангелизатори, вярата ни ще се измести от Божието слово, рано или късно ще оскудее и ще стигнем до разочарование, и дори до проклетие, защото е

писано: „Тъй казва Господ: проклет оня човек, който се надява на човек и плът прави своя опора, и чието сърце страни от Господа” /Иер.17:5/.

Когато дяволът не може да ни накара да вярваме в него, той се старае да измести вярата ни от Спасителя към вяра във велики човеци, лекари, природолечители, екстрасенси, лекарства, билки, биотокове, биоенергии, йога, рейки, лечебни камъни, гривни, пирамиди и други материални средства, с които да решим проблемите си. Може да получим временно подобрене и дори изцеление, а задачата на това отклонение е да повярваме в силата на материята, която в крайна сметка няма много да ни ползва, защото Господ Иисус Христос казва: „Духът е, който животвори; плътта нищо не ползва. Думите, що ви говоря, са дух и живот” /Иоана 6:63/.

Огромни суми се дават, както в страната ни, така и по целия свят за здравеопазването на населението, но Световната здравна организация отчита постоянно увеличаване на заболяемостта на хората. Така например 25% от населението на света и 2/3 от децата на България са с психични /душевни/ проблеми. Регистрираните от диабет в страната ни са над един милион. А колко са нерегистрирани? Децата се раждат болни от диабет. Всяка година над 5000 се разболяват от рак. Това са плодовете на атеистичната пропаганда, която категорично отхвърля Духа, Който животвори, а рекламира плътта, която нищо не ползва.

Ако искаме да имаме силна вяра, мислите, думите и поведението ни трябва да са според думите Христови. Тогава словото Му ще пребъдва в нас и ние ще пребъдваме в словото Му, и каквото и да поискаме от Отца в Христовото име, ще ни бъде.

Най-големият враг на вярата е съмнението, дали наистина така говори Бог? Дали Христовите думи са дух и живот?

Намерих се пред Тронната зала в небето. Господ Иисус Христос стоеше отдясно на Бог Отец. Той ме посочи и каза: „Той има много хубави картини”. Попитах: „Господи, какви картини имам?” Тогава се чуха крясъци и викове в поднебесната и заглушиха гласа ми. Когато замлъкнаха, Светият Дух ми каза: „Когато се усъмните в нещо, което казва Иисус, връзката между нас и вас се прекъсва по този начин”. А това означава, че молитвата ни няма да бъде чута. В действителност аз имам албум с библейски картини и това, което каза Иисус беше истина, в която аз се усъмних. Който заявява, че Божието слово не е вярно, прави Бога лъжец и затова, „...който се съмнява, прилича на морска вълна, издигана и размятана от вятъра; такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа. Човек двоедушен във всичките си пътища е неуреден” /Иак.1:6-8/.

Съмнението ни се внушава или директно от сатана, или от негови служители, които изопачават словото Божие и го нагаждат според интересите си за своя вечна погибел.

„Но ако дори ние, или Ангел от небето ви благовестеше нещо по-друго от това, що ние ви благовестихме, анатема да бъде” /Гал. 1:8/.

Да не забравяме, че всички дарби са Божие притежание и Той дава от тях на ония, които искат да Му служат.

## **Дарби за лекуване**

**„...другиму – дарби за лекуване, чрез същия Дух” /1Кор.12:9/**

Някои проповядват, че спасението на безсмъртните ни души било важно, а изцеленията от болести не само, че не били важни, но и били благословения от Бога, с

които Бог ни усъвършенствал. Но, когато такива лицемери ги натиснат болести или се разболеят децата или внуците им, тогава дават мило и драго само и само да се отърват от такива „благословения”. Има ли такива случаи, в които Господ да е казал на някого: тебе те благославям с диабет, а теб с рак?

Веднъж един петдесатен пастир проповядваше, че Бог ни праща болести, за да ни усъвършенства. Наскоро след това съпругата му се разболя с много остри болки в коремната област и лекарите не можеха да открият причината. Пастирът предлагаше да се молим Господ да се смили над съпругата му и да помогне на лекарите да открият диагнозата. Тогава брат Георги Вълков му каза: „Брате, ти каза, че Господ ни праща болести, за да ни усъвършенства. Защо не почакаш съпругата ти да се усъвършенства, ами си тръгнал да търсиш професори да откриват диагнозата?”

Други лицемери проповядват, че ония християни, които боледували били бедни или прокълнати. Прокълнати ли бяха апостол Павел: „бедни сме, а мнозина обогатяваме” /2 Кор. 6:10/, апостол Тимотей, който често страдал от стомашни болки, както и Епафродит.

„Счетох обаче за нужно да изпратя при вас брата Епафродита, мой сътрудник и съратник, а ваш пратеник и услужник в нуждите ми, понеже той копнееше да види всинца ви и дълбоко скърбеше, задето сте чули, **че беше болен**. Защото той **боледува до умирање**; но Бог го помилува, и не само него, но и мене, за да ми се не прибави скръб върху скръб” /Фил. 2:25-27/.

Господ Исус Христос заповяда на учениците си да отидат по целия свят и да проповядват Евангелието, като даде на повярвалите чудесни обещания.

„Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден. А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици; ще хващат змии, и, ако изпият нещо смъртоносно, няма да им повреди; на болни ще възложат ръце, и те ще бъдат здрави. А след разговора с тях, Господ се възнесе на небето и седна отдясно на Бога. Те пък отидоха и проповядваха навсякъде; и Господ им помагаше и подкрепяваше словото с личби, от каквито то се придружаваше” /Марка 16:16-20/.

Някои искат първо да получат дарбите и тогава да отидат да благовестват, а Господ заповядва първо да отидем и да благовестваме, и тогава ни обещава, че дарбите и личбите ще придружават благовестието.

Изцелението на вярващите в Бога християни е изработено на Голготския кръст. Господ Исус Христос понесе нашите болести и немощи, като претърпя страшни страдания, унижения и кръстна смърт, за да можем чрез вяра да получаваме изцеления на телата и душите си.

„Той Сам с тялото Си възнесе нашите грехове на дървото, та, като умрем за греховете, да живеем за правдата: „чрез Неговата рана се изцерихте” /1 Петр. 2:24/. Условието за изцелението ни е: да умрем за греховете, като се покаем; а след покаянието да живеем за правдата. Чувал съм мнозина болни да казват: „В Исусовите рани аз съм изцелен”, но не получават изцеление. Причината е, че те или не са умрели за греховете, или не живеят за правдата.

„Ние, които сме умрели за греха, как ще живеем още в него? Или не знаете, че всички ние, които се кръстихме в Христа Исуса, в неговата смърт се кръстихме? И тъй, ние се погребяхме с Него чрез кръщението в смъртта, та, както Христос възкръсна от мъртвите чрез славата на Отца, тъй и ние **да ходим в обновен живот**” /Римл. 6:2-4/.



„И тъй, покаяйте се и обърнете се, за да се заличат греховете ви, за да дойдат времена за прохладяване от лицето на Господа” /Деян. 3:19/.

Свидетел съм на много християни, които повярваха, покаяха се и получиха Божествено изцеление от неизлечими болести, според медицината. Те вкусиха от милостта на нашия Спасител и Изцерител - Господ Исус Христос, но след две, пет, десет, тридесет и повече години, болестите се върнаха и думите на Спасителя: „ето, ти оздравя; недей греши вече, за да те не сполети нещо по-лошо”, казани на болния от 38 години, изцелен при кърпалната Витезда, се изпълниха в живота им и те починаха. Какво се случи?

„Защото, след като са избегнали световните скверности чрез познаване Господа и Спасителя нашего Иисуса Христа, ако пак се заплетат в тях и бъдат победени, то за такива последното състояние бива по-лошо от първото” /2 Петр. 2:20/.

От опит съм забелязал, че при тежки, неизлечими, според медицината заболявания, болният или роднините му са извършили смъртни грехове и ако той не ги изповяда, и не се отрече от наследствената обремененост, не се получава изцеление.

„Ако някой види брата си да съгрешава с грях не за смърт, нека се моли, и Бог ще даде живот нему, - сиреч, на оногова, който съгрешава не за смърт. Има грях за смърт: не за него, казвам, да се моли. Всяка неправда е грях, но има грях не за смърт” /1 Иоана 5:16,17/.

За да ни бъдат простени смъртни грехове, извършени след новородението, трябва да ги изповядаме един на друг, както казва Писанието:

„Изповядвайте си един другиму греховете и молете се един за други, за да се изцерите; голяма сила има усърдната молитва на праведника” /Иак. 5:16/.

Молитвата ни може да бъде усърдна, но как да разберем дали сме праведни? „Възлюбени, ако нашето сърце не ни осъжда, ние имаме дръзновение пред Бога, и, каквото просим, получаваме от Него, защото пазим Неговите заповеди и вършим което е благоугодно пред Него” /1 Иоана 3:21,22/.

В изповядването на греховете си едни на други се спъват голяма част от евангелските християни, които лъжливо са научени от техните пастири и учители, че само православните и католическите християни се изповядват на човеци, а те трябвало да изповядат греховете си само на Господа. Минали през опитностите на покаяние, новородение, водно и духовно кръщение, някои си вярват, изповядват и поучават, че са завинаги спасени, забравили предупреждението на Спасителя, че „който устои докрай, той ще бъде спасен”. И когато извършат смъртни грехове, духовната им гордост и самочувствието им на светци им пречи да се смирят и да ги изповядат.

Спомням си за две сестри, за които имах знание от Светия Дух, че са изневерили на мъжете си. И двете се разболяха от рак на гениталиите. Едната изповяда, че е вярно и Господ я изцери. Другата отрече, но Господ ми каза името на мъжа, с който е прелюбодействала. Тя отново отрече. Братята и сестрите в църквата приложиха усърден пост и молитви за изцелението ѝ, но тя не го получи, а почина.

Свидетел съм на други християни, за които Светият Дух също ми е казал, че вършат смъртни грехове и ако не ги изповядат и оставят, няма да бъдат изцелени, но те не ми вярваха. Като виждах мъките им, молах се усърдно за тях и казвах: „Господи, въпреки това, понеже си много милостив и много жалостив, моля Те, изцели ги”. Тогава чувам гласа Му: „Никому няма да позволя да тъпче Закона Ми”. Друг път се моля и казвам, прости им и изцери ги, защото не са знаели какво са направили или казали!” Отговорът е: „Няма да им простя, защото знаят какво са казали и какво са направили”.

Такива християни, които не искат да изповядат греховете си или да ги оставят, правят различни планове и схеми за изцелението си. Те постят усърдно, молят се с часове, повтарят по стотици пъти Иисусовата молитва: „Господи, Иисусе Христе, Сине Божий, помилвай мене грешника“, но изцеление не се получава. Познавам една сестра, която повтаряше подобни молитви по 700 пъти на ден и не получи изцеление. Други отиват в далечни страни при прочути евангелизатори и лечители, но от там се връщат разочаровани, измамили себе си, защото не искат да се подчинят и изпълнят това, което казва Божие слово, а са се надявали на човеци.

„Бъдете изпълнители на словото, а не само слушатели, мамещи сами себе си“ /Иак. 1:22/.

Има православни и католици, които изповядват греховете си на свещеника, но не се молят. Те считат, че това е задължение на техния енорийски свещеник, защото са му платили за молитвата. Освен изповедта и молитвата на свещеника, и те самите трябва да се молят за себе си.

„Страда ли зле някой между вас, нека се моли“ /Иак. 5:13/.

Какво значи: „някой между вас?“ Ако някой между антихристите и атеистите се моли, дали ще получи изцеление? Съпругата на болния от рак на белия дроб генерал Шипков, му казала да се моли на Бога и да вярва, че Бог ще го изцери. Той отговорил: „Вече го направих, но не вярвам в никакъв Бог“. След тази декларация генералът починал.

Божествено изцеление може да получим и при служението на църковни презвитери, свещеници, епископи, пастири, дякони и старейшини.

„Болен ли е някой между вас, нека повика презвитерите църковни, и те да се помолят над него, като го помажат с елей в името Господне. И молитвата, произлизаща от вярата, ще изцери болния, и Господ ще го дигне; и ако грехове е сторил, ще му се простят“ /Иак. 5:14,15/.

И служителят и болният трябва да се молят с молитва произлизаща от вярата. Ако единият от тях не вярва, няма да се получи.

„Пак ви казвам, че, ако двама от вас се съгласят на земята да попросят нещо, каквото и да било, ще им бъде дадено от Моят Отец Небесен“ /Мат. 18:19/.

За да бъде молитвата за изцеление успешна, болният трябва да се моли за прошка на греховете, но и сам да прости на всички, които са съгрешили против него.

„Защото, ако простите на хората съгрешенията им, и вам ще прости Небесният ви Отец; ако ли не простите на хората съгрешенията им, и вашият Отец няма да прости съгрешенията ви“ /Мат. 6:14,15/.

Свидетел съм на партийни членове, които получиха Божествено изцеление след като върнаха или унищожиха партийните си билети, а ония, които отказаха, или от християни станаха членове на БСП и на БКП години наред се молихме за изцелението им и не го получиха. Не може да служим едновременно на Христос и на антихриста.

Също така съм свидетел как някои ни послушаха и очистиха домовете си от окултна, порнографска, атеистична, еретическа, богохулна и магьосническа литература, аудио и видео касети и Господ моментално изцери тях и децата им.

„И много от повярвалите идваха, та се изповядваха и откриваха делата си. А мнозина от ония, които правеха магии, като събраха книгите си, горяха ги пред всички; при това пресметнаха цената им и намериха, че достига до петдесет хиляди драхми сребро“ /Деян. 19:18,19/.

Четири драхми са били равни на един сребърник. Иуда Искаротски предаде Спасителя за тридесет сребърника, за които беше купена една нива. Цената на изгорените магьоснически книги е била 12 500 сребърника, за които биха могли да купят 416 ниви. А днешните християни не могат да се разделят с една комунистическа или магьосническа книга, която може да струва около пет лева.

Свидетел съм също така и на такива, които си запазиха богохулната и магьосническа литература и се лишиха от изцеление, независимо от това, че вярваха и се надяваха на служители с изцелителни дарби. Дарбите за лекуване не могат да помогнат на човек, който е похулил Светия Дух.

„Затова казвам ви: всеки грях и хула ще се прости на човеците; но хулата против Духа няма да се прости на човеците; и ако някой каже дума против Сина Човечески, ще му се прости; но ако някой каже против Духа Светаго, няма да му се прости ни на този, ни на онзи свят”/Мат. 12:31,32/.

Към дарбите за лекуване спадат и употребяваните от Светия Дух християни за развързване и освобождаване на демонично натоварените и обладани човеци. В католическата църква ги наричат екзорсисти.

„А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове” /Марка 16:17/.

Условието за успешно освобождаване на обладаните е да сме от повярвалите. Гледах един филм, в който показваха развързването на обладан човек. Свещеникът държеше кръст в ръката си и каза на беса: „В името на Господ Иисус Христос ти заповядвам да напуснеш този човек! Бесът отговори: „да напусна, ама не вярваш”. Свещеникът отиде в гората и застана в пост и молитва. Върна се и каза на беснуемия: „А сега нали знаеш, че вярвам?” Бесът изкрещя и освободи човека.

„И като влезе Иисус в една къща, учениците Му Го попитаха насаме: защо не можахме ние да го изгоним? Отговори им: той род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост” /Марка 9:28/.

„А ти, кога постиш, помажи главата си, и умий лицето си, та да се покажеш, че постиш не пред човеците, но пред твоя Отец, Който е на тайно; и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде наяве” /Мат.6:17/.

Постът не се състои само в неядене и непиене, а в живеене според Божиите наставления. Иначе ще бъде не пост, а глад.

„Ето поста, който избрах: разкъсай оковите на неправдата, развържи връзките на ярема, и угнетените пусни на свобода и всеки ярем разкъсай; раздели хляба си с гладните, и скитниците сиромаси заведи у дома си; видиш ли гол, - облечи го, и от еднокръвния си не се крий. Тогава твоята светлина ще се яви като зора, **и твоето изцеление скоро ще процъфти**, и твоята правда ще тръгне пред тебе, и слава Господня ще те придружава. Тогава ти ще позовеш – и Господ ще чуе, ще извикаш - и Той ще каже: ето Ме! Кога отстраниш изред себе си ярема, престанеш да дигаш пръст и да говориш оскърбително, и отдадеш на гладния душата си и нахраниш душата на страдалеца, - тогава твоята светлина ще изгрее в тъмнината, и мракът ти ще бъде като пладне; и Господ ще ти бъде винаги водач, и във време на суша ще насища душата ти и ще угои костите ти, и ти ще бъдеш като напоена с вода градина и като извор, чиито води никога не пресекват” /Ис. 58:6-11/.

Божественото изцеряване на слепи, глухи, парализирани, пред които медицината е безсилна, също са чудеса.

След изцелението на напълно парализираната Здравка Петрова, лекуващата лекарка - доктор Кръстева, ми обясни, че нервните и мозъчни клетки на двигателната система на Здравка са били мъртви и според медицинската наука те не могат да се съживят, да регенерират и болестта се счита за неизлечима. Изцелението на сестра Здравка е чудо.

Чудеса са и всички изцелени болни от рак чрез Божественото изцеление.

От опит знам и твърдо съм убеден, че злокачественият рак е дело на демон, който не се страхува от никакви научни или алтернативни методи на лечение. В интервю пред вестник „Труд“, от 12 декември 2018 г., професор Лъчезар Аврамов признава, че възможностите на научната медицина в борбата с рака са нищожни.

„Знаете ли, че над 20 млн. души в света живеят в кошмара на диагнозата „рак“? Наясно ли сте, че броят на злощастните онкоболни расте ежегодно и през 2020 г. те ще бъдат вече над 30 милиона? Според световната статистика има вероятност всяка 5-а жена и всеки 4-ти мъж в България, още преди да навърши 75-годишна възраст, да попадне в плен на това заболяване. А то води към смъртта, като причинява на болния човек страдания, сравними с тези в деветте кръга на ада.

Въпрос на в. „Труд“ – Но, вие знаете, професоре, колко често по медиите се появяват сензационни съобщения за иновации, чудни билки и лекарства, които побеждават светкавично рака. Водородни йони го убивали за 20 дни! Апаратът на един кюстендилец за 3 дни го ликвидирал! От змийска билка раковите клетки се изпарявали яко като дим! А отрова от син скорпион вдигала болни от смъртно легло!

Професор Аврамов – Уви. Всеки човек с диагностициран рак попада между две големи беди. Или да тръгне по пътеките на конвенционалната онкология, т.е. да го режат, облъчват и тровят – в България грубо и безогледно, а в чужбина по-внимателно и луксозно...или да потърси алтернативно лечение, което в нашите условия означава безпросветно лутане в съветите на доброжелателни профани или откровени измамници. Понякога преглеждам пациентски форуми. И ме побиват тръпки от мъката, която се излива там. И от безумието, с което малограмотни събеседници в социалните мрежи си обменят малоумни съвети за лечение – с урина, сода, газ, с всякакви отвари и с посещения при самозвани знахари. На върха на шарлатанската пирамида се е издигнал, като че ли, препаратът с отрова от син скорпион. Агресивни реклами за уж доказан антитуморен ефект представят един хомеопатичен продукт „Видатокс“ за експерименталния препарат „Ескозул“, който не се продава. Спекуланти трупат пари върху излъгваните надежди на тежко болни хора – това е. Онколог разкри какви 5 неща би направил, ако му поставят диагноза рак.

- Надеждата умира последна, нали знаете. Всеки, който се е грижил за безнадеждно болен близък човек, е готов да даде мило и драго за лек... Пък и алтернативното лечение е модерно.

- В цивилизованите държави алтернативно лечение на рака не означава дилетантски експерименти върху пациентите. А означава приложение на научно или клинично доказани методи под стриктен лекарски контрол. Такива методи са инсулин - потенцираната терапия и биомагнитната терапия с магнитни двойки. Те още не са възприети за масова употреба от консервативната здравна система. Но аз съм дълбоко убеден, че те представляват бъдещето на онколечението. Според мен, лечението на тежкото, комплексно заболяване рак не е възможно извън триединния подход в грижите към пациента, който е сложна съвкупност от тяло, психика и дух. Такива грижи липсват у нас. И това е причината интелигентни, културни пациенти да търсят помощ при

малограмотни врачки и магьосници. Аз лично съм убеден, че интегративната онкология – тази, в която се съчетават и координират различни терапии, е безалтернативно, а не алтернативно лечение на рака. За голямо съжаление, вече е обществено признато, че съвременните методи за лечение на рака, най-общо казано, претърпяха пълен провал. В България този провал има мащабите на национална онкологична катастрофа.

– Онкологична катастрофа?!

– Да, защото в България не само лечението е нискокачествено, а е и разрушена цялата система на регистрацията, статистически анализ, превенция, диагностика и терапия на онкологичните заболявания. Известно е само, че болните се увеличават главоломно, възрастта им се понижава, смъртността расте, а броят на регистрираните в Националния раков регистър или по-точно в остатъците от него намалява. Всеки българин, който може да си го позволи, търси лечение в Турция, Германия или при всякакви врачки и знахари, у нас и по света. Здравната статистика в САЩ, която е на най-високо ниво, показва, че първите две причини за смъртността са сърдечносъдовите и онкологичните заболявания, а третата е в **стандартните медицински грижи**. За лекарски грешки не става дума. Предвид ниските резултати на онколечението, излиза, че основна причина за смъртта на хората по целия свят е ракът и неговото безуспешно лекуване. Ето защо в последните десетилетия се влагат огромни интелектуални и финансови ресурси за създаване на нови подходи и нови технологии за лечение на рака. Всички усърдни изследвания в Австралия и САЩ, където се дават трилиони долари във войната с рака, показват, че около два и половина процента от пациентите преживяват 5 години след лечението им с химиотерапия. В България този процент е едно и шест десети процента, а смъртността по причина на терапията е седем и половина процента.

Професор Аврамов цитира двукратният лауреат на Нобелова награда д-р Линус Полинг, който казва: „Всеки трябва да знае, че войната с рака е една голяма лъжа“.

– Но защо?! Защо д-р Полинг казва това?

– Защото основната цел на т.нар. „война с рака“ е изземане на милиарди долари от данъкоплатците и наливането им в една кауза, която може би предварително е обречена на провал. Свърхкомерсиализацията на онкологията засегна и самите Нобелови награди. Аз се опасявам, че след наградите „За мир“ и „За литература“, които вече са компрометирани заради политическата конюнктура, ще се компрометира и наградата „За физиология или медицина“. По финансови причини. Вземете например първата Нобелова награда за терапия срещу рак, присъдена на американеца Джеймс Алисън и японеца Тасуку Хонджо. От Нобеловия комитет обявяват, че тя е за „откриването на ракова терапия чрез инхибиране на отрицателното имуно регулиране“.

– Каквото и да значи това, ракът пак тържествува.

– По-внимателният анализ показва, че наградата на Алисън и Хонжо е дадена за резултати от изследвания на възможностите за стимулиране на имунната система за борба срещу раковите клетки. И двамата са изследвали протеини, които пречат на тялото и на основните му имунни клетки да атакуват ефективно туморните клетки. Ключовите открития на двамата лауреати представляват ориентир в борбата с онкологичните заболявания, казват от Комитета. Самият Тасуку Хонджо заявява, че експериментите с животни дават обещаващи резултати в борбата срещу рака, а последвалите клинични разработки водят до дългосрочна ремисия /освобождаване от болките и другите симптоми на болестта – б.а./, и възможно излекуване на няколко пациенти с метастазирал рак. Става дума за случаи, смятани дотогава за нелечими. Има обаче и странични ефекти от свърхактивирането на имунната система, които могат да бъдат

животозастрашаващи. Тук ще отбележа, че тази заслужена Нобелова награда е за нови милиарди инвестиции в създаването на „нови молекули“. Фармаиндустрията запълва нова ниша – т.нар. генна терапия.

– Генна терапия ли? Тя се смята за новата панацея в борбата с рака, ако не греша?

– Не грешите. Голямата измама набира нови сили. През април 2017 г., д-р Стоян Алексов, който е член на Управителния съвет на Европейската асоциация по патология ни писа от Световния форум по малигнен меланом в Париж: „Тук стана съвсем ясно, че таргетни терапии няма, не е имало и няма да има. В момента разполагаме единствено и само със скъпо струващи онкофармакологични мечти“.

– Милиарди за лекарства против рака! Нека е така. Но защо?

– Безспорен факт е, че той представлява хронично отклонение от нормалната човешка физиология и в повечето случаи не може да бъде преодолян с локалистични мерки – изрязване на туморите, облъчване, отравяне. Единственият перспективен подход за лечение е персонализираното възстановяване на химическата, биофизичната и микробиологичната среда на човешкото тяло, които в сложна взаимосвързаност поддържат организма здрав.

– По-конкретно? Какво означава това?

– През юни 2018 г. всички световни медии отразиха случая с Джуди Перкинс, жена с терминален /напреднал, прогресиращ, неизлечим – б.а./ рак на гърдата, която след като е била подложена на експериментално ново лечение, станала „клинично здрава“. Президентът на Института за ракови изследвания в Онтарио, Канада, заявява, че това е „безпрецедентен резултат при подобен рак на гърдата“. Медиите – „The Guardians“, „Express“, „BBC News“ и др., са единодушни в оценката си, че това медицинско постижение е „първото в света“ – но! – без да споменат, че Джуди Перкинс е била включена в клинично изпитване, което е с многомилionenно финансиране от Националния раков институт на САЩ. Започнало е през 2010 г., обхванало е 332 пациента и тя е единственият от тях, която е получила този ефект. Само в една медия се споменава, че самата тя се е простила с две приятелки, болни от рак на гърдата. И двете са починали, въпреки лечението в същата лаборатория – едната от тях с тежки странични ефекти от самата терапия.

– Е, и? Защо припомняте случая с Джуди?

– Ние демонстрирахме два аналогични случая, при които за първи път в световната практика е извършено успешно комбинирано лечение на жени с рак на гърдата по методите „Инсулин потенцирана терапия“ и „Биомагнитна терапия с магнитни двойки“. След лечението контролните изследвания показват пълно отсъствие на тумор, лимфни, белодробни и костни метастази. Още десетина подобни резултата очакват окончателното си потвърждение, след което ще ги оповестим не само пред специализираната, но и пред широката публика.

– Широката публика е нетърпелива. Тя иска бърза победа над рака! И това е обяснимо, предвид нечовешките болки и мъки, които той предизвиква.

– От 1971 г., когато Ричард Никсън кандидатстваше за президент на САЩ и споменаваеше във всяка своя реч „войната с рака“, тя стана водещ политически и медицински приоритет. Трилиони долари бяха вложени в тази война оттогава досега, но резултатът е, че промяната на раковата смъртност в САЩ е почти нулева, а смъртността у нас се е повишила с 12 % за жените и с 30 % за мъжете.

– А химеотерапията? Не е ли в нея спасението?

– Всички проучвания, извършени в Австралия и САЩ върху употребата на химиотерапията в борбата с рака показват, че нейният принос към 5-годишната преживяемост на болните е едва 2,1 – 2,3 %. При най-често срещаните тумори – на бял дроб, на ректум, гърда, простатна жлеза и меланом 5-годишната преживяемост на лекуваните е 1,6 %. Систематизирани проучвания доказват, че смъртността по причина на самата терапия достига 7,5 %. Въпреки въведените нови медикаменти и комбинации от медикаменти, през последните години резултатността от лечението се е подобрила съвсем незначително. И няма подобрене по отношение на страничните ефекти. Изводът от тези проучвания е, че химиотерапията има много ниско терапевтично значение и е необходима преоценка на съотношението между цената и ефективността на лечението с нея, както и на влиянието на химиотерапията върху качеството на живот на болните. Толкова е разочароващ резултатът. Причините са три и те са много прости.

*Първо.* Всеки тумор е различен от нормалната клетка, от която произхожда. Той е крайно хетерогеничен /нееднороден - б.а./, включително и генетично. Доказано е, че във всеки тумор има от 50 до над 500 мутанти. Не е възможно да се атакуват всички.

*Второ.* Туморните клетки са близки до нормалните дотолкова, че всяко химично, генетично или имунологично въдействие върху тях има и огромни странични ефекти върху целия организъм на човека.

*Трето.* Туморните клетки са изключително адаптивни /приспособими към околната среда – б.а./ Имат самостоятелно хранене и си изграждат в дългогодишна еволюция механизми за борба с клетъчните отрови, наречени лекарства. Лекарствената резистентност /когато туморът не реагира на медикаментите - б.а./, при всеки химически или биохимически подход.

За голямо съжаление, вече е обществено познато, че съвременните методи за лечението на рака, най-общо казано, претърпяха пълен провал. В България този **провал има мащабите на национална катастрофа**<sup>44</sup>. Така завършва интервюто с професор Лъчезар Аврамов.

Въпреки това атеистите не могат да приемат фактите на Божествените изцеления от рак в България и по целия свят и се заблуждават, че всеки момент науката ще открие универсалното лекарство против рака. Няма да може да го открие, защото ракът е демон и той не се плаши нито от отровите на лекарствата, нито от билките и заклинанията на магьосници и знахари. **Универсалното лекарство против рака е „Мирният договор на грешника с Небесното царство”**. Само Божият Дух е Този, Който може да умъртви демона на рака и да оживотвори поразените от него човешки органи. Изцеленият трябва да се постарее да живее и ходи в обновен живот. Да престане да греши, за да не му се случи нещо по-лошо. Аз вярвам, че Джуди Перкинс е изцелена от Бога, а Институтът за ракови изследвания в Онтарио си го приписва на него.

Свидетел съм на повече от 20 изцелени от Бога, които са преживели от 2 до 40 и повече години след изцелението си. Ето някои от тях:

1. Цветанка Харизанова от с. Герман до гр. София. Изцелена от рак на стомаха с разсейки. На всички изследвания и болнични диагнозата е „карцином”. За един миг Божият Дух възстанови химическата, биофизичната и микробиологична среда в тялото на Цветанка. Тя преживя повече от 5 години след изцелението. Щом смениха диагнозата ѝ, ракът се върна и тя почина.

2. Димитър Ш. от София. Рак на стомаха с разсейки по вътрешните органи. Изцелен моментално и свършено преди повече от 20 години. Жив и здрав и днес.



3. Павлина Барковска. Рак на стомаха с разсейки по вътрешните органи. Изцелена моментално и съвършено след молитвата. След две години от изцелението, разказва вицове против Бога. На следващия ден ракът се връща и тя умира след няколко дни.

4. Атанаска от гр. Пазарджик. Рак на дебелото черво. Веднага след молитвата е изцелена. Жива и здрава е и днес – 5 години след изцелението.

5. Румяна Дучевич. Туморно образование на дясната гърда. След биопсията професор Киров ѝ обяснява, че този карцином не може да изчезне освен чрез операция, химиотерапия и лъчетерапия. Румяна подписва декларация, че се отказва от такова лечение. След молитва у дома ѝ и молитва върху нейна дреха помазана от пастир Иван Зарев в Първа Петдесятна църква, след около един месец, една сутрин, Румяна забелязва, че ракът е изчезнал. Преживя около 35 години след изцелението. Една сутрин имам видение, че някой ѝ подава чиния с храна на Румяна. Чувам: „Отрова“. Около две години след видението Румяна почина.

6. Йордан от Якоруда. Рак на белия дроб колкото супена чиния. След молитва върху негова дреха и помазването ѝ с масло в малкия салон на Конгрешанската църква развитието на болестта спира и туморното образование започва да намалява. След един месец напълно изчезва. Преживява повече от 30 години. Сече дърва в планината.

7. Костадин Бранков. Рак на белия дроб. Лежи в Раковата болница. На рентгеновата снимка личи как ракът е обхванал почти целия бял дроб, като в найлонова торбичка. Усърдно се молим за изцелението му. Една вечер си спомня, че се задушава и постепенно потъва в тъмнина като губи съзнание. Сутринта се събужда и поема дълбоко въздух. Ракът е изчезнал. Преживява повече от 20 години.

8. Савка Шипкова. Рак на белия дроб. Лекарите заявяват, че ѝ остават не повече от 5 дни живот. Преживява точно десет години след молитвата и изцелението ѝ. Тя заявява пред мен и сестра ми, че никога не е била болна от рак. На следващия ден демонът на рака се връща. Този път поразява черния дроб и за по-малко от месец умира.

9. Доктор Андре от Лион. Франция. Рак на белия дроб. Намерихме я в тежко състояние. Дишаше с две тръбички в ноздрите от бутилка кислород. Няколко дни след молитвата и изповядването ѝ по Мирния договор на грешника с небесното царство, я видях в евангелска църква, седнала на първия ред. Каза, че развитието на болестта е спряло и тя бързо се подобрява. След около 20 години ми се обадиха от Лион и ми казаха, че е жива и здрава.

10. Пенка от Ямбол. Тумор в главата с разсейки. Помня, че преди молитвата за изцелението ѝ беше определена операция на 9 март. По време на молитвата сестра Пенка имаше видение, че голяма змия излиза от главата ѝ и една ръка я убива. На другия ден туморът с разсейките бяха изчезнали. Преживя повече от 30 години след изцелението.

11. Светла Вирчева. Тумор в главата с разсейки по тялото. След причастието и молитвата за изцеление, вижда във видение, че една черна топка излиза от главата ѝ, и като се търкаля по тялото до краката ѝ, расте като снежна топка и накрая излита през прозореца. На следващия ден е здрава и преживява повече от 40 години след изцелението.

12. Митра от София. Тумор в главата, който е дълбоко в мозъка с разсейки и не може да се оперира. След изповедта и отричането по Мирния договор на грешника с Небесното царство, положих ръце върху главата ѝ, молихме се за изцелението ѝ, и туморът изчезна. Дойдоха в молитвеното събрание с дъщеря си и свидетелстваха пред събранието, че при скенера не са открили нито една ракова клетка. Подготвят я, за да

бъде показана като уникален случай на конгреса на онколозите във Варна. Преди заминаването за конгреса ѝ правят химиотерапия и тя умира.

13. Стоянка от София. Рак на стомаха. Когато я разпитвах за греховете, тя каза, че не си спомня да е съгрешила. В църквата всички се изсмяха. Призна десетина смъртни гряха. Призна и се отрече от тях и от членството си в БКП. Няколко пъти идва и се молахме за нея. Оздравя и преживя повече от 15 години след изцелението. Продаде си апартамента и се изсели от София.

14. Олга от София. Рак на бедрото. След биопсията професор Киров попитал майката на Олга: „Имате ли други деца? Това е най-бързо развиващият се рак”. Това стана преди повече от 30 години. Прогнозата на професора не се сбъдна. Жива и здрава е до днес.

15. Стефан от София. Рак на аортата. Предвид мястото на раковото образование, операцията се оказа невъзможна. Брат Стефан искрено се покая и отрече по Мирния договор. И днес е жив и здрав. Това стана преди повече от 20 години.

16. Жена от турския етнос в Кипър. Рак на стомаха и опити за самоубийство. В Кипър ме заведоха на едно евангелско събрание на християни от турския етнос. След проповедта напред излезна една много отслабнала жена. Обясниха ми, че е много болна и е искала да се самоубие. След няколко дни турците ме поканиха в един дом, където бяха се събрали около 30 души, за да слушат благовестието и свидетелства на изцелени в името на Исус тежко болни. След няколко години Томи Караколев ми се обади по телефона и каза, че жената, за която съм се молил да бъде изцелена от рак, е жива и здрава.

17. Димитър Димитров от София. Рак на стомаха и хранопровода. След операцията беше много отслабнал. Не можеше да се храни и имаше постоянен запек. Изповяда, че вярва в Триединния Бог, според Никео-Цариградския символ на вярата. Прие Мирния договор на грешника с Небесното царство и ние се молихме заедно с него за прошка на греховете му и изцеление на тялото. Възстанови се напълно. Болките изчезнаха, килограмите се възстановиха, чувстваше се бодър, радваше се на добро здраве. Купи си къща в село Громшин, където мислеше да се пресели да живее на чист въздух. Предложиха му химиотерапия, та, ако има останала някоя ракова клетка да бъде унищожена. Веднага след химиотерапията почина.

18. Маринка от Лион. Франция. Рак на костите. Когато я посетихме, тя се извини, че не може да стане от леглото поради силните болки. Няколко дни след молитвата ни покани да отидем на разходка на няколкостотин километра от Лион. Тя караше колата си с около 150 километра в час. След около месец като се завърнах в България, сънувах, че Маринка я изхвърлят из прозореца на някаква болница. Оказа се, че са ѝ правили химиотерапия и веднага след вливането е починала.

19. Блага от София. Рак на стомаха с разсейки. По време на отричането по Мирния договор на грешника с Небесното царство, брат Димчо ме попита дали чувствам с каква сила и топлина се изпълва стаята. Казах му, че чувствам. Тогава и болната каза, че топлина се влива в тялото ѝ от към тила. Казах ѝ да стане и да ходи. Тя се противеше и казваше, че не може. Хванах я за ръката и тя стана и започна да се разхожда из стаята. След няколко дни ми каза, че е отишла на парти.

20. Парижка от Видин. Обади ми се по телефона и радостна ме благославяше. Била болна от рак на стомаха. Попаднал ѝ Мирният договор и тя започнала да се кае и моли за прошка за всеки грях. Болките изчезнали. При снимките във Видин, Монтана и Враца, не намират никакви ракови клетки.

22. Радко Костадинов. Рак на пикочния мехур. Сънувах, че някой ми казва, че брат Радко има опасно заболяване. Казах му, но той се изсмя и каза, че не чувства никъде никаква болка. След няколко години му откриха рак на пикочния мехур. Църквата се молеше за изцелението му. Лекуваха го в раковата болница в Дървеница, в София, откъдето го изписват изцелен. След известно време му потрябвал документ, че е бил болен от рак. В раковата болница му отговорили за Радко Костадинов, че е записан като умрял преди няколко години, а той им отговорил: „Как ще съм умрял? Аз съм Радко Костадинов!“

23. Сестра София от София. Разболя се от рак на стомаха. Преди операцията помолила сина си да я закара в Рилския манастир, да ѝ прочетат молитва за благополучно извършване на операцията. По време на молитвата усетила, че я изпълва топлина и сила. Извикала: „Аз съм изцелена“, но свещенослужителят ѝ казал да мълчи и да не вдига шум, но тя повтаряла, че е изцелена, защото болките престанали и се почувствала здрава. След богослужението отишла при свещеника, който поискал да отиде с тях в болницата, за да се увери, че това е истина. При направените нови изследвания, се оказало, че ракът го няма. Каза ми, че нейният случай е описан в летописа на Рилския манастир.

Твърдо съм убеден, че не само в България, но и по целия свят Господ изцелява болни от рак. Такива свидетелства има и при служенията на Бранхъм, Озборн, Кетрин Кулман, Джон Остин /неговата съпруга е изцелена от рак/, Райнхард Бонке, Йонки Чо и други.

За съжаление голяма част от лекарите отхвърлят истината, че чудесата на Божествените изцеления ги върши Божият Дух и се чудят какви материалистични обяснения да измислят. Едни мислят, че има човеци с по-силни биотокове, като екстрасенсите, други си обясняват чудесата на изцеленията с „вътрешната мобилизация на организма“.

Такъв е случаят с директора на раковата болница в град София, доктор Мушмов. В тази болница внезапно Господ изцери от рак на белия дроб умиращия брат Костадин Бранков и докторите като не можеха да дадат задоволително обяснение на рязко променените изследвания и ренгенови снимки, решили, че те са на двама различни пациенти. В тяхна помощ дошла и грешката на медицинската сестра, която на снимката с раковите образувания обхванали целия бял дроб, била написала името Константин Бранков, а на снимката след изцелението му, с никакви ракови клетки на белия дроб - Костадин Бранков.

По-късно, когато доктор Мушмов се разболя от рак и му предложиха молитва за изцеление в Иисус Христовото име, той отговорил, че не желае да се молим за него, тъй като не вярва в Божествени изцеления, а вярва само на постиженията на медицинската наука и във вътрешната мобилизация на организма. За съжаление, те не можаха да му помогнат и той почина.

Подобна е и историята с професор Чавдар Драгойчев, който отказа да се молим за изцелението му в Иисус Христовото име, и ми каза, че заминава за Париж за доуточняване на диагнозата, а може би, да се лекува с „таргетна терапия“. Обеща ми, че ще ме потърси след като се завърне от Париж, но тази среща не се състоя, защото професор Драгойчев почина.

Аз вярвам, че и Джуди Перкинс е била изцелена от Бога. Божествените изцеления нямат нищо общо с претенциите на окултистите и дъновистите.

## Чудотворство „едному – чудодействия” /1 Кор. 12:10/

Чудото е необяснимо за човешките възможности, събитие с благоприятен край, извършено от Божия Дух по молитвите на светите, наричани чудотворци в Православната и Католическа църква. Апостол Павел пише в посланието до Коринтяните, че Светият Дух употребява християни, на които е дал дар на чудотворство. В Священото Писание има много примери на чудеса, личби и знамения, които за човешкия разум са необясними. Ето някои чудеса и знамения описани в Новия завет:

Превръщането на водата във вино в Кана Галилейска /Иоана 2:1-11/.

Нахранването на повече от 5 хиляди души с пет хляба и две риби /Иоана 6:3-14/.

Ходенето на Господ Иисус по водата през нощта /Мат. 14:25,26/.

Укротяване на бурята, „запрети на вятъра и каза на морето: млъкни, престани! И вятърът утихна, и настана голяма тишина” /Марка 4:39/.

Възкресяване дъщерята на Иаир /Марка 5:21-43/.

Възкресяване сина на Наинската вдовица /Лука 7:11-16/.

Възкресението на Лазар от Витания /Иоана 11:1-43/.

Възкресяването на Тавита, което значи Съзна /Деян. 9:36-39/.

Пренасянето на апостол Филип от Ангел Господен от пътя за Газа до Азот /Деян. 8:39,40/.

Ангел Господен освобождава апостол Петър от тъмницата /Деян. 12:6-10/.

Освобождаването на апостолите Павел и Сила и спасяването на тъмничния стражар /Деян. 16:24-31/.

Апостол Павел ни предупреждава да се отвърщаме „от възраженията на лъжовната наука, с която като се занимават, **някои се отклониха** от вярата” /1 Тим. 6:20,21/.

Кой здравомислещ човек ще се съгласи на твърдението на лъжовната наука, че Вселената и всичко видимо и невидимо, което съществува в нея е сътворено от някаква мъглявина или от една микроскопична частица. А тях кой ги сътвори? Учените отговарят: „Те винаги са си съществували”. Астрономите твърдят, че диаметърът на Вселената е около 30 милиарда светлинни години. Известно е, че светлината изминава 300 хиляди километра за една секунда, а за една година около 9 билиона 331 милиарда и 200 милиона километра. Умножете това число по 30 000 000 000 и вие ще получите приблизително разстоянието на диаметъра на Вселената. А от нейното величие ние можем да си представим колко по-велик е нейният Творец, нашият Небесен Отец. Може ли да има нещо трудно за такъв Чуден, Вездесъщ и Всемогъщ Творец на всичко видимо и невидимо? Щом като Бог е сътворил всичко, кой може да Му попречи да продължава да твори чудеса.

Надареният с дарбата „чудодействие” е наясно, че дарбата е на Светия Дух и Той го употребява, когато и както си иска, като инструмент в ръцете Му. Този инструмент в ръцете на Бога трябва да бъде очистен и осветен чрез вяра в Христовата кръв.

Божии чудеса не са хипноза или магии, които се извършват от хипнотизатори или лъжливи чудотворци, наричани магьосници.

Извършените от Господ Иисус Христос чудеса имат в себе си живот и са за добро, изцеление, спасение и утвърждаване на вярващите, а магиите имат в себе си смърт и са

за зло, страдания и погибел, независимо от това дали се наричат черни или бели магии. Лъжливите чудотворци се познават и с ниското си морално ниво.

„...Те смятат за наслада всекидневния разкош; те са сквернители и безсрамници, наслаждават се със своите измами, гощавайки се с вас; те имат очи пълни с прелюбодеяние и непрестанен грях, прелъстяват неукрепналите души; сърцето им навикнало на користолобие: те са чеда на проклетие” /2 Петр. 2:13,14/.

За такива „чудотворци”, Господ Исус Христос казва: „Мнозина ще ми кажат в оня ден: Господи, Господи! Не в Твое ли име пророкувахме? И не в Твое ли име бесове изгонвахме? И не в Твое ли име много чудеса правехме? И тогава ще им кажа открито: никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие” /Мат. 7:22,23/.

Оправданието на лидерите на църквите, в които дарбите са отпаднали е, че ако имат дарбите, Господ можел да им каже: не ви познавам. Такива учители могат да бъдат сигурни, че и да нямат никакви дарби, Господ пак може да им каже: не ви познавам; махнете се от Мене **вие, които вършите беззаконие**.

Ако чудотворците вършат чудеса с користни цели, за да просперират и се обогатяват, те не се извършват от Светия Дух, а са от сатана и духа на антихриста, за да измами, плени, убие и погуби ония, които му повярват. В Священото Писание няма случай някой да е извършил чудо срещу заплащане. Как да ги познаем?

Божии чудеса прославят Богочовека Исус и се придружават с топлина, радост, мир, духовно и телесно изцеление. Дяволските, прославят човека бог /антихриста/ и се придружават със студ, страх, смут и главоболие на „чудотвореца” и пациента.

Благословието на бездетни семейства с рожби също е чудо.

## Благословени с рожби

### Библейски примери

От Священото Писание знаем за примери, когато някои семейства не са имали деца и са търпели укорите на човеците, но по Божията воля са благословени с дечица. Така Бог ги е освободил от укорите и ги е прославил чрез чадата им, които са станали Божии служители с особено помазание. Такива са: синът на Анна – пророк Самуил; родоначалникът на израелския народ Исак, който се роди, когато майка му Сарра беше на 90 години, а баща му Авраам – на 100; Предтечата св. Иоан Кръстител, когато родителите му св. Елисавета и св. Захария бяха в напреднала възраст; Такива бяха и родителите на Света Богородица – св. Анна и св. Иоаким. И днес, когато вярваме и знаем за всички тия Библейски примери, както и раждането на Господ Исус Христос, заченат от Светия Дух и роден от дева Мария, за нас християните е много по-лесно да повярваме, че подобни чудеса не са трудни за Всемогъщия Бог.

### Внучето на сестра Сашка

Сестра Сашка редовно посещаваше нашите молитвени събрания за нуждите на Божия народ. Тя беше слънчев човек – винаги радостна и усмихната, пълна с любов към братята и сестрите. Веднъж изплака пред мен и сподели, че дъщеря ѝ е омъжена в Германия и вече доста години искат да си имат рожба, но все не се получава. Казах ѝ да

донесе нов потник, за да се молим върху него и да го помажем в името на Живия Бог. Така и направихме и сестрата изпрати дрехата на дъщеря си. След около една година сестра Сашка стана в събранието и ликуваща от радост сподели, че дъщеря ѝ е родила здраво и хубаво момченце. Прославихме Бога за показаната милост и изпълнената молитва за това семейство в Германия. Тогава сестра Сашка предложи да се молим да роди и момиченце. Попитах я дали дъщеря ѝ иска, на което отговори, че тя не иска, но, ако се молим Бог може да направи да забременее и да роди и момиченце. Не се съгласих да се молим против волята ѝ, защото, ако забременее и не го иска, може да извърши смъртен грях, ако го премахне чрез аборт.

### **Майката на Светослав и Илиана**

Това се случи преди около 40 години. Веднъж съседката ми Тодорка Петкова дойде у нас и се разплака. Покойната леля Ана, с която живеехме заедно, я попита защо плаче. Тя ни разказа, че от седем години са женени, но нямат деца. Свекървата я укорявала, че ще ги остави без наследник и родът им ще се затрие. Попитах я дали би искала да се помолим на Господ Исус Христос да ѝ подари чедо. Тя ме попита - кой е Той. Ужасих се, че в края на XX век в България има хора, които не знаят нищо за нашия Спасител, още повече, че с нея живеехме на един етаж и то врата до врата. Нейните родители и родителите на съпруга ѝ били атеисти и името Исус никога не го е чувала в дома си. Когато я разпитвах за църквите, разказа ми, че всяка сутрин преди да отиде на работа влизала в църквата „Света Петка“, палела свещ за здраве и се молела на св. Петка да ѝ помогне да си роди детенце. Тя прие Исус Христос за свой Господ и Спасител, заедно се молихме Бог да я благослови с чедо.

През нощта сънувала, че се намира в манастира „Св. Илия“ в кв. Младост и свещеник ѝ подарява букет цветя. Когато отишла в манастира, видяла, че един монах подрязвал розите, направил един букет от рози и ѝ го подарил. Тя се разплакала и му разказала съня. Той също ѝ обещал, че заедно с монахините ще се молят за нуждата ѝ. Когато ми разказа случката, каза: „Ако родя момче, ще го кръстя Илия, ако е момиче – Илиана“.

Тотка забременя и роди момче, но го кръсти Светослав. Когато отишла в родното си село Извор, научила, че хората коментирали и твърдяли, че тя не го е родила, а го е взела от „Дом, майка и дете“. Наскоро след това тя забременя отново и в напреднала бременност отишла в Извор. Със Светослав в количката и с издут корем се разходила по улиците на селото, за да се затворят устата на клюкарите. Роди и момиче, и този път удържа на думата си – кръстиха го Илиана. Светослав често боледуваше и идваше у нас да се молим за изцелението му, но после порасна висок, здрав мъж, ожени се и стана баща на две много шумни момиченца. Сестра му израсна по-висока от него и играеше волейбол в националния отбор, с който България се прославяше по целия свят. Родът на Тотка не се затри, а се съхрани и опази благодарение на Божията милост.

Веднъж отворих вратата на таксиметрова кола и преди да попитам, водачът каза: „Младост едно, блок седемдесет и осем, вход две. Заповядайте“. По пътя ми разказа, че бил много отчаян от живота си и твърдо решил да се самоубие. Точно тогава неговият приятел Светослав, който живеел на същия адрес, му подарил книгата „Изцеление чрез вяра в Бога“, и като започнал да я чете, променил намерението си. Тогава си спомних, че когато написях книгата, се молих дали да я напечатим. Отговорено ми беше на сън: „Чрез тази книга някои хора ще бъдат върнати от смърт в живот“. Тази есен 2016 г., с

брат Димчо посетихме Петдесятната Евангелска Църква в гр. Варна. Брат Ясен ни запозна с един младеж, който много искал да се срещне и да говори с мен. Оказа се, че този строен и красив млад мъж е имал същото намерение и се е отказал от намерението си по същия начин.

### **Свидетелство на Стоян и Ели Милкови от град Есен, Германия**

Брат Стоянчо и сестра Ели ми се обадиха от Германия и ми казаха, че след първото им момиченце, което вече е на 12 години, искат да си имат и второ дете, но не могат. Бих ли се съгласил да се молим Бог да ги благослови с още едно детенце. Разбира се, че се съгласих. След около една година на вратата ми се позвъня. На прага стояха младото семейство с дъщеря си и с бебе в ръцете на бащата. Той влезе радостен в хола и постави бебето на масата с думите: „Ето го, подареният ни от Господа“. Детето се родило с аномалия – нямало връзка между тънките и дебелия черва. Хранили го на системи и го подготвяли за операция. Изведнъж лекарите забелязали, че точно там, където тънкото черво се допирало до дебелото, се появили перфорации и израствало малко черво, което ги съединило. Когато лекарят обяснил какво се е случило, брат Стоян попитал: „Докторе, това не е ли чудо?“ А лекарят отговорил: „Тя, природата се компенсира“.

След още една година Ели породила още едно момче. Господ да пази това благословено християнско семейство и да им помага никога да не забравят Божието милосърдие.

### **Свидетелство на Валентин и Десислава**

Преди няколко години посетихме брат Кръстьо в Хисаря, за да се молим за изцелението на майка му. Случайно по това време в дома му дойде негово приятелско семейство – Десислава и Валентин. Оказа се, че и те имат нужда от молитвена подкрепа. Десислава роди хубаво и здраво момченце. Аз и съпругът ми бяхме семейство от 4 години, когато сърцата ни заковнях да се сдобием с рожба. Очаквахме това да се случи веднага, тъй като сме млади и здрави хора и не сме предполагали, че нещата при нас няма да се получат така лесно. След около 2-3 месеца забременях за първи път, но почти веднага след радостната новина, аз пометнах така желаното бебе. Казах на ни, че се случват такива неща и събрахме сили да продължим опитите. След няколко месеца на трепетно очакване забременях отново. Бяхме много щастливи и горди и веднага посетихме гинеколог, за да потвърди радостната новина. Но, уви! Той промърмори плахо, че нещо не е наред. За седмицата, в която беше бременността ми, трябваше да се вижда и чува трептящото сърце на бебето. След мнение на друг гинеколог и изчакване на няколко седмици, се оказа, че имам т.нар. кухо яйце или лъжлива бременност, което значи, че или няма плод в утробата ми или той не се развива нормално. Наложено се да бъде прекъсната с аборт по медицински причини. Бяхме сломени и отчаяни. Докторът ни каза, че след три месеца можем да започнем отново опитите да забременеем, но чудото просто не се случваше.

Невъобразима е Божията мъдрост и планът му за нашия живот. Неслучайно по същото време, съвсем неочаквано, се обади нашият приятел Кръстьо, за да ни покани вечерта у тях. Организиран малка сбирка с близки хора, на която щял да присъства проповедник на име Петър Велев, чиито проповеди Кръстьо слушал по интернет.



Същата вечер отидох сама там, присъствах 5-6 човека, които споделяха проблемите си и търсеха отговори на въпросите си за живота и смъртта, за нуждите си - телесни и духовни. Бях поразена и силно впечатлена от кроткия, но изключително интересен разговор за Бога и словото Му. Никой никога не беше ми говорил по този начин за Господ, за същността Му и за любовта Му. Вечерта завърши с молитва, в която брат Петър се помоли за всеки от присъстващите според нуждите им, но аз не събрах смелост да призная какво ми тежи на сърцето. Прибирайки се вкъщи, размишлявах дълго над събитията от вечерта и споделих впечатленията си с мъжа ми. На следващия ден отново получихме покана, като с радост и за миг не се замислих дали да отида. Този път съпругът ми дойде с мен. Вечерта премина в разговори за Словото Божие, за благовестието и завърши отново с молитва. Този път набрах смелост да споделя болката си и брат Петър се помоли на Господ да ни дари с детенце. Силно впечатление ми направи, че след молитвата, той ни каза, че е усетил Божията благодат над нас, и че след година по това време Бог ще ни дари с рожба. Подари ни Библия, книги със свидетелства и тълкувания на Словото, и Мирен договор на грешника с Небесното Царство, като ни насочи да го прочетем и се покаем. Още на следващия ден двамата със съпруга ми, сами в дома ни, се покаяхме от сърце и душа за всичките си грехове. През цялото време плачех, като след това почувствах такъв мир и спокойствие, както никога до сега.

Скоро след това сънувах сън – лежах безпомощна на болнично легло, измъчвана от всякакви ужасяващи демонични създания. В един миг таванът се отвори и от небето се спусна огромен Ангел – Архангел Гавраил – голям поне около 3 метра, и със светлината и мощта си разпръсна всички зли сили. Застана до мен, успокои ме, че всичко ще се оправи и че злото вече е прокудено. Благодаря на Господа за това откровение, което беше толкова реално и което аз никога няма да забравя!

Чудото се случи още на следващия месец – аз забременях и бях уверена и спокойна, че този път всичко ще бъде наред, както и се случи – родих здраво момченце. Всеки ден благодарим на Бога за безкрайната Му милост и любов, и за търпението, с което ни откри мъдростта си. Сега сме щастливи родители на две момченца и искаме да насърчим с нашето свидетелство и други братя и сестри да търсят и упоават на Господа Иисуса Христа, защото единствено Той е нашето спасение и в земния, и във вечния живот! Бог да бъде с всички вас! Амин!

### **Свидетелство на Елия и Антонио**

През 2005 година се оженихме със съпруга ми и в продължение на 8 години не можех да забременея. В църквата на Булина ливада многократно са се молили за нашето семейство и въпреки, че годините напредваха, със съпруга ми продължавахме да вярваме, че Бог има за нас дете. Посещавах различни лекари, преминах през хормонална терапия, но поради проблем с яйчиците не успях да забременея. Имах поставена диагноза СПКЯ /синдром на поликистозни яйчници/ и с времето нещата се задълбочаваха, а хормоналните ми изследвания многократно показваха сериозен хормонален дисбаланс. Лекарката, при която ходех на периодични прегледи ми каза, че без операция на яйчиците вероятността да забременея е 0% и, че ако се направи операция, яйчиците биха могли да се възстановят, но със сигурност не може да се каже предварително. Така от медицинска гледна точка шансовете ми намаляваха с всяка изминала година, но през 2013 г., Бог направи чудо за мен и ме изцели от синдрома на поликистозните яйчници. Яйчиците ми се нормализираха като структура и функция без

никаква операция и въпреки, че вече бях на 40 години, след 5 месеца забременях и родих здраво момченце. Библията казва: „За хората това е невъзможно, ала за Бога всичко е възможно“ /Матей 19:26/. Това, което за медицината е 0 %, Бог е силен да го промени и направи 100 %. Много сме благодарни на Бога за голямата Му милост към нашето семейство, както и за любовта и подкрепата на братята и сестрите в църквата. Нека бездетните семейства, които искат да имат деца, да се обърнат към Бога с цяло сърце, защото в Божието слово има обещание: „Ето, наследство от Господа са децата, награда от Него е плодът на утробата“ /Псалом 126:3/.

### **Свидетелство на Димитър Миндев**

Синът ми се ожени сравнително късно, когато беше на 33 години. След което зачиха да им се роди дете, но все не се случваше. От около 10 години посещавам молитвеното събрание на Христова Божия църква в „Булина ливада“, където проповядва брат Петър Велев. Тъй като постоянно пътувам, редовно гледам и слушам техните събрания по интернет. Представих нуждата си в началото на 2016 година пред църквата, която да се моли Бог да ме благослови с внуче и чудото стана. Господ ни благослови и ни даде чуден наследник, който се роди четирикилограмов. Синът ми е много щастлив и аз благославям Господа Бога, че чу молитвата ми.

### **Свидетелство на Наско и Деси**

Когато се оженихме със съпруга ми преди 9 години, в продължение на 2 години не можех да забременея. След консултация с лекар се установи, че причината е в многото сраствания, които имах вследствие на старата операция на корема и липсата на функция на единия яйчник. Други лекари ме посъветваха изобщо да не забременявам, защото няма да мога да износя детето заради износване на тазобедрените стави и изкривявания в таза, които имам по рождение. Прогнозите на ортопедите бяха, че в моето състояние след евентуална бременност може да остана парализирана, защото според тях тазът и гръбнакът ми не биха издържали на натоварването от бременността. Тогава приятели на съпруга ми ни заведоха на молитвеното събрание на Булина ливада и там представихме пред Бога и пред братята и сестрите моята нужда от изцеление, за да мога да забременея и износя нашето дете. След като се отрекох по Мирния договор и повярвах, че за Бог няма невъзможни неща, спрях да търся лекарска помощ, получих мир и след 10 месеца забременях и родих живо и здраво момченце. Благодаря на Бога за чудото и за голямата милост, която показва към нас. Слава на Бога!

### **Пророчество**

**„И понеже, по дадената нам благодат, имаме разни дарби, то, имаш ли пророчество, пророчествай според вратата“ /Рим. 12:6/  
„...другиму – пророчество...“ /1 Кор. 12:10/**

„А кога дойде Оня, Духът на истината, ще ви упъти на всяка истина; защото от Себе Си няма да говори, а ще говори, каквото чуе, и **ще ви възвести бъдещето. Той Мене ще прослави**, защото от Моето ще вземе и ще ви възвести” /Иоана 16:13,14/.

Чрез дар пророчество, Светият Дух ни разкрива истината, както за настоящето, така и за бъдещето. В Свещеното Писание има записани много пророчества, някои от които се изпълняват в наши дни. Светият Дух и днес говори чрез дар пророчество. Пророчествата също са чудеса.

Някои учат, че след написването на Библията пророчествата били прекратени, тъй като всичко, което имало да се случи, било записано в Писанието. Апостол Павел е на друго мнение.

„Стремете се към любовта; показвайте ревност за духовните дарби, а особено – да пророчествате...а който пророчества, той поучава църквата...защото, който пророчества, по-горен е от оногова, който говори езици - освен ако ги тълкува, та църквата да получи поука” /1 Кор. 14:1,4,5/.

Пророчеството е откровение, дадено на човек, свише от Бога, за Божиите тайни.

„Защото Господ Бог нищо не прави, без да открие тайната Си на Своите раби – пророците” /Амос 3:7/.

„...никое пророчество на Писанието не е собствено /на пророка/ тълкуване на Божията воля” /2 Петр. 1:20/.

„Без откровение свише народът е необуздан” /Пр. 29:18/. „Където няма пророческо видение, народът е разюздан /протестантски превод/.

Тия, които казват, че пророчествата вече са прекратени, как ще обяснят думите от Писанието:

„И ще дам на двамата Мои свидетели, и те, облечени във вретище, ще пророкуват хиляда двеста и шейсет дена” /Откр.11:3/.

Пророчествата за небесните сили, за земните катаклизми, за целия свят, за Израел, за Църквата и за хората, свидетелстват, че Бог е не само Творец на всичко видимо и невидимо, но всичко е било и винаги ще бъде под Негов контрол, както и това, че Той продължава да твори. Едно от нещата, които Бог твори, са и чудесата.

Такова е пророчеството за последните дни: „силите небесни ще се разклатят” /Мат. 24:29/.

„Затова ще потреса небето, и земята ще се мръдне от мястото си поради яростта на Господа Саваота” /Ис. 13:13/.

„Земята се клати като пиян и се люлее като люлка, и беззаконието ѝ тежи върху нея” /Ис. 24:20/.

„...и на места ще има трусове...” /Марка 13:8/

„на места ще има големи трусове и глад, и мор, ще има и страхотии, и големи поличби от небето” /Лука 21:11/.

Едва ли има нормален човек, който да не е забелязал, че в последните години, наводненията, земетресенията, бурите, ураганите, пожарите и другите бедствия по целия свят и в България рязко се повишиха.

„И ще дойде денят Господен, както крадец идва нощем; тогава небесата с шум ще преминат, стихииите ще пламнат и ще се разрушат, а земята и всички неща по нея ще изгорят” /2 Петр. 3:10/.

Когато апостол Петър е казал това пророчество, едва ли е имало човек, който да е знаел за разлагането на елементите и термоядрената реакция. Думите:„стихиите ще пламнат и ще се разрушат”, на гръцки език са: „...елементите и нажежени ще се

разпадат”, „/стийхион де каусоомай люо/”, стийхион - елемент или нещо начално, от което започва цялото. Де - и – съюз за свързване. Каусоомай /кавсоооме – горя, изгарям, разтопявам/. Люо/лио – разлагам, стопявам, разрушавам. Пророчествата за Иерусалим и за Израел се изпълняват в наши дни.

„В оня ден ще направя Иерусалим тежък камък за всички племена; всички, които ще го подигат, ще се изкилавят” /Зах. 12:3/.

През месец юни 1967 година, стомилионният арабски свят се изправи на война срещу малката държавица Израел, в която живеяха около два и половина милиона жители. 100 срещу 2,5. Само за шест дни арабската армия беше напълно разгромена, защото така е казал Господ.

„В оня ден ще брани Господ жителите на Иерусалим, и най-слабият между тях ще стане в оня ден като Давида, а домът Давидов ще стане като Бог, като Ангел Господен пред тях” /Зах. 12:8/.

Пророчестата за Църквата предупреждават, че в църквата ще започне отстъпление.

„Тогава мнозина ще се съблазнят; и един други ще се предадат, и един други ще се намразят; много лъжепророци ще се подигнат и ще прелъстят мнозина; и понеже беззакониего ще се умножи, у мнозина ще изстине любовта; а който претърпи докрай, той ще бъде спасен” /Мат. 24:10-13/.

„Имало е и лъжепророци между народа, както и между вас ще има лъжеучители, които ще вмъкнат пагубни ереси и, като се отричат от Господа, Който ги е изкупил, ще навлекат върху си скорошна погибел. И мнозина ще последват тяхното разпътство, и поради тях пътят на истината ще бъде похулен. И, подбуждани от користолубие, ще ви мамат с лъстиви думи; тяхното осъждане отдавна е готово, и тяхната погибел не дреме” /2 Петр. 2:1-3/.

„...най-първо знайте това, че в последните дни ще се явят подигравачи, които вървят по своите си похоти” /2 Петр. 3:3/.

„Никой да ви не прелъсти по никой начин; защото оня ден не ще настъпи, докле първом не дойде отстъплението и се не открие човекът на греха, синът на погибелта, който се противи и превъзнася над всичко, що се нарича Бог, или светиия, за да седне като бог в Божия храм, показвайки себе си, че е бог” /2 Сол. 2:3,4/.

Днешните отстъпили от дарбите проповедници твърдят, че понеже има опасност в църквата да се появят лъжепророци, по-добре е да няма и пророци. Тъкмо лъжепророците, антихристите и лъжеучителите се страхуват от дар пророчество. Православните и католиците са заменили прякото ръководство и дарбите на Светия Дух със символи, традиции и обреди, а протестантите превръщат молитвените домове в естрадни, сатирични, драматични театри и в клубове на набожни теоритици на християнството, в които Светият Дух е изпъден вън, понеже Той не може да присъства там, където има грях, защото грехът вони.

На празник Петдесетница свещениците не проповядват и не се молят за духовно кръщение, а раздават на миряните осветена орехова шума, символ на Светия Дух. И хората, вместо да се изпълват със силата на Духа, се радват и се надяват на изцеление от осветена орехова шума; друг път на осветените върбови клонки на Цветница или на осветен здравец; други се надяват на изцеление от осветени камъни, гривни, осветени и мироточиви икони, мощи и др. И приемането, упованието, вярата и изпълването ни със Светия дух, като Личност, се измества върху осветени от Него земни предмети, от които очакваме здраве и спасение. И така упованието ни в Духа се заменя с упование в

осветена материя. Далеч съм от мисълта да не почитам осветените предмети, но надеждата ми е в живия Бог, Който всичко освещава със Своето присъствие.

Апостол Павел попита християните в Ефес: „...като повярвахте, приехте ли Светаго Духа?...И когато Павел възложи на тях ръце, слезе върху им Дух Светий, и те почнаха **да говорят на разни езици и да пророчестват**” /Деян. 19:2,6/.

Днес апостол Павел отново пита християните от православната, католическа, лютерантска, баптистка, конгрешанска, методистка, адвентна и всички други християнски деноминации от целия свят: „...като повярвахте, приехте ли Духа Светаго?” И ако не сте Го приели, поне не говорете със сарказъм към ония, които са Го приели, за да не ви се случи да похулите и Него. Както в евангелията, така и в посланията на апостолите сме предупредени да не се учудваме, че ще се появят присмиватели и човещите ще отстъпят от истината, и ще обикнат неправдата. Заповедта е да се отстраняваме от тях.

„Но вие, възлюбени, помнете думите, които апостолите на Господа нашего Иисус Христа предрекоха; те ви говореха, че в последно време ще се явят подигравачи, които ще постъпват според нечестивите си похоти. Те са човещи, които се лъчат /от единството на вярата/, те са душевни – и нямат дух” /Иуда 1:17-19/. Как се лъчат от вярата? Като си вярват, че само те, единствените, са прави и по най-правилния начин славят Бога, а другите по друг начин славят Бога, а истината е, че и едните и другите сме големи грешници и се спасяваме само по милост.

„А Духът ясно говори, че в последните времена някои ще отстъпят от вярата, като се предават на мамливи духове и бесовски учения чрез лицемерието на ония, които говорят лъжа и имат жигосана съвест” /1 Тим. 4:1,2/.

„Това знай, че в последните дни ще настанат усилни времена. Защото човещите ще бъдат самолюбци, сребролюбци, самохвалци, горделиви, хулници, към родители непокорни, неблагодарни, нечестиви, недружелюбни, непримирими, клеветници, невъздържани, неукротими, недобролюбци, предатели, безочливи, надути, повече сластолюбци, нежели боголюбци, които наглед имат благочестие, но от силата му са се отrekli. И от такива се отвръщай!” /2 Тим. 3:1-5/.

В Библията има над триста пророчества за Господ Иисус Христос и Той е най-великият пророк, Който най-точно и разбрано ни открива бъдещето и съдбата ни през вечността. Къде ще прекарваме вечността зависи от това дали ще повярваме и Го приемем за наш Спасител или няма да Му повярваме и Го отхвърлим.

„Защото Бог толкоз обикна света, че отдаде Своя Единороден Син, та всякой, който вярва в Него, да не погине, а да има живот вечен...Който вярва в Него, не бива съден, а който не вярва, е вече осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Син Божий” /Иоана 3:16,18/.

„Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден” /Марка 16:16/.

Пророческата дарба ни известява за бъдещето и Духа я употребява като **откровение свише**, за да предупреди някой човек, църква или народ, които ги грози голяма опасност.

„**Откровение на Иисуса Христа**, що Му даде Бог, за да покаже на рабите Си онова, **което трябва да стане скоро**. И Той го яви, като го изпрати чрез Ангела Си на Своя раб Иоана” /Откр. 1:1/.

„И тебе, сине човешки, Аз поставих страж на дома Израилев: ти ще слушаш из Моите уста слово и ще ги вразумяваш от Мене. Кога кажа на беззаконника:

„беззаконнико! бездруго ще умреш”, а ти не кажеш нищо, за да предпазиш беззаконника от пътя му, - тоя беззаконник ще умре за своя грях, но кръвта му ще изискам от ръката ти. Ако пък си предпазвал беззаконника от пътя му, за да се отвърне от него, но той не се е отвърнал от пътя си, - той ще умре за своя грях, а ти ще спасиш душата си” /Иез. 33:7-9/.

Писанието сравнява пророците с овчарски кучета, които пазят стадото, но когато не си изпълняват служенията, ги нарича беззъби кучета, които не могат да лаят, а замазват греха с кал. Ако пък се хвалят и величаят едни други, за тях се отнася пословицата „кога куче, куче величае, го нарича лъв”. Ако очарското куче стане приятел на вълка и с разрешение на очарите го заведе в стадото, те пазители ли са на овцете или предатели?

Писанието нарича пророците „стражари” и отговорността им към църквата е много голяма. Когато отстъпят от истината или преминат в служба на антихристите, те се превръщат в лъжепророци.

Познавах един много известен в Българска Божия църква пророк, който наистина имаше пророческа дарба и беше на голяма почит между евангелските християни. Събрахме се да се молим за изцелението на брат Георги в кв. Младост и там дойде този пророк. По време на молитвата каза, че Господ ще изцели болния, ако не потърси помощ от медицината; ако пък потърси – ще умре, както цар Аса потърси помощ от лекарите и умря. Изведнъж той се обърна към мен и каза: „Господ ти даде нещо за мен, кажи го”. Отговорих му, че е вярно, но трябва да му го кажа насаме. Той настоя да го кажа пред всички и тогава казах: „Изневерил си на жена си, и Господ не ти говори”. Всички се развикаха срещу мен: „Как смееш да говориш така за Божия пророк. Ти знаеш ли кой е брат С.?” Той простря ръката си да млъкнат и каза: „Вярно е. Една мръсница ме съблазни”. Всички млъкнаха. Брат Георги почина и при аутопсията се оказало, че е починал от апендицит. Ако беше потърсил лекарите, те щяха да го оперират и да го спасят.

Днес неznam дали някъде все още се спазват правилата и решенията на вселенските събори, но според правило 87 на 6-ия Вселенски събор за прелюбодеяние се налага наказание 7 годишна епитимия /лишаване от причестяване/, а според правила 3, 7, 32, 51 и 58 на свети Василий Велики – 15 години, толкова е и за предумишлено убийство.

Събрахме се да се молим за изцелението на две сестри, които бяха болни от бъбречна недостатъчност. Когато се молах с вдигнати нагоре ръце за прошка на греховете им, усетих, че в лявата ми ръка се влива голяма сила. След молитвата един много известен пророк в Българска Божия църква каза, че е виждал във видение как в лявата ми ръка се влива един сноп лъчи. Казах му, че видението му е вярно. Тогава той заяви: „Бог ти заповядва да полагаш ръце на болни само с лявата ръка!” Когато пристъпих към болните, силата дойде в дясната ми ръка и нея полагах върху болните. След молитвата пророкът се развика: „Затова, че не изпълни Божиата заповед, Господ ще те ликвидира като Бранхам, който не слушал Божиите пророци. Ти ще умреш от автомобилна катастрофа”.

Наистина, след около един месец ми инсценираха две автомобилни катастрофи, но Господ ме предупреди за тях и ме опази. Наскоро след неуспешните опити да загина като Бранхам, пророкът внезапно почина.

Имаше ли този пророк пророческо видение? Имаше. Господ ли му беше казал да ми заповяда да полагам само с лявата ръка на болните за изцеление? Не. Това го каза от себе си, като се осмели да говори от Божието име, и затова беше погубен.

„Който пък пророк се осмели да говори от Мое име, каквото не съм му заповядал да говори, и който говори от име на други богове, такъв пророк да бъде погубен” /Втор. 18:20/.

Такава е съдбата на пророците, които дръзват да говорят лъжи в Господното име. Всемогъщият Бог по никакъв начин няма да позволи на който и да е човек да свързва името Му с лъжа. Има едно чудесно обещание за Господните пророци, което мнозина грешници си въобразяват, че се отнася и за тях.

„Ни едно оръдие, направено против тебе, не ще има успех; и всеки език, който би се борил с тебе на съд, - ти ще обвиниш. Това е наследieto на рабите Господни, тяхното оправдание от Мене, казва Господ” /Ис. 54:17/.

### **Разпознаване на духовете**

**„...едному – да различава духовете...” /1 Кор. 12:10/**

„Аз обаче ви казвам истината: за вас е по-добре Аз да си замина; защото, ако не замина, Утешителят няма да дойде при вас; ако ли замина, ще ви Го пратя; и Той като дойде, ще изобличи света за грях, за правда и за съд” /Иоана 16:7,8/.

Веднъж един служител на бившата Държавна сигурност, сега о.з. полковник, ми каза: „Ние сме абсолютно сигурни, че служиш на чуждо разузнаване.” Отговорих му: „Вярно е”. Той се зарадва, пристъпи към мен и тихо попита: „На кое?” Като посочих с ръка нагоре, казах: „Това разузнаване не е от тая планета”. Той се развика ожесточен: „Глупости, Глупости!” Майор Николов ми каза, че в борбата с християнството са загубили едни от най-добрите си кадри. На тях им беше известно, че предупрежденията, които бяха получили, но не повярваха в тях, дадени на християните от Светия Дух „за грях, за правда и за съд”, се изпълняваха. Ето някои от тях:

„Предупреди Стамен, че ако не престане да лъжепророчества и предава християните, ще умре”. Потърси помощ от Тодор Живков, който се е крил у дома му, но той не му помогна. След около месец почина.

„Кажи на Рангел: Ти си капитан от контраразузнаването. Ако не се покаеш, ще умреш от инфаркт”. Призна, че е вярно, но се разгневи, изпадна в прединфарктно състояние и лежа около един месец в болницата на МВР. Господ му удължи живота с около 20 години.

„Кажи на Ангел да престане да предава християните в Доброволния отряд. Ако не престане, ще умре. И нито проповедите му, нито молитвите му, нито песните му ще му помогнат, защото за предателството наказанието е смърт”. Той каза, че това не е точно така, но след няколко дни внезапно почина.

„Кажи на Петко, че ако не престане да доносничи в партията, ще умре”. Той каза: „Вярно е, приеха ме за кандидат-партиен член и ми поставиха партийно поръчение да те следя и предавам”. След около 30 години дойде в събранието и попита: „Аз ли съм тоя, за когото си писал в Мирния договор?” „Ти си, и понеже призна греха си и вярвам, че си престанал, затова си жив и здрав до сега”.



„Попитай Никола, който предава християните в Държавна Сигурност: „На Христос ли служиш или на антихристите?“ Той се разтрепера като лист, но се опомни и се развика срещу мен, като хулеше християните, които не бяха от Петдесетия съюз. Наскоро след тази среща внезапно почина.

„В църквата влиза вълк облечен в овча кожа, но ти не го избличавай. Той ще съблазни лисицата”.

„Георги е магьосник. Да престане да се прави на пророк”. Каза, че Господ говорел от устата му, а мен ме нарече сатана. След около един месец получи спукване на апендикса и умря от перитонит.

„Кажи на Мария да престане да доносици против теб”. Смути се, изчерви се и каза, че това, може би, ще се случи в бъдеще. Катастрофира, блъсната от лека кола и я нападна зъл дух.

„При тебе идват трима антихристи. Предупреди ги, че ако излъжат, вместо изцеления, ще получат наказания. След малко трима младежи дойдоха и поискаха да се моля за изцелението им”. Предупредих ги, те се спогледаха, но един от тях каза да опитаме с него. Когато се молах, той се развика: „Стой! Спри! Нещо стяга краката ми като в менгеме”. Отидоха си уплашени.

Този списък може да продължи, но тези и подобни случаи ни показват, че Светият Дух може да ни предупреждава и да избличава предатели, магьосници, антихристи и доносиците по църквите чрез видения, съновидения или директно, чрез чуване на Божия глас, както в описаните по-горе случаи.

Дарбата за разпознаване на духовете може да използва освен слуха и другите ни четири сетива: зрение, обоняние, осезание, вкус.

### ***Чрез зрението.***

Сънувах сън, в който ми бе казано: „Дава ти се дарба да разпознаваш хората на какъв дух са. Ония, върху които видиш бяла светлина, са водени от Светия Дух. Върху които видиш червена светлина, са под влияние на духа на антихриста. Тъмносинята светлина е символ на духа на този свят”.

Наскоро след това при мен дойде един колега и ми каза, че дядо му бил поп, той си ядял сланина и дядо му го причестявал. Над главата му блесна червена светлина. Казах му: „Николе, иди кажи на тия, които са те пратили, че ти не можеш да минеш за християнин, защото си антихрист”. Той се опита да се усмихне, но само се озъби и си отиде.

След него дойде друг колега и ми каза, че той бил християнин, и че със семейството си посещавали католическа църква. Над него блесна червена светлина. Попитах го дали би ме завел в тяхната църква, да се помолим. Отговори ми, че имал двама студенти и го било страх да ходи на църква, за да не изключат децата му от университета. И той се казваше Никола. Казах му, че който не ходи на църква, не е никакъв християнин.

След него дойде трети и ми каза: „Здравей, брат Петре”. Над главата му блесна червената звезда. Отговорих му: „Здраве желая, лъжебрат Борисе”. Той се развика: „Защо лъжебрат? Защо лъжебрат?” Един от колегите му каза: „Ти много добре знаеш защо”, и той се укроти. Това стана в един и същи ден и вярвам, че са изпратени от антихристите да ме излъжат, но не успяха. Може би са искали да узнаят дали съм православен, католик или протестант. Много пъти съм бил предупреждаван чрез тези цветни символи и никога не съм бил подведен и излъган.

### ***Чрез обонянieto.***

Святият Дух може да използва и обонянieto ни. Имало е случаи, когато усещам около мен или на амвона благоухание и ако се усъмня, то се сменява: на карамфил, зюмбюл, крем, роза и др. При няколко такива случаи пастир Димитър Куличев ме питаше: „Усети ли благоуханието?“ Значи и той го е усетил. Възможно е психиатрите и книжниците да ни поставят диагнози „обонятелно самовнушение“. Също така, ако се моля за някой болен, усещам миризма на цигари или алкохол и когато му кажа, той признава, че това е истина, но се срамувал да ми каже. Понякога при мен идва някой окултист, магьосник или лъжепророк, който се представя за Божий служител, но около него се излъчва отвратителна миризма.

Лея Ана ми разказа, че сънувала света Богородица. Поклонила ѝ се, и казала: „Аз съм на Петър Мечкаров дъщеря“. Божията майка ѝ се усмихнала и отговорила: „Знам“. В това време към тях се приближили няколко жени от селото. Светата Дева замахнала с ръка към тях и казала: „махайте се, буренарки. Излъчвате отвратителна миризма“. Предполагам, че тези жени са използвали билки и бурени при баенията, заклинанията и магиите си. Или са от ония жени, които на Еньовден отиват в планината или на полето, събличат се голи и се търкалят из билките при изгрев слънце, за да се заредят с „енергии“, които да ги направят неуязвими при вършене на нечестивите си дела.

### ***Чрез осезанието.***

„...Иисус, като усети в Себе Се силата, която излезе от Него, обърна се към народа и рече: кой се допря до дрехите Ми?“ /Марка 5:30/.

Така и християните могат да усещат, че сила излиза или влиза в тях. Често като се молим за някой болен, той казва, че е усетил топлина да залива болното му място или да минава през цялото му тяло. Новородените и кръстени със Светия Дух християни могат да свидетелстват, че по време на молитва Някой ги докосва и осезателно чувстват, че през тялото им минава много приятна топлина. Баща ми я нарече медовина.

Когато се молахме за изцелението от рак на брат Димитър, той се развика: „Огън се запали в коремната ми област“. И ракът беше напълно изгорен и унищожен.

### **Говорене разни езици**

**„...другиму – разни езици“ /1 Кор. 12:10/**

Библията има повече от двадесет стиха, където се говори за дарбата „говорене на разни езици“. Един пастир беше казал, че дарбите се отнасяли само до коринтяните. Брат Пламен му казал: „Ако е така, тогава да отрежем ли посланията до Коринтяните, и да ги изхвърлим ли от Библията?“

В учебника по мисионерство, издание на Светия Синод на БПЦ, е записано, че на Петдесетница повече от 3000 души са повярвали и приели Светия Дух, но нито един от тях не говорел езици /Стр.339, ред 14 отдолу/. И по-надолу продължават, че дякон Стефан и апостолите били пълни със Светия Дух, но и те не говорили разни езици. Изпълването със Светия Дух ставало при водното кръщение.

В книгата „Вестители на истината. История на евангелските църкви в България“, издателство: „Българско библиейско дружество“, съставена от пастирски комитет, на стр. 350, ред 1-ви отдолу, четем: „...между петдесетните има по-консервативни, които

**изпадат в екстаз и претендират, че говорят чужди езици.** Тоя колектив от евангелски пастири не си дават сметка, че са похулили Светия Дух. Някой от тях изпаднал ли е някога в екстаз?

При своята защитна реч дякон Стефан нарече тогавашните книжници и фарисеи: „Твърдоглавци и необрязани по сърце и уши! Вие всякога се противите на Светия Дух, както бащите ви, тъй и вие” /Деян. 7:51/.

„И всички, които седяха в синагедриона, се вгледаха в него и видяха, че лицето му беше като лице на Ангел” /Деян. 6:15/.

И вместо да се засрамят, „Като чуваха това, сърцата им се късаха от яд и скърцаха със зъби срещу него” /Деян. 7:54/.

А когато им каза, че вижда небесата отворени и Сина Човечески да стои отдясно на Бога, единодушно /без нито един покаял се/ се нахвърлиха върху него и го убиха с камъни. Думите на дякон Стефан, записани в Св. Писание се отнасят и за съвременните книжници, които хулят кръщението със Светия Дух.

Нека разгледаме тия твърдения на съвременните свещенослужители, твърдоглави проповеднички и евангелски пастири, които учат народа да не вярва в пророчески сънища и видения, в личбите и чудесата на Светия Дух, едно от които е говорене на непознати езици.

Господ Иисус Христос предупреждава учениците да очакват Утешителя.

„Който вярва в Мене, из неговата утроба, както е речено в Писанието, ще потекат реки от жива вода. Това каза за Духа, Когото съяха да приемат вярващите в Него; защото Дух Светий още не бе даден, понеже Иисус още не бе прославен“ /Иоана 7:38-39/.

„И Аз ще помоля Отца, и ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас вовеки, Духът на истината, Когото светът не може да приеме, защото Го не види, нито Го познава; а вие Го познавате, защото Той с вас пребъдва и във вас ще бъде“ /Иоана 14:16-17/.

Не само светът, но и плътските, душевни християни не могат да Го приемат, защото не искат и се страхуват да не би Той в тях да пребъдва и с тях да бъде. Макар и да вярват, в действителност, те още не са от повярвалите, защото, не изобщо вярващите, а напълно повярвалите в цялото и пълно Евангелие, могат да приемат Утешителя и дарбите /личбите/ Му да пребъдват в тях.

**„А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици“ /Марка 16:17/.**

„и Аз ще изпратя обещанието на Отца Ми върху вас; а вие стойте в град Иерусалим, докле се облечете в сила отгоре“ /Лука 24:49/.

Да продължим с Библейските свидетелства за кръщение със Светия Дух и дарбата говорене на разни езици. Слушах евангелски пастир да проповядва и твърди, че Светият Дух е слезнал един път завинаги на Петдесетница и не е имало други случаи на кръщения със Светия Дух. Авторът на книгата Деяния на апостолите твърди друго. В Самария /Деян. 8 гл./, учениците бяха кръстени само във вода, но не бяха кръстени със Светия Дух. В дома на Корнилий /Деян. 10 гл./ – получиха духовно кръщение преди водното кръщение. Единадесетото свидетелство за говорене на нови езици е в **дома на Корнилий**.

„Докато Петър още говореше тия думи, Дух Светий слезе върху всички, които слушаха словото. А вярващите от обрязаните, които бяха дошли с Петра, се смаяха, че и върху езичници се изля дарът на Светаго Духа; защото ги слушаха да говорят на разни езици и да величат Бога. Тогава Петър каза: може ли някой да възпре да се кръстят с

вода тия, които приеха Дух Светий, както и ние? И заповяда им да се кръстят в името на Исуса Христа“ /Деян. 10:44-48/. Тези думи от книгата Деяния на апостолите изобличават както авторите на учебника по мисионерство, така и авторите на „Вестители на истината“. Никой в дома на Корнилий не беше кръстен във вода, а всички приеха Светия Дух и говореха на разни езици и величаеха Бога.

„...Тогава Петър каза: може ли някой да възпре да се кръстят с вода тия, които приеха Дух Светий, както и ние?“ Някой от слушателите в Корнилиевия дом, изпадна ли в екстаз?

„Докле Аполос беше в Коринт, Павел премина през горните страни, дойде в **Ефес** и, като намери там някои ученици, каза им: като повярвахте, приехте ли Светаго Духа? А те му отговориха: нито сме и чули, дали има Дух Светий. Той им рече: а в какво се кръстихте? Те отговориха: в Иоановото кръщение. Павел каза: Иоан кръщава с покаяно кръщение, казвайки на народа да вярва в Оногова, Който иде след него, сиреч, в Христа Исуса. Като чува това, те се кръстиха в името на Господа Исуса. И когато Павел възложи на тях ръце, слезе върху им Дух Светий, и те почнаха да говорят на разни езици и да пророчестват“ /Деян. 19:1-6/.

Ако кръщението с Дух Светий не беше толкова важно, апостол Павел не би отделил толкова място в Първото си послание към Коринтяните в 12, 13 и 14 глава.

„А за духовните дарби не искам, братя, да не знаете. Знаете, че, когато бяхте езичници, вие се влачехте при немите идоли, като да ви водеха. Затова ви обаждам, че никой, който говори чрез Дух Божий, не казва анагема на Исуса, и никой не може да нарече Исуса Господ, освен чрез Духа Светаго“ /1 Кор. 12:1-3/.

При мен идват болни, които са кръстени и венчани и се представят за много религиозни и духовни, и се чудят защо Господ не ги изцелява. Те редовно посят, изповядват се и се причестяват, редовно ходят на църква и се молят, посещават свети места, манастири и параклиси, покланят се на светите мощи на светиите, активни са в работата на енорията, но когато ги помоля да повторят изречението: „Кръвта на Господа Исуса Христа ме очисти от всеки грях и в Неговите рани аз съм изцелен“, те постоянно прескачат думата Господ, или съвсем объркват изречението, а има и такива, които казват само Исус и млъкват, като казват, че мисълта им е изчезнала. Имаше и такива, които като ги помолех да се прекръстят и да кажат: „В името на Отца и Сина и Светият Дух, амин“, - те се запъваха и ме питаха: как е възможно да не мога да изговоря името на Светата Троица, когато хиляди пъти преди това съм се прекръствал. Това са хора, които мислят себе си за много духовни, но никога не са пуснали Господ Исус да влезе в сърцата им, за да ги новороди, промени и кръсти със Светия Дух. Както казваше един свещеник: някои са бледи от пост, но са жълти от злоба. Какво е станало с такива християни? Те не са се отказали от немите си идоли или са си намерили други, като духовна гордост и земна слава, богатствата, църковната кариера, удоволствията и нечестният живот. Те разчитат на това, че Бог е любов и Той рано или късно ще им прости отклоненията и изневярата. Но, може и да не им прости, като на „неразумните девици“ и на „отклонилите се за погибел“.

„Има различни дарби, ала Духът е един и същ; има различни служби, ала Господ е един и същ; има и различни действия, ала Бог е един и същ, Който върши всичко у всички. Но всекиму се дава да се прояви у него Духът за обща полза; защото одному се дава чрез Духа слово на мъдрост, другиму - слово на знание, чрез същия Дух; одному – вяра, чрез същия Дух; другиму – дарби за лекуване, чрез същия Дух; одному – чудодействия, другиму – пророчество, одному – да различава духовете, другиму - разни

езици, а другиму – да тълкува езици. Всичко това го произвежда един и същият Дух, като разпределя всекому по отделно, както си иска“ /1 Кор. 12:4-11/.

Слушал съм християни и дори пастири и свещеници, които обичат да се препират и да казват: „Аз не говоря разни езици, нямам и видения, нито пророчества, нито пък искам да ги имам, но имам дарба мъдрост и дарба знание. Имам Библията, която е Божието слово и тя ми е достатъчна“. Дали такъв човек има дарба мъдрост и дарба знание? Мъдрост ли е да отхвърляш това, което е дадено на църквата от Божия Дух? Не е ли това мъдростта, за която пише апостол Иаков и я нарича: земна, душевна и бесовска? Не са ли душевни такива пастири и свещеници, а не духовни, щом отхвърлят и учат християните да отхвърлят дарбите дадени от един и същия Дух и не отхвърлят ли по този начин самия Свети Дух? Знание ли е нищо да не знаеш за духовните дарби?

„И от вас Бог постави в църквата първо апостоли, второ пророци, трето учители; после такива, които имат сили чудотворни и дарби за лекуване; след това застъпници, управници и такива, които да говорят разни езици. Нима всички са апостоли? Всички ли са пророци? Нима всички са учители? Всички ли са чудотворци? Всички ли имат дарби да лекуват? Всички ли говорят езици? Всички ли са тълкуватели?“ /1 Кор.12:28-30/.

„Да говоря всички езици човешки и дори ангелски, щом любов нямам, ще бъда мед, що звънти, или кимвал що звека“/1 Кор. 13:1/.

„Любовта никога не отпада, а другите дарби, ако са пророчества, ще престанат, ако са езици, ще замлъкнат, ако са знание, ще изчезнат“ /1 Кор.13:8/.

„Стремете се към любовта; показвайте ревност за духовни дарби, а особено – да пророчествате. Защото, който говори на език непознат, той не говори на човеци, а на Бога; понеже никой го не разбира, а духом говори тайни; който пък пророчества, той говори на човеци за поука, увещание и утеха“ /1 Кор. 14:1-3/.

Тук някои се заблуждават и така учат човеците, че който говори непознат език, Светият Дух чрез устата му говорел тайни на Бога. Може ли да има тайни между Светия Дух и Бог Отец? Истината е, че не Светият Дух, а чрез дадената му способност да говори на нови езици, човешкият дух говори тайни на Бога. Една нощ през лятото на 2017 година, както пътувахме с брат Димчо, той спря буса, захлупи се върху волана и извика: „Умирам! Моли се за мене, че умирам“. Започнах усърдно да се моля Господ да му подари здраве и живот. Заповядах на дух на смърт да напусне духа, душата и тялото му, но нищо не се получаваше. Изведнъж, без моята воля и без да знам какво говоря, устата ми изговориха с власт няколко думи на непознат език. Димчо се изправи и каза: „Оживях. Свободен съм“. Какво знаем за това нападение над брат Димчо и неговото освобождение? Тайна.

„Който говори на непознат език, той поучава себе си; а който пророчества, той поучава църквата“ /1 Кор. 14:4/.

„Желая всички вие да говорите езици, а още повече да пророчествате; защото, който пророчества, по-горен е от оногова, който говори езици – освен ако ги тълкува, та църквата да получи поука“ /1 Кор. 14:5/.

Ония, които наричат себе си единствените приемници на апостолите, желаят ли и те като апостол Павел всички да говорим езици или желаят и поучават никой да не говори, понеже никой от тях не говори?

„Тъй и вие, бидейки ревнителите към духовни дарби, залягайте да ги получите в изобилие, за поука на църквата“ /1 Кор. 14:12/.

Пастири и учители, митрополити, епископи и свещеници, старейшини и дякони, залягат ли духовните дарби да ги получите за поука в църквата или пречите на дарбите?

„Затова, който говори на непознат език, нека се моли за дарба да тълкува“ /1 Кор.14:13/. Тази поръка на светия апостол Павел почти не се практикува и затова стотици хиляди по света говорят на непознати езици, но малцина са тези, които тълкуват.

„Защото, ако се моля на непознат език, духът ми се моли, умът ми обаче остава безплоден. И тъй, какво? Ще се моля с дух, ще се моля и с ум; ще пея с дух, ще пея и с ум“ /1 Кор. 14:14,15/. Как се молите с дух и пеете с дух, вие, които отхвърляте дарбата говорене на непознати езици?

„Благодаря на моя Бог, задето повече от всинца ви говоря езици; но в църква предпочитам да кажа пет думи разбрани, за да поуча и други, отколкото хиляди думи на език непознат“ /1 Кор. 14:18,19/.

Какво ще кажат авторите на „Учебника по мисионерство“, където твърдят, че никой от апостолите не е говорил на непознат език и авторите на „Вестители на истината“? Апостол Павел изпадал ли е в екстаз и въобразявал ли си е, че говори на непознати езици?

„В закона е писано: „на чужди езици и с чужди уста ще говоря на тоя народ, но и тъй няма да ме послушат, казва Господ“ /1 Кор. 14:21/. Това пророчество е изговорено от пророк Исаия 28:11,12. Нима това пророчество е лъжливо?

„Затова езиците са белег не за повярвалите, а за неповярвалите; пророчеството пък не е за неповярвалите, а за повярвалите“ /1 Кор. 14:22/.

„Ако, прочее, се събере цялата църква наедно, и всички заговорят на непознати езици, и влязат невежи, или неповярвали, - не ще ли кажат, че сте полудели“ /1 Кор. 14:23/.

„И тъй, какво да се прави, братя? Когато се събирате, и всеки от вас има – кой псалом, кой поучение, кой език, кой откровение, кой тълкуване, - всичко да става за поука. Ако някои говорят на непознат език, нека говорят по двама, или най-много по трима, и то подред, а един да тълкува. Ако пък няма тълкувател, те да мълчат в църква, а да говорят на себе си и на Бога“ /1 Кор. 14:26-28/. „И тъй, братя, показвайте ревност за пророчестване, но не забранявайте да се говорят и езици“ /1 Кор. 14:39/.

Свидетел съм на еврейския равин Даниел, който, когато си заминаваше за Израел, от амбона на Петдесятната църква в град София каза: „Ако ви говоря много, ще го забравите. Ще ви кажа само едно изречение и се надявам, че ще го помните: Винаги и навсякъде с Господа вървете!“. Помня го и до днес.

Равинът от Софийската синагога решил да влезе в Евангелската петдесятна църква, да послуша една проповед, и да присъства на молитвеното събрание. По време на молитвата сестра Цонка Христова започнала да пее на непознат език. След службата равинът я попитал какво образование има, а тя отговорила: основно. Попитал я: къде е учила езика, на който пееше по време на молитвата, а тя му отговорила, че не знае на какъв език е пеела, а това ѝ е дарба от Светия Дух. Той ѝ казал, че тя е пеела на мъртъв език, който никъде не се говори, но го изучават еврейските равини. Дошъл и втори път на молитвеното събрание. Този път сестра Кина се моела на същия непознат език. След събранието равинът попитал и сестра Кина от къде е научила езика, на който се моли, а тя му отговорила, че не знае какво говори, но е получила кръщение в Светия Дух с дарбата да говори на непознат език. Брат Трайчо се намесил в разговора и казал на

равина, че за това са пророкували пророк Исаия и пророк Иоил, като му ги цитирал: „Затова с мънкащи уста и на чужди език ще говорят към тоя народ“ /Ис. 28:11/.

„И ето, след това ще излея от Моя Дух върху всяка плът, и ще пророкуват синовете ви и дъщерите ви; старците ви ще сънуват сънища, и момците ви ще виждат видения. Също и върху роби и робини в ония дни ще излея от Моя Дух. И ще покажа личби на небе и земя: кръв, огън и стълбове дим. Слънцето ще се превърне в тъмнина, и месечината – в кръв, преди да настъпи денят Господен, велик и страшен. И тогава всеки, който призове името Господне, ще се спаси; защото на планина Сион и в Иерусалим ще бъде спасението, както казва Господ, и у останалите, които ще повика Господ“ /Иоил 2:28-32/.

Равинът повярва в Господ Иисус Христос и замина за Израел, където организира процес за реабилитацията на Господ Иисус Христос със задачата да докаже, че Иисус Христос не е имал никаква вина и несправедливо е осъден. Поканил 11 от най-известните по онова време прависти в целия свят и когато разгледали делото, десет от съдиите произнесли оправдателна присъда, а един – смъртна, и той бил евреин. По-късно научих, че равинът е организирал повече от 30 евангелски общини и е преминал от този свят в пълна сиромашия. Блазе му!

Някои братя и сестри, кръстени със Светия Дух, споделят, че често вътре в тях, духът им запява песни от песнарката „Духовни химни“, които вярвам, че са дадени, както текстът, така и мелодията от Христовия Дух, защото, обикновено са свързани с места от Священото Писание. Това често се случва и при мен. Тази сутрин се събудих с песента: „Милост, о Давидов Сине!“ /Лука 18:38/. Затова мисля, че отхвърлянето на „Духовни химни“ и замяната с модерни песни, също е отклонение.

Една психично болна жена ми каза, че също ѝ се запяват песни, но с друго съдържание. Когато я попитах за съдържанието, тя каза: „Партизан за бой се стяга, метна пушка на рамо...“ Можем да се досетим кой дух ѝ запява такива песни.

Брат Цветан повярва в Господа и започна да посещава Евангелска църква. Съпругата му и майка ѝ, които бяха членки на БКП, решили да го излекуват от „заблудата“. Те тръгнали по врачки, екстрасенси, магьосници, контактьори и други слуги на сатаната да търсят помощ от тях за „спасяването“ на брат Цветан. „Спасяването“ му не се получаваше, а напротив, той се утвърждаваше във вярата, като преживя с голяма радост новородението и кръщение със Светия Дух, Който започна да му дава видения. Тогава жена му го заплашила, че ще го изпрати в лудницата. Той ми се оплака, че у дома си чувства демонично присъствие и през нощта вижда трима грозни мъже да го заплашват и да протягат ръцете си към него, за да го хванат. Казах му, когато се появят, да призовава кръвта на Господ Иисус Христос и да им заповяда в Иисусовото име да напуснат дома му. Той ми разказа, че когато се приближавали и простирали ръцете си към него, започвал да призовава Христовата кръв и те дръпвали ръцете си като ужилени, но не се махали, въпреки, че им заповядвал в Иисусовото име. Тогава изведнъж Светият Дух го изпълнил със сила и той заговорил на непознат език. В стаята му се появил пламък, който се завъртял около него, устремил се към неканените бесове, опърлил ги и те изчезнали и никога вече не се появили.

Преди повече от трийсет години, по време на молитвено събрание в Първа Петдесетна църква в гр. София, до мен седна брат Д. и след малко до него се настани добре облечен в костюм и вратовръзка един господин. По време на молитвата братът заговори на непознат език, който приличаше на английски. След събранието господинът запита брата: Извинете, в коя англоговоряща страна сте живяли и учили английски език.



Братът отговори: никъде, освен в България не съм живял и не знам английски език. А откъде ме познавате и откъде знаете такива подробности в моя живот – попита непознатият. Брат Д. му отговори: не ви познавам и нищо не знам за вашия живот.

### **Тълкуване на езици** **„...а другиму да - тълкува езици” /1 Кор. 12:10/**

„Тъй и вие, бидейки ревнителите към духовните дарби, залягайте да ги получите в изобилие, за поука на църквата. Затова, който говори на непознат език, **нека се моли за дарба да тълкува**” /1 Кор. 14:12,13/.

Защо апостолът не ни съветва да се молим за другите дарби, а само за дарбата тълкуване на езици? Защото тази дарба е пряко свързана с дарбата говорене на разни езици. Ако в църквата никой не говори на непознат език, тълкувателят какво ще тълкува. Много често този, който има дарба да тълкува езици също така и говори на непознати езици и тълкува онова, което неговият дух е изговорил на непознат език.

„Желая всички вие да говорите езици, а още повече да пророчествате; защото, който пророчества, по-горен е от оногова, който говори езици – **освен ако ги тълкува, та църквата да получи поука**” /1 Кор. 14:5/.

„Ако някои говорят на непознат език, нека говорят по двама, или най-много по трима, и то подред, **а един да тълкува. Ако пък няма тълкувател**, те да мълчат в църква, а да говорят на себе си и на Бога” /1 Кор. 14:27,28/.

За съжаление, има милиони по света, които говорят на непознати езици, но тълкувателите са много малко. Може би, причината е в това, че не се изпълнява заръката на апостол Павел, който говори на непознат език **да се моли за дарба тълкуване**.

Дарбата тълкуване на езици е като пророчество, което идва в момента, когато някой говори на непознат език. Тя не е превод на езика. Тъй като езикът е кодиран и е тайна, която само Божият Дух знае, то и тълкуването се дава само чрез Божия Дух. Всеки опит някой да се вслушва в изговорените думи, за да си състави някакви изречения, може да доведе до лъжливо тълкуване.

„Защото, който говори на език непознат, той не говори на човеци, а на Бога; **понеже никой го не разбира, а духом говори тайни**” /1 Кор. 14:2/.

Ако някой се съблазни да говори от себе си, има опасност да го постигне съдбата на лъжепророк. Свидетел съм на истински тълкуватели, но и на лъжливи.

### **Грехове против кръщението със Светия Дух и дарбите Му**

В борбата на антихристите с Христовото учение се отделя особено внимание на подигравките, хулитите, отхвърлянето и анатемосването на Кръщението със Светия Дух и дарбите Му в днешно време. Когато попитали един антихрист: „Как успяхте да обезверите българите?”, той отговори: „с несериозно отношение, подигравки, хули и клевети към великите и святи неща, и сериозно отношение, похвала и реклама към нищожните и грешни неща”. Горките атеисти и антихристи, те не знаят, че по този път лесно могат да стигнат до хула против Светия Дух и да получат вечно осъждение, без право на помилване.

„Затова казвам ви: всеки грях и хула ще се прости на човеците; но хулата против Духа няма да се прости на човеците; и ако някой каже дума против Сина Човечески, ще му се прости; но ако някой каже против Духа Светаго няма да му се прости ни на този, ни на онзи свят” /Мат. 12:31,32/.

Поканиха ме да се молим за болен от рак. Съпругата му посещаваше Петдесятната църква и била кръстена със Светия Дух. На сън ми беше казано, че няма да бъде изцелен, защото в пияно състояние е похулил Светия Дух. Когато го посетихме, го попитах дали е обичал да пие. Той отговори: „Да”. А да хули? Отговори: „Много”. По време на молитвата беше тръшнат на земята и присъстващите извикаха: „Слава на Бога. Бог го изцели”. Но след няколко дни почина.

Докараха в събранието млад мъж обладан от нечист дух, който заяви, че е християнин. Той заминал на работа в Холандия и там живеел в общежитие заедно с травестити и гейове. Когато заповядах на нечистия дух да напусне тялото му, той започна да реве като звяр, но не го напускаше. Брат Иван имаше видение: няма да бъде освободен, защото е похулил Светия Дух. Обладаният се разплака и си отиде. Такъв е резултатът, когато някой християнин реши да живее не по дух, а по плът.

### **Хулата против дарбата говорене разни езици е хула против Светия Дух**

Моят колега А.З. посетил евангелизация в НДК и на другия ден пред колегите започна да се присмива на вярващите и да ги нарича побъркани. Някои от тях говорели на непознати езици, а според него „бръщолевели глупости”. Опита се и да ги имитира: И-хи-хи „О-хо-хо-хо, ха-ха-ха” и се заливаше от смях. Започна да кашля, задавяше се и трудно дишаше. Откараха го в диспансер за белодробни заболявания, близо до гр. Перник, и след няколко дни го докараха мъртъв.

Православна проповедничка заяви в проповед по интернет, че евангелистите „бръщолевели” на някакви езици. Когато мислех дали да се моля за нея, Господ да я изобличи, изведнъж видях една жена да държи някакви листа и да чете от тях. Върху нея се изсипа, като че ли бетон и тя се циментира. От дясната ѝ страна се отвори голяма бездна. Циментираната жена се разклати и падна в бездната. Видението означаваше: да не се занимавам с нея, защото вече е обладана /циментирана/ от духа на антихриста и я очаква вечно осъждение.

Пословицата казва: разни хора, разни идеали. А в борбата на идеалите и на човешките принципи се проливат реки от човешка кръв. Пък и защо да се товарим с чужди грехове. Или да кажем като в друга пословица: „кучките си лаят, а керванът си върви”. Хулители и подигравачите няма да се свършат до идването на Божия ден, когато ще пламнат и ще горят в огненото езеро заедно с „псетата, магьосниците, блудниците, убийците, идолослужителите, **и всеки, който обича и върши лъжа**” /Откр. 22:15/.

Понеже нейните лъжи и богохулства могат да заразят неукрепналите души, мисля, че е добре да бъдат разобличени, за да бъдат предпазени верните.

**Лъжа №1.** Апостолите са получили дара да говорят разбираеми езици на Петдесетница.

Св.Писание е на друго мнение:

**Истината:** „Защото, който говори на език непознат, той не говори на човеци, а на Бога; **понеже никой го не разбира, а духом говори тайни**” /1 Кор. 14:2/.

**Лъжа №2.** След Петдесетница секва говоренето на езици.

**Истината:** „Докато Петър още говореше тия думи, Дух Светий слезе върху всички, които слушаха словото. А вярващите от обрязаните, които бяха дошли с Петра, се смаяха, че и върху езичници се изля дарът на Светаго Духа; защото ги слушаха да говорят на разни езици и да величаят Бога. Тогава Петър каза: може ли някой да възпре да се кръстят с вода тия, които приеха Дух Светий, както и ние?“ / Деян. 10:44-47/.

**Лъжа №3.** С Йоан Кръстител са прекратява пророческото служение. В момента, когато Месия изпраща Светия Дух на земята, пророчествата не са нужни.

**Истината:** Откровението на свети Йоан Богослов преди Св. Йоан Кръстител ли е било дадено?

„Откровение на Исуса Христа, що му даде Бог, за да покаже на рабите Си онова, което трябва да стане скоро....И ще дам на двамата Мои свидетели, и те, облечени във вретище, ще пророкуват хиляда двеста и шейсет дни“ /Откр. 1:1;11:3/. Как така ще пророчестват без разрешение на Православната църква, която твърди, че пророчествата са прекратени при Йоан Кръстител?

„И рече ми: тия думи са верни и истински; Господ, Бог на светите пророци, изпрати Ангела Си, за да покаже на Своите раби, **какво трябва да стане скоро**“ /Откр. 22:6/.

„През ония дни слязоха в Антиохия пророци от Иерусалим. И един от тях, по име Агав, стана и предвести чрез Духа, че по цяла вселена ще бъде голям глад, какъвто и настана при кесаря Клавдия“ /Деян. 11:27,28/.

„А на другия ден Павел и ние, които бяхме с него, излязохме и дойдохме в Кесария и, като влязохме в къщата на Филипа благовестника, който беше един от седмината дякони, останахме у него. Той имаше четири дъщери девици, **които пророчестваха**. Докато ние стояхме у тях много дни, слезе от Иудея един пророк, на име Агав, и като дойде при нас, взе пояса Павлов, върза си ръцете и нозете и рече: така казва Дух Светий: така ще свържат иудеите в Иерусалим оня мъж, чийто е тоя пояс, и ще го предадат в ръце езически“ /Деян. 21:8-11/.

За пророческата дарба е писано още в 1 Кор. 12:10,28,29; 13:8,9; 14:1,3-5,22,24,29,32 и 39.

**Лъжа №4.** Църквата в периода II-XIX век не познава говоренето на чужди езици и пророческо служение.

**Истината:** Има исторически данни за говорене на непознати езици и пророчества от I до XXI век.

Ето някои от тях: Кръстените със Светия Дух на Петдесятиница 120 души, Агав и дъщерите на дякон Филип – I в., Свети Иринеи – II в., Свети Пахомий Велики, Св. Паисий Велики, Св. Василий Велики, Св. Ефрем Сирий, Св. Йоан Златоуст – IV в., Св. Августин – V в., Винсен Ферар – XV в., Франсис Ксавиер – XVI в., Св. Луи Берtrand – XVI в., Джон Уесли – XVIII в., Дуайт Муди – XIX в., Св. Йоан Кронщадски XX в., Рубен Тори – XX в., Дейвид Уилкерсон XXI в.

**Лъжа №5.** Проговарянето на чужди езици е обсебване.

**Истината:** Голяма част от по-горе изброените светии са говорели чужди езици. Те обсебени ли са били?

**Лъжа №6.** Изцелението чрез осветени кърпи и дрехи е вид окултизъм.

**Истината:** Варвара Ив. Тюльпанова е изцелена от гангрена чрез поставена осветена кърпичка от Св. Йоан Кронщадски. Румяна Тодорова Дучевич бе изцелена от рак чрез молитва в Петдесатната църква и помазана нейна дреха от пастир Иван Зарев.

Румяна преживя 35 години след изцелението. Йордан от Якоруда беше изцелен от рак на белия дроб след молитва върху негова дреха.

Пенка Карапеткова страдаща от главоболие години наред, което не се повлияваше от никакви лечения, бе изцелена за една нощ, като е спала с помазана нейна кърпа.

Невена Кацарова беше изцелена от Паркинсон след молитва и помазание на нейна кърпа за глава.

**Лъжа №7.** Които говорят езици, са харизматични шарлатани и еретици. Говоренето на езици е безумна практика и бръщолевене.

**Истината:** Св. Богородица и светите жени заедно с апостолите, семейството на Корнилий, християните в Самария и Ефест, както и по-горе описаните светии, които са говорили разни езици са истинските, правовярващи и православещи Бога. А шарлатаните, еретиците и бръщолевещи хули срещу Светия Дух, сте вие и антихристи, на които служите. Горко ви, защото, ако не се покаете за многото ви изговорени лъжи и богохулства, ви чака втора смърт, колкото и ревностни „православни“ да си въобразявате, че сте. За вас се отнасят думите на Св. Писание:

„някои, като не постигнаха тия неща /любов от чисто сърце, от добра съвест и нелицемерна вяра - 5ст./, отклониха се в празнословие, желяйки да бъдат законоучители, без да разбират ни какво говорят, ни какво утвърждават” /1 Тим. 1:6,7/. Да безчестиш, хулиш и ругаеш един милиард и двеста милиона католически и повече от половин милиард евангелски християни, това любов от чисто сърце ли е?

„Както той /апостол Павел/ говори за това и във всички послания, дето има някои места мъчни за разбиране, които невежи и неукрепнали изопачават, както и другите Писания, за своя си погибел” /2 Петр. 3:16/.

**Лъжа №8.** Петдесатниците нямат миропомазване. Само православните християни са помазаници.

**Истината:** Сънувах, че коленича в краката на Господ Иисус Христос. Той положи двете си ръце върху рамената ми и каза: „Помажи болната от рак”. Около обяд като вървах по тротоара на една софийска улица и видях, че срещу мен идват сестрите Валя и Къна, които се смееха. Попитах ги защо се смеят и Валя ми отговори: „Кънчето ме попита къде може да те намери и аз й казах: ето го, иде насреща ти”. Сестра Къна ме заведе при умиращата от рак Цветанка в село Герман и когато я помазах, тя каза, че е видяла във видение как цялата стая се изпълва с някаква виолетова светлина. Болната стана, а майка й, като я гледаше с широко ококорени очи, каза: тя не можеше да стане.

След няколко дни ме извикаха в I-во Районно управление на МВР и майор Николов от ДС се развика срещу мен: „На тебе кой ти е дал право да миросваш? Ти да не си владика? Право да миросват имат само свещениците и пастирите“. Отговорих му, че Господ ми е дал това право. Интересно е, че тия, на които им бяха дали право, са я помазвали, но тя не е оздравяла. Пък аз, който, според тях, нямам това право, като я помазах, оздравя.

Разбирате ли кой е против помазването? Служителите на Държавна Сигурност и техните мекемета.

Както православните, така и евангелските пастири предупреждаваха да не се съгласяват пасомите им да ги помазвам, защото съм нямал такова право. Пастир Кирил Йотов от Конгрешанската църква, в която също са коментирали правото ми да помазвам, ме попита на колко години съм и аз му отговорих, че скоро навърших петдесет. Тогава той ми каза, че в първата църква всички мъже, които пряко са били ръководени от

Светия Дух и са навършвали петдесет години, са били обявявани пред църквата за старейшини, което означава презвитери, а презвитерите имат право да миросват.

**Лъжа №9.** Никъде в Писанието няма израз Кръщение със Светия Дух.

**Истината:** „защото Йоан кръщава с вода, а вие не след много дни от днес ще бъдете кръстени с Дух Светий” /Деян. 1:5/. За такива като тази „лъжеучителка” се отнасят думите на светия апостол Павел:

„А Духът ясно говори, че в последните времена някои ще отстъпят от вярата, като се предават на мамливи духове и бесовски учения чрез лицемерието на ония, **които говорят лъжа** и имат жигосана съвест, които забраняват да се встъпва в брак и съветват въздържане от ястия, що Бог е създал да ги ядат с благодарност верните, и ония, които са познали истината. Защото всяко творение Божие е добро, и нищо не е за отхвърляне, щом се приема с благодарение, понеже се осветява чрез слово Божие и с молитва” /1 Тим. 4:1-5/.

Такива учители и учителки, **които лъжат** и се опитват да отстранят цели глави от Новия Завет и на тяхно място ни предлагат тяхната философия, **проповядват друго благовестие**. Независимо от това какви се наричат: православни, прововерни, евангелисти или богослови, те са забравили, че богословите са само трима, а евангелистите – четирима. А проповядването на друго благовестие води до анатема.

„Чудя се, че тъй скоро преминавате от Оногова, Който ви е призвал чрез благодатта Христова, към друго благовестие; не че има друго благовестие, но има някои, които ви смущават и искат да изопачат благовестието Христово. Но ако дори ние, или Ангел от небето ви благовестеше нещо по-друго от това, що ние ви благовестихме, анатема да бъде. Както по-горе казахме, и сега пак казвам: който ви благовества нещо по-друго от това, що приехте, анатема да бъде” /Гал. 1:6-9/.

Отхвърлянето на кръщенията в Самария, в дома на Корнилий, в Ефес, и 12-та и 14-та глави от Първото послание на апостол Павел до Коринтяните, е друго благовестие. Анатема означава отлъчен или самоотлъчил се от Христовото тяло и обречен на вечно унищожение.

„Вие живеете не по плът, а по дух, само ако Духът Божий живее във вас. Ако пък някой няма Духа на Христа, той не е Христов” /Римл. 8:9/. Светият Дух свидетелства на ония, които го приемат, че са осиновени от Бога и са запечатени за деня на избавлението.

„И не оскърбявайте Светия Дух Божий, с Когото сте запечатани за в деня на избавлението” /Еф. 4:30/.

„А понеже вие сте синове, Бог изпрати в сърцата ви Духа на Своя Син, Който Дух вика: Авва, сиреч, Отче” /Гал. 4:6/.

„понеже всички, водени от Духа Божий, са синове Божи; защото вие не приехте духа на робство, та пак да бъдете в страх, а приехте духа на осиновение, чрез Когото викаме: Авва, Отче! Самият Дух свидетелства на нашия дух, че ние сме чедра Божи” /Римл. 8:14-16/.

„чрез Него /Христа/ и вие, като чухте словото на истината – благовестието за вашето спасение, и като повярвахте в Него, бидохте запечатани с обещания Светий Дух” /Еф. 1:13/.

## **Дарба на дарителство** **„дарител ли си – дарувай простосърдечно” /Рим. 12:8/**

За дарбите дарителство и благотворителство харизматичните църкви пазят пълно мълчание.

„И като влязоха в къщата, намериха Младенеца и майка Му Мария. И паднаха, та Му се поклониха; и като отвориха съкровищата си, принесоха Му дарове: злато, ливан и смирна” /Мат. 2:11/.

Колко ли милионери и милиардери, след като са затворили очи, са разбрали и вечно ще съжаляват, че не са раздали поне половината от богатствата си на сиромасите, както направи Закхей.

„А Закхей застана и рече Господу: ето, половината от имота си, Господи, давам на сиромаси и, ако на някого съм взел нещо несправедливо, ще отплатя четворно. Тогава Иисус рече за него: днес стана спасение на този дом, защото и този е син на Авраама” /Лука 19:8,9/.

Колко християни сме послушали съвета на Спасителя?

„Продайте си имотите и дайте милостиня. Пригответе си кесии, които да не овехтяват, съкровище на небесата, което да не се изчерпя, където крадец не приближава, и което молец не поврежда; защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви” /Лука 12:33,34/.

## **Дарба на благотворителство** **„Благотворител ли си – благотвори на радо сърце?” /Рим. 12:8/**

На 31 декември 2018 г. видях във видение няколко жени облечени в чист, бял висон. Това бяха светите жени от Рим: Мелания, Павлина, Фабиола и малката Мелания. Те са били жени от висшето общество в Рим, но са започнали да помагат на вдовици, сираци и болни. Постоянно изучавали Писанията и ги прилагали в живота. Грамадните си съкровища употребили за благотворителни цели. Строили болници и сами обслужвали болните. Можете да прочетете за тях в „Житията на светиите”. Белият висон са праведните дела на светиите. Нека последваме примера им, за да се облечем в белите дрехи и да чакаме Младоженеца със запалени светилници.

## **Дарба Любов**

Думата любов е употребена в Библията повече от 250 пъти и думата обич - около 150 пъти.

„Възлюбени, нека любим един другото, **защото любовта е от Бога**, и всякой, който люби, е роден от Бога и познава Бога; който не люби, той не е познал Бога, **защото Бог е любов** /1 Иоан. 4:7,8/.

„Да говоря всички езици човешки и дори ангелски, щом любов нямам, ще бъда мед, що звънти, или кимвал, що звека. Да имам пророчески дар и да зная всички тайни, да имам пълно знание за всички неща и такава силна вяра, че да мога и планини да преместям, - щом любов нямам, нищо не съм. И да раздам всичкия си имот, да предам и тялото си на изгаряне, - щом любов нямам, нищо не ме ползува” /1 Кор. 13:1-3/.

### **Заключение**

Ако сме се отклонили наляво или надясно от пълното благовестие на Новия завет на Господа Иисуса Христа, нека се събудим, защото стъпките на Младоженеца вече се чуват и Господният ден приближава. Как да се събудим? Като се върнем на тесния път и безропотно понесем кръста си, каквото и да ни струва това.